

skubba

skö²ba (- ar, - a, - ad, - ad, - a)

tr., 1. uter. för flytta. 2. = smyga.

Om de hade skö²bad rog¹ö¹z¹ana
lid, de ved ja go lente.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

skubba sig

skö²ba se (-ar, -a, -ad, -a)
refl., skubba sig.

Om han hå²de l²us, di v²rd
ja k²nte, men skö²ba se j²ore
han. v²ssj². Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuffa
sköpa, f. - n. pl. - for,
- na, skapa.

Tränninge. Fs.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skufa, -an s.
+ skuffa;
-or, -na;
skopa;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuffla

skofla bedon
= skuffla betor

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

* skuffla

sköfla -a -ad

skyffla (avtägna oqvar inbetalt
skyffling)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers 1949-50.

+ skuffla

sköfla, -ar, -a, -ad, skyffla.

Vomb.

skögl² n

stugga s.

stugga

N° 289.

FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skugga
se + skygge.

M 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i skugge;
i guggar adv.
i skugga;
han sed i gugga

M 2878.1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

^x skula;

skula, -'ar, -'a, -'ad v.

gö o skula

gö framåt böjd;

han gör o skular;

M 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

skula;

skula, -'ar, -'a, -'ad v.

söka skydd för regn;

vi föur vul skula

uzor et tru;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skula
vb.

skula, =, - ad

söka skydd mot regn

skula oga et trä / skula
oga pa en lö (loge)

Nr 6768. Lövestad, förs hd
H. Areskoug 1957-58.

skula;
skula, -ar, -a, -ad;
söka skydd för oväder;
ja skula för
räjnet;

Röddinge
№ 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skräla, -, -d ^x skula etc

söka skydd för regu

lédza skräla - se lédza

FARS

N 285.

H. Hallqvist 1924.

Növestad

faul

skuld s.

de i doras lin ~

skuld, orsak

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skul en

skuld s.

han² mote fj²dra
st²aled ps ~

№ 289.

skuld
FARS

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

full en

skuld s.

de e ² doras ~

skuld

N° 289.

FÅRS

L. Arund

Hugo Areskoug 1925.

skult

skult. -en

ja setor nästan lia med
skult på revisorerna.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Skuld

skul¹, m., skul¹en, pl. obrukt,
skuld, gäld.

Ja hade ²ingen skul² för st²led.

Brarstad. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuld

gylt. -en. skuld. förvällande;

"skull" i förbindelsen för - skull,
för - gylt.

kan ~~ett~~ gylt för - ed.

de va för gyltana gylt.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

Skull, skull. II -

di sa han va gyl t₃ ad
skölemästare nilsen han ble i
son (näml. Levan)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

skuld;
skul₋, - en s.
skuldor, - na;
da e₋ ant₋ udan
skul₋;
Tol.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuld

skuld

Skuld, guld.

ja sata me²ntu i sam
st²or skuld

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

skuld

skol'-en

penningsskuld

Jfr gäld samt *skyld

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

II

skuld

ja ha, hat, sköl - för
o. gütad brä jag har
haft rykte om mig att skjuta
bra M. J. 87

1) Reys-gäverkat form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

skuld

skul

gald, penningsskuld

de som sedor d_a
 r. m_ien skul... de
 som de^o ha stora skulder...

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

skuld

skul¹, m., skul¹en, pl. obrukt.
skuld, gäld.

han² hade stor skul¹, o pa
vile² han² akedera¹ me¹ dam.

Vausjö. Is.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

guel en

skuld s.

da e jo doras guel,
älthöb.

(i bet. "fövällande").

N° 287.

skuld, orsak

Fennings

FARS

H. Aronson, Lund 1924.

skol¹ en

skuld² s.

da¹ du²er n¹te o
seda² o ha skol¹ p²
hela² lösb¹ed.

it¹ skol².

№ 287.

skuld, gäld²

Benninge

FARS

H. Åreskog 1924.

Kopja från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skol an

skuld s.

de ha ~ jo. staled mi

skuld, gald

Nr 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guld, -en

skuld

skuld

fa guld för ²nåd = få skuld
den för något

№ 285.

FARS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuldra . f. - n. pl. - kor. - na,
skuldra . Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skolsät

skuldsatt

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Skuldsät

skuldsät¹ l. - or, m. oh J.,
n. - sät¹, pl. - sata¹, skuld-
sät, skuldbelastad (i ekono-
miskt hänseende).

gären¹ & färliga skuldsät¹.

Rärstorp. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skull

for - fypl, för-skull

for fyplans fypl jäne de änte nud

N. N.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1946

skull;

gyl-

de va min gyl;

N° 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skull ;

gylt s.

de, e toza for

no gylt ;

Hör ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skull;

gyl
fj-

for min gyl:
fö min skull;

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

skull

dr. e. b̄ara for
sy^{ns} sk̄ol det är bara
f̄ar sy^{ns} skull.

M. J. 87

Repr. p̄v. : det gemina ä i denna
funktion teoligtvis huel. /br andre uppt.
Nr 6768. Lövestad, Färs hd 1-5.

Hugo Areskoug 1958.

skull

skol

Tutr. som: for dén, sköl
för dens skull

lyp. på v. form!

Ne genuina torde vara ^x gyl eller
guel^x . 1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

skull

skjöll

skuld , förvällande

de e min skjöll att de gick på.

Nr 8656 Västerstad ^{Färs} ~~Häls~~ hä

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skulteryggad

skulteryggad ^{adj.}

med b²öjt öre ryggpart¹,
skulteryggis (om människor)

K. f. 71.

Lorck

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

skorn² nent. skorn² ^{skurn} adj.
pl. skorna

nu ble kvalana²
snart skorna²!

M 287.

FARS

skurn

²
Gshaby

Skum

s.

bet. eg. skommed

s. 98

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

skom ed

skom

skom

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skum
adj:

komp. sköm_uare (mörk^{tt})

nå_u l. da. sköm_uare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

* skumma
skö²ma (-ar, -a, -ad, -a)
inte. och impers., skymma.

bed² inte o skö²ma för
vized.

de skö²mar för ynen.

Fränninge. F3.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² skoma ~ ² d skumma.
² r

gar va sont som ve ~
a druffad

skumma

N 289. FARS

L. Arum^o

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sköma²

~

skumma²
de

sk²
~k

skumma

№ 290.

Lofde² Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sköma, =

skumma

skumma grädde av
mjölk

K. f. 77

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sköma

+ skumma

---

vb.

skymma, bli skymning

da. bejunte, o. sköma

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

* skumning

skömmingen

skymningen

2 ~

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

x Skumpaklocka
s.

best. f. skömpaklockan, om
väggur (valaklocka) som tillhört riksdagsmannen Nils Månsson i Skumparp,
Fränninge sn, kallad skömpen.

4439. Fränninge & Volleyö, Färs kd, 1961.

skumpavagn
skömpavagn m.
grov ofjädrad arbetskärra

Hr * gumpakärra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skumpelstott

skumpelskud n.^{sb.}

ringaktad samhällsmedlem

K. J. 71
Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

+ skumpel vagn;

skumpel vagn, - lu s.

- a, - na;

vagn utan fjädrar;

ja fet, äga i lu
skumpel vagn;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skumpvagn

Skamparvagn

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

skompav²en lin ² a na
skompav²en

se be²lo²ven!

№ 290.

Lof²de Färs hd. H. Areskoug 1926
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{stumpvagn}
skömpavagn, -en, -a

- 2 -

fyrhjulig arbets-
vagn utan fjäd-
rar

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

* skur

gur, -'hn s.

guror, -na;

ring på en kos horn;

de e' hn käl for

hör gur

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

* skur;

skur, - en s.

- or, - na;

ring på hornet
av en ko;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skur;
gur, -' en s.
- or, - na;

ring på hornet av
ro;
Näsby;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

x skur;

gur, - lru s.

- or, - na;

ring på en kos horn;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skura

skurfa, =

Pres. - ar

skura golv, knivar etc.

- ada pret. part. oberst. pl.

N. f. 71

N. skurada gul skura de golv

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Thuck

shark, m., skärken,
fl. skärka, -na, skurk.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bus. n. bada

skork en ² a na

skurk s.

skurk

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skun

s.

skor, -en

högsta punkten på en backe

51 Långvöd Färs hd
O. Hammer 1895

* skura
s.

skora

det övsta utrymmet under takisen,
sett underifrån.

if skate.

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

* skut

skued (neutr. $\frac{4}{2}$) = mal. ohya

der har goed skued i roken.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

* Skut

skud (genus?)

malts larver i ylle och skinn -

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

* skut

skud

mal i kläden

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

skud koll.

x skut
sb.

klädmalens larver

g^uid be^väre, v^os för
sk^uid, för när de

g^ar i sig, so g^ar i

t^oid o Gud be^väre oss för
mal, för när de gå i skinn, så
g^ar häret av.

Nr 6755. M. 71
Hugo Areskoug, Färs hd
1958. 59

skuta
s.

skuda - an - or - onna

skudonna flø op i slos itu

Nr 4413 Vansted, Färs hd

L. Ingers 1947.

Skutta
v.

sköta, met. sköt

springa
di sköt ja fört den väjen.

Nr 4151 S. Åsum, Färs'hd!

I. Ingers 1946

skutta

skuta, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

skutta
r.

pres. part. skütanes

M. J. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* skvabba

vb.

sväba, =

dalra (om rikligt hull)

han var so buigad (bukig),

so de sväba (så att hullet
dalrade)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Skvadron

svadron¹, m., - en, pl. - or,
- na, skvadron, användes i bet.
skara, stock.

han skänd² en svadron¹ p²utor
jo vos. Tränninge. Fo.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvala

svälfa, =

Pres. - ar

Es regna

de - svälvar; de -

N. Y. 71 | svälva på -
Lövde | jören det ös-
| regnade på mar-
| ken

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvalpa

svölpa, =

Pres. - ar

svälpa - över skvalpa
över.

K. f. 71

Löde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

svälpa² (svälpa¹, pl. svälpa²,
 svälpa², pl. svälpa², svälpt,
 svälpt, pl. svälpten²) intr. och
 impers. , skvalpa.

di ginge² o svälpa² me spånana²,
 sa, di spilde² mjölkten.

väned¹ svälpa² i fäst¹ten, nar
 en tröde².

ja, hörd¹ de svälpa² i bägen¹ jo
 mären¹. Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvalpa

svölpa, =

Pres. -ar

svolpa - över skvalpa

över

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skvalregn

svälbrän¹, n. i - led, pl. =, -er,
hälltagn. vassjö. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvalregn

svälträjn n.

störtregn, ösregn

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skvalregna

svaþrángur, =

Pres. - - ar

Esregna

M. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skvategna
svalräj¹na (-ar, -a, -ad)
impers., häll⁴rägna.
Päll⁴sjö⁴. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skvatta

sväta pl. -or

vattenkvarn (skvattkvarn) för husbehov

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
i. Ingers 1957.

x skvatta
s.

sväta, -an

skvattkvann

di hade en sväta di mål.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

^xsvatta
svätä, -n, -o eller
van-svätä

primitiv vatten-
kvarn med vatten-
hjulet i vågrät läge
som på en turbin

№ 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvatta

svåta, j., - n. pl. -lor, - na,
skvatta, benämning på en
vårenkvarn af enklaste slag
och med endast ett par stenar.

i hårdarö på der fem svåtor
och samma, bygg på ringare än en
pjaringsvägs länd.

Färs hd Tränninge. F.

sky;

gy, -'en s.

- or, - na;

Gjorna drår so
- utidga;

Hörn;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sky

Sy (fyr, fy²de, fy^t, fy)
tr. och intr., sky.

han fyr me har han ser me.
di fyr ja ente for.

Asum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

5y

sky
ob.

rygga tillbaka för, ha mot-
nyttja för

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* skybba sig

föba si

make på sig (om och till öjan)

kan du föba di ?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skybba sig

skjööba de
flytta dig

mär kon skall flytta sig
åt sidan i läsen.

Nr 8656 Västerstad ^{Färs} ~~Höke~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skydd

h^und n.

nr. skyddsanordning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

skydda

h^uida, =

h^uida - se skydda sig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skryffel;

skBwl, - l'n s.

- or, - na;

grév o skBwl;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skyffel;

skBwl, -'en s.

-or, -na;

gräv o skBwl;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skjffel;
skBwl, -ln s.
-a, -na;
skBwl o spå;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skyffel

hälfal, -an, h^ufla

T. ex. sop-skyffel. (Kyn-län)

Jfr skövl skovel, skyffel,
; gemint mål beteckn. för
större skyffel, t. ex. ladu-
gårdsskyffel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

skyffla;
skibla, -ar, -a,
-ad;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skryffa;
skβwla, -ar, -a,
-ad;
ja ska skβwla
leta i rēnesten^{en};

1585:1 Tolånga, Färs hd ^{Hör;}

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skygga

gugga, -ar, -a, -ad,

skugga;

de guggar lid;

Hör;

N° 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Skugga

u.

fydza, put. -a. sup. -ad

hästana fydza

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

x skugga

fj²dze, m. - d. utan pl.
skugga.

har e lid fj²dze.

Poussjö. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fegga

~²r

~ ~²d

^x skygga r.

bræd ~²r

lämna skygd

N° 290.

Sofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f²ygge

(f²ygge)

sk²ygge s.

de sad 2 ~

skydd, lugn

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skyld

f^ul, m., f^ul¹en, utan p^l.
1/2 skuld. s¹ätrana p¹a f^ul¹en.
2/3 ~~skuld =~~ orsak. de va din f^ul.
Vossjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

^x skyld
sb.

hul, hyl

skuld, orsak

han e. hul tr. di han
är skuld till det

K. f. 99

du fik hyl for se de hade
ma. gånise o. göra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

de beskyldes för att ha ^xskyld
med godemisse att göra sb.
(se u. godemisse)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

gælde

skyldig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Aronoug 1957-58.

skyldighet
s.

Gyldighet, M.-on

vi bet~~ä~~lon vara gyldigheten

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

skyldighet

s.

földighet

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håbra, =

skyldra

håbra - zavär.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skylla;

gyl^a, -'ar, -'a, -'ad;

di gyl^a nam för
hd;

Röddinge

M 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

f²ula
f¹ulor

f²ulda fult

skylla o,

skylla

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skylla;

gylta, -ar, -a,
-ad;

di gylta här om
för ad;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skylla

fåla, =

beskylla

han fåla systeren
för ad han beskydde
system för det

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. A. 1957. 56

hōlā, -n, -o ^{n^x stylla s.}

*Rhinanthus
crista galli*

FARS

№ 285.

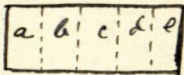
H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ful ² en - a -

skulle s.

ja ska riva ² nll två ² fula
(t. ex. a+b)

avdelning mellan två väggstolpar.

del av hus.

N 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skylt
s.

gult, led

hum ha tad n^{er} g^{ult}ad, so
der e änte nad g^{ult}.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skyläder

fylär n.

skygglappar på huvudet till
hästveddon

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* Skymlig

Jimled² l.-or, m. och f.,
n.-led, pl.-leda, utan komp.,
Skymmeljärgad . Frävninge. Fö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

g^z f^z m^z ta

skymta

skymta

en k^z on^z a f^z f^z m^z ta h^z id

Långaröds sn. Färs hd.

M 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

²
fäna
²
~N

~ ²
~d

skynda v.

²
fäna se

skynda

N 289. FÄRS

J. Aron

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föna²
fönar²

~

~ d
föna²!

skynda v.

föna de nu o kom!

Modernt uttal (hypersvesism) skynda

Nr 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stynda v.

Sjonna se (fret.)

'Stynda de sig'

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färns hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skynda;
gunga, -'ar, -'a, -'ad;

Hör;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

g^una, =

skynda

g^una, de nu! Skynda
da dig nu!

N. J. 71.

Forde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

skyn da

huna - på
skyn da ja

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skynke

Gyngta, -ad, pl. =, -en

Vollejo

J. J. 1947.

281 Färs kd

Skynke
s.

Gygtje. -ed. pl. =, -en.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

^x skynnning

sb.

(skedning)

hynnig

viss del av vägg i uthus
(i korsvikeshonst.).

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Just

m.

skrift

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skyto

fut, m., fulun, pl. futor,
-na, skyte.

da va iga futor o tore rora
agorhusen.

Mum. F.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjädal, - - en ⁺ skyttel
sb.

viss bredd av en gårds -
länga (avstånd mellan två stolpar i
ytterväggen -)

... i den fjädalen,
som vi hade bak om
stuvan i den "sektion", som
vi hade bak om bonings-
rummet (dagligstugan)
(om bakhuset)
Sörde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skåda

skåda, =

litta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

skal, m., skålen, pl.
 - skåla², - na¹, skål,
 1) kär. en skal milff;
 2) liten rund (skålformig)
 silfverfjäs, som i en liten ring
 var fastgjord på fruntimmers-
 smycken, såsom brudbälte, spänne
 m. m. När en da påjde göled an
 männen, så rite en sa mäna
 skåla. Vallsjö. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skål

skål, lan
(kerus o. d.)

K. f. 77 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skäl
s.

skäl

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

skälpa, =, -ad skälla

Är. skälla slaktat svin
so. skola. or. skåla
grisen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skäl
s.

skäl, M. -a

~~skäl~~ skäl!, interjektion vid
skälning.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

skälla;
sköula, -ar, -a, -ad v.
di sköula svinnar;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sköla, = skälla

Fr. skälla en slaktat
svin, innan borsten avrakas

so. sköla i de sköla men
värmnt van, so de kona
fa. töad ow. / sköla gärnad
skälla garnet N. J. 79

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skälla;

skoula, -ar, -a,
-ad;

so skule di
skoula dam o so
skule pigana sw.

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skålla;
sköula, -ar, -a, -ad,
di sköula.tormana;

Röddinge

M 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sköfa, =, 'ad skälla
vb.

skölad är. = skadad i
bogen av seldon (om häst).

I denna betyd. är 'brjdan
(sel) bruten

Nr 6755. Tolänge, Färs h. Tolänge.
Hugo Areskoug, 1958.

skåla ~ ~ d skålla v.
~ r

grisen ble dölet
skålad

skålla

M 289.

FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäla, -ar, -a, -ad, skälla.

skäla svin (i'd skakt)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skällkaka

skälkaka f.

lunn brödkaka som gräddas
innan det egentliga baket
sättes in i ugnen

K.f. 71 (Anm. Kallas på en
mängd hå i Sydöst-
skåne för förekaka,
förekaka.)

lunde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skälakäga, -an, -or, -orna, Skälakäga,

Det första brödet som bakes i en bakugn
för var gång den eldas upp.

Ägan di sate en brödet ~~at ägan~~
so bakte di en skälakäga; di jore
di av den sursida dejen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skillekska. II.

om den ble väl b^ägt,
skäl^lek^kägan, d^o ble b^röd^o ö^sa
br^a.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälhed skälhet

skällhet

skällhet

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälhag² en

skälho s.

skälho

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålahäv

skålho

ker (balja e. d.) vari
en slaktat som skallas

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skölaköw, - - - an

skälho

Se skänkar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

^x
skällkaka
sb.

skälakäga

tunnare och mindre bröd-
kaka, som bakes före det
egentliga baket (trol. för
så goda, om bakugnen
får lämplig temperatur).

N. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

skållkaka

sköle**kä**ga

ett slags mindre bröd av
tunnare slag, som bakes
nägot före själva huvud-
baket

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

skällkar

sköllekar n.

kar (store balja), vare en
slaktat vin skällas, innan
borsten avrakas

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

L. H. Areskoug 1957-58.

skälträg

skölträn n.

Le skälkar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Skälhund

skälhund -ad

fira dälur skälhundad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

skålpund

et. h¹ålt skålp^ong.
sm¹ør en halv skålp-
pund sm²ør

M. J. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

skålpund

skålpö_uz n. ; pl. =

(20 kt)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skålpund
skålpund ad skålpund en s.

Nr 287.

skålpund

FARS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälman

skölpråg

et skölpråg smör

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skålpund
skålpund, n., - hed, pl. =,
- en, skålpund. Möjligen
individuell. Vanligen skålpund².

Obs. utant skålpund även belagt
1950 hos medd. fr. Vollsjo, f. 1880.
1-5.

Nr 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjo. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund .

Skälund

skälund - ad. n., pl. =, -er

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

f. Ingers 1950.

skälpond

skälpon

en säks skälpon

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skälpund
skäl'pö₃ n.; pl. =

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Skälkundare
s.

Skälkundare

bitarna varmed kan vägas ett
Skälkund.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

4829. Västerstad, Färs hd. I. I.

Skålpundsvis

skålpundsvis¹, adv. förek.
i utr. i skålpundsvis¹
skålpundsvis. Möjligen
individuell. Varligen skålpundsvis².

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Fouesjö. F.

x Skånga

skånga, - ar, - a, - ad,

eka, ge genljud;

de skånga i hela
skåvnen;

N° 1585:1 Tolånga, Fårs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skingra
skängra (- ar, - a, - ad) intr.
oh impers. , dāna , dopt
gerljuda.

di skūde sa pūnstorna skän²
ra . - de dīna sa de skän²
i hūsed. Åsum. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

skånsk

a.

skönskan

Formen hörd i versen :
tridya törstan 2. tår
då trädor trånan på
skönskan för tredje tors-
dagen i mars då träder
trånan på skånsk jord
N. J. 72 Solänge.

**Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.**

Skänsk

skänf l. skänfor, m.
ok j. n. skänst, pl. skän²
fa, skänsk.

Inte e'd skänfor for.
Hä va en sats pantäplor di
kälä for skänfa.

Brantad. Fs.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Skånska Dagbladet

skånska dagbladet

namn på en tidning .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

skap;

skav, -'hd s.

-, -'hu;

dar høyor klär

i skävhd;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skap

skab . Lad. M. = . Len

1948.

Nr 4802.

Brandstet, F. h.

skap
s.

skab eller skav, 1 ad.

pl. =, -en

båda former hos samma medd.

1951.

4802 Brandstad, Fars hd

skäp;

skav, -'hd s.

- , -'hr ;

skävd e' ou e'gze ;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skab, ^zed, — skäp

(Hr 1941:) skav

skäp

Ann. Bida former torde förekomma. I-s.

M 285.

FARS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skap

skab n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

sköp;
skav, -'ed s.
- , -'er;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skär, - led s.
- , - an;
de staur eye i
skärved; -

Rödninge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skap

skap. -ed

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Skap

Skav. -ed

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäp;
skär, -ad s.
- , -ln;
di har stönd ära
i skävd;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ara

skap, n., skå¹ved, pl. =,
skå¹ben, skåp.

skap

Posjö. Fs.

skav, Asun.

skab, Brandstad.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skap II

der stó et skáb hene i
en krög.

et lided skáb, som va misrad i
vägarna .

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

skab ed ~ en stäps s.

skap

№ 289. FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skap

skav, 'ed. M.=, 'en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skab, -'eds.
-, -'en;

skap;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skap
s.

skap, -ed

der va en stäge staken i
vägen, som skäbed vila på

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

skab , n.

skåp

skåp

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Skäpövn

Skäpövn - en - or - orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåpsdör
skåpsdör, f., -en, pl.
-or, -na, skåpsdör.

Fränninge. Västerås. F.
skåpsdör, Åsum.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåps-spis

Skåps-spis - en

ett slags ugn (sättugn el.
vindugn!)

Vollejo

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

skar, -en. -or. -orna. skar,

rad av kuggen gröta, liggande i
marken.

--- fir skaror om dan ..

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skar — — — skår p.

en skar e
desåma som
lu mo

Nr 287.

H. Areskoug 1924. mo, som lägges
di någon slai gräs

Orskoug

F. A. R.

skära
sb.

skära

den bredd släckerkar-
ten eller mejaren tar
med sin lie.

(Gennin form ?)
en bre skära

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs

Hugo Areskoug 1958-59

Sjåbbännad

* skåbbändast

stor bok i bykorna

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

+ Skåddig

fē²ded l. - or, m. och f.,
n. - ded, pl. - deda, kompar.
- dedare, - dedast, luggsliten.

kan hā²de sō¹na fē²deda
klar, sam de hā²de vad
en fā²ti stā²kal. Frånninge.
Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898

Skäftad

släftig

skäftad

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skagg

gægg. led

snåka av gæggad = tale rent ut

Nr 3340 Lövestad, Färs ha
Malte Åberg 1938.

glödy hd

stäg[~]g

skäg[~]g

N° 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäg

gadz, - ad

st^ort gadz

ff ^x vineskäg

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Skägg

gadz, -ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skagg

fedy, n. sedzed, pl. =, -en,
skagg.

Wausjö. Fs.

äv. Östaby.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skagg

gadz, -'ed

miL i gæzed

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Skagg

gagg. -ed. skagg.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skägg

fadz, -ad, pl. =, -en

Väststad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

flag ad

stäg^g s.

~ ad no long nor
?

flag yngre form i st. f. gads

stäg^g

N° 289.

FARS

L. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slägg ad

slägg. s.

slägg

№ 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäggig

fäddad; pl. - - a

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

fädzad; pl. - - a

skäggiq

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²
fäggad

släggig

²
skäggig

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäggi

fädd; pl. - - a

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skäggig
fä²dzed l. - or, m. och f.,
n. - dzed, pl. - dzeda,
komp. - dzedare, - dzedast,
skäggig.

Wassjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

skäggi

fädd

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Gedzed

Skäggi
adj.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

skäggi

gädzad, nenta. =

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Jägged. n. j. skäggiq.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fägr²ad

* stägrig adj:

dl. ~²a

småbrokig

(om ko)

N° 289. FARS

J. Åkum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäkta,

gä^äta, -an s.

-^äor, -na;

dar va gä^ätor i

vedgana;

ff M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skakta

v.

fäta

pass. fätas

omskaktning av lin.

sin skola de fätas me fätatid
på en fätetid. G. J.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

skåpta

få²ta (få¹tor, pl. få²ta, få²ta,
få¹t, få¹t, imperat. få¹t) tr.,
skåpta, med en slags trå-
svärd, skåpti¹, få²talra, af-
flå prorsitående skalbitar och
korta, orediga partier från vä-
radt lin. di fö²ba fö¹ret, få¹t
lin². Tolånga. Fr.

N 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skakta
fästa, f. - n. pl. - tor, - na,
vägglus. Fränninge. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fä²ta n fä²tor na

skälta s.

skälta, vägg-
lus

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fä²la n fä²lor na

skä²leta s.

skä²ta

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäkta;

fäyta, -an s.

-or, -na;

dar va fäytor i

vidzana;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skäkta;
gäta, -or, gäta,
gat;
skäkta lin;
di säd o gäta;

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

feta²
~²
~h

~ ~²d

skäleta v.

~ hor

skakta²

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästa, -n, -or² skäleta

vägglus

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäkta;
gäta, -or, -ta, -tv.

skäkta lin;

2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakta;

gajta, - an s.

- or, - na;

dar va gajtor i

vadzana;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
fleta

stälta

v.

bojn. 4

procedur vid
linberedning

N 289.

FARS

⁰
I. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skäffa v.

gäta, gätor, gäta, gät
(lin)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gæjta - an-or-orna, skakta

s.

(en dag umsohyra)

der va so fullt an gæjtor.

Vomb

I. Ingers 1930.

Fås

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakta
v.

fæta, fæta, fæt

Om visst stadium i linbearbetningen.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Skåktande
s.

best. f. n. 19. fäta ned
handlingen att skåkta lin.

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Skäpta av

fata ¹ av (fatar, pl. fater,
fate, fat, ¹ av fat, fat, pl.
faten) inth., bortschasa från,
saga bort från.

Röme ¹ ödzan fro san, so
fate vi dam ¹ av.

Asum. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Skakta omkring

fata omkring¹ (fator, pl.
fata, fate, fet, part. obrukt,
fal) intr., eg. skakta
omkring; fara omkring.

di blor² inte nad odz ti o
fata omkring¹ ti lardana me
mer. Asum. Is.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåktefall

s.

fätefäl, n.

anfäll vid skäkning av lin, anv. för
grovare vävnadsslag.

fätefäl de va de som fällt för
fäteföden

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

skäktefallsgubbe

sjättefallsgobbe

person med rufsigt utseende.

Rödninge, Färs hd.

Oskar Svensson 1938.

skäftefot

fåtaföd, -an

Ställning var på linet hängde under
skäftevingen.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd

Ingemar Ingers 1968

Gä^uältr^ä, -d

x skäktelträ

Skäktelträ

Lövestad, Färs hd

Viktor Weisander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skäktesa;

gätasa, - an s.

- or, - na;

Kvinnor, som skäktar
lin;

Rödninge

M 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

fätusa; fätusarna ^{+ skäktesa}
skäkterska
de fönsta fätusarna
skola fufäta

Långaröds sn. Färs hd.

M 530

Nils Nilsson

fätasä, -n, -o~~x~~ ^{n^x skäletera}

kvinnu som skäktar
in.

№ 285.

FARS

H. Hallqvist 1924. Rövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skäktesa

sb.

hätasa f.

linskäterska, kvinna som
skäktar lin

der. va. en hätasa till
här brydakar det var
en linskäterska till varje
"bryt karl" M. f. 78

**Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.**

skäktfall
s.

Sälsfall

s-91

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

skäklfall
fäthäl, n. 1 - ed. utan pl.
skäklfall, vid linets skäktande
afslagna korta, ordiga tågor.

Fränninge. F.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

skäktöfall

fäktöfal n.

grove tagor vid linbered-
ning.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. J. 71

Skäktfall

Gätafäl. -ed

avfall i d linskäktning, som tillvaratogs

Jä jä ska skäfa mi en kväga,

som tö a Gätafäl kan späga ----

(böydin av en gammel visa)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers, 1957.

fä²terfäl, -ed

ställetfall

[se len]

FARS

N 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skattefallsbyxor

fätafallsbörsor

byxor av tyg som värt
av skattefall (se d. o.).

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Skåktfot

Skåktfod . - en.

Skåktfot, Hållning varpi linet
hängor under skåktningen

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skäklpot

Jä²klföd, m., - en, pl. - fjodor,
- na, skäklpot, på en pot-
ställning stående bräde, i öfre
kanten försedd med en inskär-
ning, i vilken lin lägges,
då det skäktas. Solånga. Fö.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Skäktfot

Gätufåd, -en. pl. -fjodor, -na
på en fotställning stående bräde, i öfre
kanten försedt med en inskärning, i
hvilken lin lägges, så M skäktas.

Tolunga.

Nr 281 Färs hd.

P. Larsson 1898

Skåttfot

Gätaföd, -en

Ställning vaxi linet hängu under
Skåttningen.

sin skola de gätas ma
Gätetie på en Gätaföd.

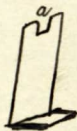
Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

skälet fot

²
föt-fod len

b.

linstjälkarna lades i skåran
vid a och bearbetades
med föt-tråd

N° 289.

FÄRS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Gäta för'd, - m

* skärfot

ställning, på vilken linet
skärfas

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Fetning

släktning p.

procedur vid lin-
beredningen

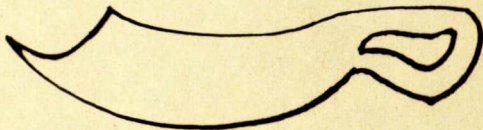
N 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

fästa² ed

skältra^v s.

№ 287.

FARS

redskap, som
användes vid linets
skäktning.

Öved

H. Areskoug 1924.

Skälträ

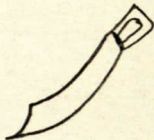
Sälträ

s. 97

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

fä²skära ed

skälträ p.

redskap vid
linberedningen

Nr 289.

FARS

S. Areskog

Hugo Areskog 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skäktträ

Gätträ, n., -d, pl. =, -n

el.-na,

ett slags träsvärd, kvarnad efter linets
bräkning kvassittande skaldelar äfvensom
orediga korta linpartier afslås.

Tolänge.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

skäktträ;

fäktträ, -hd s.

- , - na;

redskap vid linberedning;

N° 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skäptra

Jä²letra, n. - d. pl. = , - n
l. - na, skäptra, en slags
käsvid, varmed efter linets
bräkning korsstående skal-
delar äfvensom orediga, korta
linpartier afslis. Tolånga. F.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skäktstia

Gätetia . n.

av-ud skäkning av lin .

sin skole de gätas me
Gätetia på en Gätetad. b.f.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Skäktträ

Jätträ, -ed.

Skäkt-trä, en halvrikelformig
bils av trä, varmes linet skäktades.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäl
Fäl. -'ed. Fäl. -'en, skäl, råging

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

.M 1000

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fäl_l ed

steäl s.

hän²h v²h bälun²h ~.

gräns, rågång

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäl

fäl, m.; fälled, pl. =,
fälen, 1) skäl, rägång,
2) skäl i väpen.

Koussjö. Fs.

Nr 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

skäl
fjälad (best. sg.)

ägorskäl, rågång

den stör fjälad det
stod i rågången

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

K. 4. 71.

skäl
s.

fæl. led

grans, rågång

ena uda ve klösters fæl,
tåta ve stenbrötad.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

skäl

Gal. led

1. skäl, någång, grans
2. skäl i vävstol.

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Skälgröp

fälgrub¹, f.-en, f.-or,
-na, skälgröp, dike som
utgör en rögång.
Vausjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälla

fäla² (fälor¹, fälde², fält,
feld, fel) k., skaus, be-
nämna. han fälde se sel
patron¹; 2/ skälla, gifva
någon skausord. di fälde²
relet.

Färs hd M 281.

Per Larsson 1898.

Tousjö. F.

Skälla

gäla, gælde, gält

gräla, banna

sö ga di dom te a gäla

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälla
vb.

hjälp, gälda
kalla (för ngt)

vi gälda honom för
patron vi kallade honom
för patron

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

II

skälla

Fr. kalla med öknamn,
okvada

den andre han gälda. "nöm"

M. f. 87

1) läs: nöm
Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

han brasom hjälde skälla
vb.
kal. ölsen han liksom
for ut i okvädinsord mot
Karl Olsson (okvädade K. O.)

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

IV

Skälla

de sör o. de fälde^{vb.}
de svar och de gråbade

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

fäla nä¹te, fält nä¹te ^{skälla} ner
ställt, ner.

kan ha fält nä¹te ² ni ö na

Långaröds sn. Förs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Skällande

Jel²ane, n. i - d, utan pl.,
skällande, smädande, liede-
lande af äknamn, skämsord.
Ja prä²gar änte äte Jel²anes,
bära di löwe häsed va i pre.
Fränninge. Fs.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skällas

fäl^las, fäl^ldes

tråta med varandra
den stor- o- fäl^ldes
(= trätas)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* Skalls

fals, adj., oböjl., sing.

oh pl., snäu, beskedlig,

som går nigorlunda an
dräglig, konstigt attributivt.

När man va lid fals,
så va hän äse.

höst va lid fals i not.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallsord

fälsör n.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Skålm

fålm, m. fålmen, pl.
fålmra, -na, skålm.
Frånninge. Fs.

N 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skålm

fålm, m. fålmen, pl. fålmra,
-na, skålm.

Pausjö. Fs.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skålmaktig

fålmåkt¹i l.-tija, m. och f.
n.-tit¹ l.-tet, pl.-tija,
kompar. -tijare, -tijast,
skålmåktig⁴, skålmsk¹.

non sa ja slap o uksera¹
for ja va for med fålmåktijor,
non, for ja hade en präged²
finzor.

N 281. Frännige. F5.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skälstycke
Jälstycke, -hd. pl. =, -bn.

Skälstycke.

so jära han nad Jälstycke
(näm. Leveau)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skålmstycke

Jålmstiff¹e, n., -d, j. l. =,
-n, skålmstycke.

Från²inge. Fs.

M 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helmstika -   skälurstycke s.

² sona ² zora helmstika

N 289. FARS

Lärde

H. Areskoug 1925.

hys

skålmstycke

hålmstizza n.

språn

so. yörda. han. ed

po. hålmstizza. Så gjör-
de han det för oss

K. 171 / spela oss (mij) en språn.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* skälpin

felpig. pl. -a

vänadsten

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skälvrånda

jalvråna -ak -or -orna

värads-tem (tunna träspjälkor)

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1647.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Skälvända

felväna -an -on -onna,

del av vävstol

(länga, tunna trästickor)

1957.

4151.

S. Åsrum, Fäst. hd

*skälvända

sb.

skälvä²ndor pl.

skälstavar i vår, "lavor"

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Skålvända

Skålvända, f. - n. pl. -nor, -na,
lång, tunn träskena, som
lägges vid råningens skål
i en väf. Fränninge. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skålvända
s.

best. f. M. fälvänorna
del av en vävstol.

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Skänd

gåmd. u. gåmt

finstånd. förvärad

sin va de gåmt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänd;

görd a.

gört n.

en kan grina se
görd;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänd

skänd

skänd a.

pantofflerna har skänts i stacken.

Nr 8656 Västerstad förs hd

Gunnar Persson 1966

skänt

Skänna
v.

slött eggjärn

nu har ja skänt lien igen.

Nr 8656 Västerstad förs hd

Gunnar Persson 1966

Skämma ut

gena ud, genda, gent.

= skämma bort, förväja

gena ud gluta.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

l. fem²as

skäm²mas

fems (fems, pl. fem²as,
fem²des, fems l. femts,
imperat. fems) dep., skäm-
mas, blygas.

Ni möte fem²as veidze två.
Ha sku vi fem²as for?

M 281. Färs hd. Vossjö. Is.

Per Larsson 1898.

skåmmes

Pres. sy. jäms

Jäms, du inte, kar? Skåms
du inte, karl?

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skåmsel

fåmsel, m., - en, utan pl.,
skam, vanära.

Ne e de änte nan fåmsel
o flæ ödy.

Branstad. Is.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²Öra, n. - d, pl. örn, ¹örnen,
öra.

Ja ska gi de po ²örad.

Kan hade släd ¹örnen aw
flaskorna.

Asum.

skämtan

ett jämtans ör s. 100

= ett skämtans ord

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

fänd;   1. * skänd
pl. -a
slö (om eggverktyg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. skänd
adj.

Är. sur, skänd
(om t. ex. matvaror)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Skånda

fēna² (fēn¹or, fēnd², fēnt,
fēnd, fēn) tr., fördärfva,
förstöra.

ja slo sten o sa fēnd² ja cygad.

M 281. Färs hd

Voussjö. F.s.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skända bost

fena bært (fenor, fende,
fent, bærtfend, fen) tr.,
förstora. Jördärfoa.

Ja vil ente fena bært joren
me den darna mene. Håbajäisellen.

N 281. Färs hd

Östraby. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skända ut

gena id (genor, pl. gena.

gende, gent, p. p. idgend

imper. gen, pl. genen), fördeäfra
förstöra.

di gende id va bueror o äned.

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Skända ut

ſana ¹ ſend (ſana, pl.
ſana, ſenda, ^{ſant} ſend, ¹ ſend, ſen,
pl. ſana) tr., fördärpa,
förstöra.

Di ſenda ¹ ſend bo ¹ bänor
o ² aned. Öved. Is.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

fä²na, fä¹nar u¹d skän¹da ut
skän²na, fä²dar va
sn¹gen fä¹nar u¹d a¹d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänk s.
fångs en ² a na

h^un h^a s^at u k^op^ana
r ¹ en

skänk, sköp

N 289. FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

SKÄNK
s.

fregg. -en

en möbel (skänkskåp; c:a 2 alnar
høgt skåp med 2 dörrar och inredning med
hyllor och överst 1 eller 2 lådor)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

skänk
fänff¹, m., fänff¹sen,
fl. fänff²a, -na, skänk,
benämning på en lågt, med
ryggar försedd skåp.
Tollsjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fanz en ² a na

stänk s.

skap, skänk

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänk

fänst¹, m., fänst¹ken, pl. fänst²ka,
-na, skänk, gåfva, ²/ förpläg-
ning bestående af mat o. dryck.
förel²ijarna fine en fänst¹, när
de k²öme ti präst²ag²ören.

Fränninge. Fs.

N° 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänk

skänk

skänk

en möbel (skänkskåp)

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Skänka
v.

gäyssa, gäyta, gäyt

kan gäyta ligvöjnen te vänsta.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänka;

gän¹ffa, -or, gän¹te,
gän¹t v.

hur gän¹te prä¹ja
te di fän¹te;

N° 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänka;
göjja, -or, göjta,
göjt;

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänka;
göyfa, -or, göyta,
göyt;

so göyta di en
den tavlan;

Röddinge
M 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

gæntsa, -or, gænta, gænt, skänka

--- man kan värra om di vle
gæntsa luta bli' te tag po hans
gamla forka, den va fati.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

N° 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänka

fän²sa (fän¹sa, fän²te,
fän¹t, fän²t, fän¹) tr.,
skänka.

did & fän²ta pän¹a.

Boesjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänka ut

sanſſa id (sanſſor, sanſſe,
sanſſt, sanſſt, sanſſt) Fr.,
eg. skänka ut; utdela.

di kan gæ gæ sama öde
ijnam sam di sanſſor id.
Vouſjö. Fr.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

faykaf

* stänlage

gava

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skänkas

skänkas¹, m., -en, pl. -or, -na
skänk^F, gåfva. Fränninge. F¹.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skänkasja

hänkäja

gava, present

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Skänklåda

Gäggjalåda - an

Låda i en skänk.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäpa, -an, -or, -orna, skäppa

en gäpa ni.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skäppa

sepa, ² s. - n. pl. - por. - na,
skäppa, en gammalt rymdmät.

grisana di ² äde h² par sepor
rumel¹.

Toussjö. Fs.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäppa
fäpp; pl. -or

en fäpp - mäl. En
skäppa mjöl.

N. J. 71.

Lövde

Gas i bland som
lön för spinns-
arbete at en
bondhustru.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

skäppa
fäppa, -an, -or f.

mät för tunna varor, t. ex. säd
o. potatis.
(= 4-5 kapper)

Man räknade 6 skäppor säd men
8 skäppor potatis i en tunna.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skäppa

läpa f.

visst mätt för torra ve-
ror (t. ex. herre).

Nr 7503 Famsås i Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M.f. 71.

Skäppa s.

ob. pl. Sjöppen

s. 94

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Skäppbrädd

fäpabrädd, m., - en, utan
fä., brädden af en
skäppmä. .

Ja kune sta po höveded
po fäpabrädden. Asum. J. S.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Skäppkorg
fäpukör, m., - en, fl. - a,
- na, skäppkorg, korg
rymnande en kvantitet af
1 skäppas mått.

Wassjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fäp²ka²r

skäppkorg

en korg som hänger i skäppa

der var en hä¹l l¹öt i en

fäp²ka²r

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Nils Nilsson

fær ad - -

† skär s.

skara

M 289.

FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skär
s.

Jær, -ed

plögkniv

de va tré ált ihópa, udan
fálva jæred.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

⁺ skär
fär, n., färed, pl. =,
fären, skära.

² rish ² gork ² hd fär, men
⁴ howed blyff hazards ¹ v. 1.

Toussj. F.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skär
sb.

fär n.

plogskär

han böda fär o

plowspisa han lagade

plogskär och plogspetsar

(jfr u. 2. bo sb.)

Livretad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skär
s.

skär

musa- och rötteskär

Sönderbitna pädeskorn och
Söndergnagd halm.

Nr 8656 Västerstad Färs h'd

Gunnar Persson 1965

(skuren ^{skän}) v.

sköran l. skören

kastred (om hingst)

han, va, sköran

M. J. 71

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

Skära
v.

fjæra, skar pl. skøra, sup.
skøred

om di skøra malurten.

der va skøred rænor i.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

Skära
v.

fära, skär, sköred,
p-p. skören, n. sköred

1950. Nr 4802. Brandstad, Färs kd

skära;
göra, gör, skar,
skuret;
di skär hakka;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skära

gåra . går . skar . sköred . skära
p. p. skören . nute . sköred . pl.
obest. f. skörna . best. f. skörne .
vi pek vara skörne måda , di
lä po et fäd (skuna smörgåsar) . P.F.

№ 1006.

Vombé ,

J. Ingus 1930-

Fäis hd.

skära²

fära² (fär, skär, pl. sköre,
konjunktivus sköre, sköred,
skören², fär) tr. 1 skära.
fära brö¹; 2) uppskära (om torv).
di ha sköred men tor har.

M 281. Färs hd

Tolånga. Fs.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f²ära
fär

skär

sk²öred
sk²öred?

sk²ära

sk²ära

N° 289. FARS

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fä²ra, sk²ar, sk²ar²d skä²a

skä²a

ja ha sk²ar²d mo²ga

h²u²dar sv²ar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära
v.

gära, gær, skar pl. sköre,
konj. sköre, sup. sköred, p.p.
skören;

1. skära: göra bröd.

2. uppskära: di ha sköred mën tön här.

Tolänge.

Nr 281 Färs hd

Skära

Jæra, skar, sköred

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

skära
vb.

fä²ra, sk²ar

Pres. f²er

Pres. skuren kastre-
rad se skuren

dr. sk²ar - by de skuro
upp bränn²toro

N. f. 75

Tolunga.

**Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.**

Pret. pass. skars

färetör dan skars -

hel öp r. sön. löga

törör skärtör den skars

hel upp i sådana långa

törör. H. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

t. skän:
skören

skören

snöjt, kasterad

K.f. 72

skören

M.f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåna
v.

f^uera , ska^a , skö^ond

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära

fära² (fær, skær, pl. och
konj. skøre², sköred², skören²,
fær / tr., skära.

ja skülle ha sköred² färur.

Pausjö. Fs.

Samma former i Brandstet.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.	pret.	pret. part	<u>skära</u> v.
fä ² ra	skär	skörd ²	
pres.	pl. skör ²	imp.	
fär		fär!	

han ha skörd²
 si i tomen.

H. Areskoug 1924.

Femmina

FARS skära²

H. Areskoug 1924.

Skåra
v.

fjæra, fjær, pl.=,
skær, pl.=, skøred.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

fä²ra

sk²ar

skö²red
f²er!

skä²ra v.

f²er

~ brän²h

skä²ra

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära
v.

sq. met. skär 2: skär s. 91

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Skåna
v.

Jæna, skær m. sköna
sup. sköna

Östaby
Nr 283 Färs hd
Per Larsson 1898.

I

färpa, skar, sköred^{skära} b.

Pres. fär

Pret. part. sköran

K. f. 77 Inf. pass. fär^{as}
kast^{as} /
sköran kast^{ad}
(i sk om hingstar och
hingstfö). söde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

pret. part. pl. obest. form skära²
skörna kasterade

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

gära, skar

skära
vb.

Pres. sg. gär

gära, tör u. müsen

skära tör i mossen K. f. 99

Se vidare u. skuren 1. o. d.

Nr 6768. Löves ad, 3:3 hd

H. Areskoug, 1957-58.

III

skära
so. skär, dr. t²än¹ så⁰
skar de t²änder (av ilska)
han, skär h²ül (sic!) han
sker h⁰äl N. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Skåra I.
vb.

fära, skär

f. kastreva hästar

p.p. skönan, se II.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Skuren ^{Skära v.} II

skören

kastrerad (om hästar)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

1. skuren ^{skän}

skören

snögt, kastresak

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skuren^{skuren}

sköran

surnad (om mjölk)

möltsen & sköran

Jfr * sköryad o. * sköryemjolk

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäna
v.

fäna

sup. skörad

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

skära
v.

mus. skär

i bet. "tuggar"

(När hästen äter, så skär han
halmen.)

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunner Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skära so
fä¹ra äw (-ar, -a, -ad,
awfä¹rad, -a) tr., med en
hästskramla, hä²safä¹ra
från förbjudet område bort-
drifva lösgäende hästar.

Ja fä¹ra ödzen äw, men
de k¹om¹e i¹jin¹ jo st¹ozen.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Tränninge. Fs.

Skära sig
Gära se (Gær, skar, sköred),

Skära sig, sarne (om mjölk)

mäljen Gær se.

Domb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåna up

færa ör

færa sværen ör a bræna
(vid nyodling).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

skärbonor

färebjörk

X. j. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ Skärelag

färeläv, n. - ed, pl. =, - en,
läljbänk, en slags bänk, på
vilken man sitter grensk, så
man med handknif bearbetar
en trästycke, som genom en
trampinrättning fasthålls i
bänkens främre del. Fränninge. Fs.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

POST OFFICE 1808

Jacobson

* Skäret
a.

färed, a. =

som skurit sig, böjst surna;
om mjölk.

1955. 4802. Brandstav, Färs hd.

+ Skåretorv

färetör, p. - en, 1/ utan pl.,
kou., skårtorf, bränniturf,
som i byrkaartiga stycken
uppgräpues ur torflägten
oh utan vidare behandlas, torkas
oh användes, 2/ med pl. - or, - na.
lä me in' et par färetöror.

Fränninge. Es.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Skäntov

færetov. -en
ett slags bräntov.

Nr 3338 S. Åsum, Färs h.d.
Magnus Löfgren 1938.

Skärkädd S.

b.f. G^olgö^onen (pi tal om en
sjörens)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

+ Skåring

färing, m. - Zhn, utan fl.
vatten som afskiljer sig från
skummjolk, då denna öfvergår
till filbunk.

Asum. F.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stärkista

färdigsta (sic!)
a

en slags enkel hackelse-
maskin

N. J. 71

Lunde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Skärlag, s.

hänslär
säljbänk

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skärjutt
adj.

förlyt obest. n. sg.

med genomträngande gälet ljud

Nr 6768. Lövestad, Fårs hd
H. Areskoug 1957-58

skärm
färm, m., färmén,
fl. fä²rma, -na, skärm.
fl. ex. i en mössa, på en vagn,
i gröda²hå²van på där in²en
färm.

Tränninge. Fr.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skärm

form, -en

mössskärm; är om den vängda
fransskärmen på en kana, en
slags åkkläde.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 77.

skärm

hærm; pl. -a
mönshærm; äv. framskærm
pi s. k. kana, d. v. s.
lätare åkstäde

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II
Fr.
harm, Len

skärm

mösskärm

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skär̃a;
gär̃a, -'ar, -'a, -'adv.
da gær̃a uxor biler̃;

N° 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gä^zä^z, -~~z~~^z, -~~z~~^z, -ad^{x skärta}

skärsla

de gä^zä^zä^zä^z för^z y^znen

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Skässel
s.

fässel, -en

fusstrimma vid solnedgången.

fänsalen går te nör; dö far
vi väk^ont vär.

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹
²
fä~~g~~sel, -n

* skärval s.

rodnad vid horison-
ten

N 285.

FARS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färstor pres.

* skärsla v.

de e so het so de ~
for ²gänlan

flammar

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

färsta, färstar + skösta

strida, kasta skow.

solan drar rån naur
da liason färstar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Skärtorsdag

fartästa, f. - n, fl. - tor,
- na, Skärtorsdag.

Tränninge. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skärtorsdag.

fart¹örsta, f., - n. pl.
- tor, - na, Skärtorsdag.

Vausjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Skärtorsdag

gärtörsta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

fredag

förtörsta

skärtorsdag

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skärtor

färetör

brämton som utskäres
ur torvjorden.

v. f. 71. färetör ude
i musen. Vi köpte skärtor
ute i mossen.

v. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

skärtorv

färator

torv som skäres ut ur torv-
lagret i mosse

M. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II.

Å. färetör

skärtow

färetör den skars
hel öp i sona löga
töror skärtow den
skars hel upp i sådana
länga töror.

N. J. 72.

Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Skärv

gårv. -en. koll.

Stenskärv

stainkär te a jena gårvan
(nåml. då man slog sten).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

skärw

färw

skärwad sten (an laga
vägar med)

du slo etu färw

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skärv;
garv, - en s.
han slö garv;

Rödninge

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

farv en

skärvo s.

skärvo

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

šarv, šarv, šarv² škáro
plan. 4.

škáro, slaut

ARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåwa

fär²va (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr; skär⁴foa, tui skärf
fördela sten. Fänninge, Vollsjo.

ga k²unk nak pla sten, aw
ga b²ara h²ade 'noem fär²vador
(83-årig gumma) Vollsjo. Is.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898

skärva;
gärva, -ar, -a,
-ad;

Li har gärvad
vöjarna;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

fäta²

~ ~²d

* slätta v.

~ huns

jaga, schesa

N° 290.

Lofde

Färs₋hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x skätta
ob.
g^äta, g^äta, g^ät

sk^äakta lin

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

jäta² jäte² jäst^{x svätta v.}

~ huns

jaga

N° 289.

FARS

L. Sund

Hugo Areskoug 1925.

Skatta
v.

Jäta

Skrämma eller jaga ättar.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

skätta
fäta, fäta, fät vb.

skäkta lin

K. f. 72

först fäta - de linad
(ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

skåta

Pass. inf. gätas skåktas^{sl.}
(om lin)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skattefall

fätafal n.

de grövre o. kortare tågorna
vid linets skäktring

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* skånefot

fätaföd

skåktfot vid linberedning; på denna apparat lades blånoora vid beredningen

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*skåtteträ

fåttaträ n.

skåttekniv för lin

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1) gätaträ n.

* skållträ
sb.

skållkniv för lin

1) Gemint socked. * - - trä

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fä¹ven

skär

skärorna

fä¹ven skö¹ta l¹ga te

fä¹ven slä²pta

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Nils Nilsson

x skän

föv, -'en (koll.)

pl. fövor, -na

fövr, -na

lin avfall

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäv
s.

gäv, -en

avfall vid linbrytning.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

skava

föva, f. - n, fl. - vor, - na
littel stycke af linskäl.

Wausjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
föroren

^x skåver

engelska
sjukan

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåver
sb.

fövor

engelska sjuken

dr. fsk. fövor

M. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

skävor

fövor, - - na ^{16.} pl. tant.

(linuskävor)

... smöt, som - fulda -
mål fövorna små tagor,
som följde med linuskävorna.

N. J. 71.

Lorbe

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

skraver

föror
engelska sjuken

Jfr målesjukan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* skäven
s.

fä'vor, -en

engelska sjuken

fä'voren a_lo_r ängelska fä'gan

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

500

skåvor s.

skåvor

avfallsprodukt
vid läbberedning

Nr 289.

FARS

S. Asum

Hugo Areskoue 1925.

* skävon

pl. fövon. -na

avfall vid linbytning

den blir ja fövon a bräte

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Skåvor;

Gövor, - na s.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåvor
fövor pl.
engelska sjuken

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

+ skåvig

föved² l. - or, m. och f.,
m. - ved, pl. - veda,
med vidhängande stycken
af linskal, nedsmutsad
af dyliska skalbilar.

här e så föved² inge².

trojan hän e fövedor².
Fousjö. Fö.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skåvrig
adj.

fövråd

spräcklig i färgen (t. ex.
om gäss), brokig

spräcklad o. fövråd

o. gröt o. vit spräcklig
och brokig i grön och vit
(om färgen på en gäss).

N. J. 72. Solånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x sködel

gödä, - luv s.

gödla, - na,

mellanrummet mellan
sparrarna i ett tak;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ skövel

güdäl, - en s.

güdla, - na;

mellan rummet mellan tak-
bjälkarna i ett hus;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Sködel

fj²del, m., -en, pl. fj²del^a,
-na, rummet mellan två
bjelkar i en hus.

Ja, böjde en fj²del till ha
sp¹örna i.

der e try fj²del^a till st²uwa.

Bransted. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

* sköld

fydal

avskänd mellan två bjäcker
i ett hus

P.L. 1898

Kransstad. F. h.

full en 2a na ^x sködel s.

№ 287.

namn på avdel-
ning av uthus.

FÄRS

²
Oved

H. Åreskoug 1924.

Guidel

x sköldel s.

avståndet mellan
trä^o sparrar på tak-
delen (i regel tre alnar)

N° 289. FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sköja;

gylja, - or, - de,
- t;

di gylde ed i
Fjellan;

N° 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

frälja frälde frält skölja v.
fräljer frälj!
frälj fläjan ²man
du slar bränvind
grö!

skölja

N 289.

FARS

S. Svan

Hugo Areskoug 1925.

skölja
fjälfa, fjälde, fjellt

Pres. -or

Pret. part. pl.

fjälde

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

fälga²
fälgor¹

fäldes² fält

skölja

skölja

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skölja
v.

pass. följäs

den skole följäs a jonas näin

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

²
följad²am un

stöljdamm

damm vid sväm-
ning av hästar

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fol

X sköll sb.

Ogräns från i räg

**Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944**

hön

+ skön
s.

gåva av matvaror
i min brörs ti hön de
fau hön. ^{in baka}
arbetarna kunde få bröd och
ost med sig hem utan en
därför få ordrag på betalningen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skön
adj.

fönt n.

behagligt, angenämt

da - e - fönt

K. J. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

skönhet

fön^hed, -en

der e änta äla forstär
fön^heden; der ska va nen
pärson som e lid för dedärna.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för

skön

skär

lång hösten för långt Me

den för

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

för, -t

skör
adj.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K.f.71

skörd

Se *kalvskjur

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Skördafest . Obs. Nytt ord i målet.
1 Skördafest

Skördafest (i Nyknan)

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

+ sköjäd

fä²ryad l. - or, m. och f.,
n. - yad, pl. - yade o - da,
om mjölk som surnat och
blifvit vilbunk.

fä²ryad milff.

bä²za kr¹usen e fä²ryada.
Asum. F.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skönjad

fönjad

iför- fönjad mjlk = surmjölk.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

* sköjad
adj.

görsjad

som fäte skära sig el. sura; om mjölk.

görsjad mélk = filbunk.

Nr 3321 Fränninge, Färs bd

Anten Johansson 1938

förjad²

* sköjad a.

~ miljö

skuren (ou mjölk)

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skörjad
adj.

förjad

skuren, surnad (om mjölk)

förjad melts

K.f-71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* skörjad
adj.

förjad

surnad, som skurit sig
(om mjölk)

Jfr. skuren

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skörjad;

görjad

görjad mjölk:

sur mjölk, filbunke;

mélzhen é görjad;

№ 2913 Björka, Färs län

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sköjäd;

göjäd a

göjäd mältz;

filbunks mjölk;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sköjad

Gönjad

i förb. Gönjad méltj = sur mjölk,
filbruk.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
l. Ingers 1957.

* skörjas

förjas, =

surma (om mjölk)

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

förjad melff

+ sköjad

+ sköjad mjölk

= surmjölk, filbunk.

om somartiden när melffen
skar se. 10 va de förjad melff.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skörjemjök

förjämiltz
surnad mjök, mjök som
skurit sig

R. 799

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

* skörjemjölk

Äv. förjämilk

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958. |

x skönmodig ^{3, 2.}
~~tjomsig~~

fö¹mö¹di l. -dijor, m. och
f., n.-dit, pl. -dija,
komp. -dijare, -dijast,
modfä⁴ll.

de va in²en ö¹nor men han
va sa fö¹mö¹di, den lile stä²ka-
len: han hä²de skö²red se i
p¹izoren. Fränninge. Fs.
N° 281. *Fränninge* i *Öst* och *Komb.*

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fört ad

skö²t s.

skö²t

№ 290.

Lofde

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skört

hört, -ad

en slays kjol, som från
midjan neråt gick ut i en
flik

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

sköta;
göta, -or, -ta, -t;
ja har hä^t mild
o göt;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

sköta
v.

inf. göda ~~sk~~ †

Brandstad. och Ö. Kärestorp.

1947

Nr 4802,

Färs hd.

gjeta . -or . gjeta . gjet . sköta ;
kanta ; utrette . förette .

gjeta pläsa .

di häktan flere göya for han
gjeta sont derna (bedrea).

Vomb.

Sköta. II.

dé sate di värde på om di
våla gäta ned. (Per Fygl).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvitfa

sköta

pres. sy. -or

syssla med, göra. ta sig till

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Pret.
fütä

sköta

han fütä se, när
han kom id, han
sköte sig ordentligt, när
han kom ut (i livet)

M. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskouer 1960

futa² futa² fut² sköta v.

nu² far hon² la² o
futa² ha hon² vil²

sköta

№ 289.

FÄRS

J. Åsman

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

faet part.

~~shog~~ sköta
v.

av faeta = sköta

ja sköla² n²ta — led
arbäi

~~brytt mig om~~ ?

Nr 289.

FARS

S. Asund

Hugo Areskoug 1925.

sköta,
g^uft^a, - or, g^uft^e,
g^uftⁱ;
h^um g^uft^or se
s^elⁱ;

N° 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sköta, ve

g^uta, -or; -ta, -t

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f²u²ta f²u²ta f²u² skö²ta r.
f¹u¹tor

n²ar d²i h²a²b²a m²ent²u²
a²n²l²id o f²u²ta

N° 289. skö²ta

L²ord

H. Areskoug 1925.

FARS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sköta

h_uta

göra arbete, uträna

för hade folk o

h_uta för hade folk
mycket att göra. N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

II

sköta

de skola - fästa
di' arbdjed de skulle
sköta - det arbetet.

K. J. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Lorde

sköta

II
Av. fjöda

... fjöda stälad sköta
(driva) gården

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

ja - för - 27 - o - höda -
nid jag måste gå in
och uträna något arbete /
ja - har - smit - ét - o - hu^uta.
Jag har mina egna angelä-
genheter att sköta.

K.f. 71

Lorde.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

II

sköta

Pres. y. hätor

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

sköta;
g^yta, -or, g^yta, g^yt v.
han hade löw o
g^yta va han v^ela;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sköta
höda, huta, huta

so huta di staled sa
sköte de gärden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sjöda

sköta

sköta

Nr 8656 Västerstad Färs hd,

Gunnar Persson 1965

sköta omkring

fyta omkring

göra undan, arbeta undan.

han hjälper pågarna a fyta let
omkring.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Skörsa
v.

försa

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

slad en

^xstadd s.

en ²heden ~ milk

stadd, fär

N 289.

FÄRS

^o
J. Areskog

Hugo Areskog 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* släbba
v.

släba - a - ad

röa om i vatten så att de stänker.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd.

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släba, = *slabba

släcka med vänen, gå^o och
kändskes med två e. d. och
lärd vördslöst spilla

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slabba

släba, =

prata strunt, låta
munnan löpa.

hon, sad, o, släba
N. J. 71. / hon, e, röle till
lovde / o, släba. Hon är
otäck till att prata
strunt (prata på).

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. släbba
vb.

släbba

Pres. ty. -ar

stäck småkoka, småputera

Jf. sängla

dei st^{ar} o. släbar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug, 1957. 50

* slabba

slaba

i bit. mata, squalra.

slaba nu änte öm de for folk.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

+ slabba

slaba. -an = Harvig flicka

Vomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slabbekaffe

släbəkäfe n.

kaffe som står och småkakat

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* slabbeträg

slabeträg n.

(skältsord) vårdslös och slafsig
person

Nr 6738. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sladda

slàda, =

slaska med vatten, tvätta
mera provisoriskt

de slàda - l'id har
a
de kòna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

sladder
sládor n. l. sládor
skvaller

hum sprant o. tjørde
sládor hon sprang med
skvaller / hum sprant
me. ált sládor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sladderkvinna

sladorkvīna f.

skvallerkēring, kvinna som
springer med skvaller

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sladderkåring

sladorfsåringor pl.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* Slabba

slab¹bra, j. - n. pl. -ror, -na,
pratsjuk, skvadersystem kvinna.

Kvinnan va en slab¹bra o haen
hade sa lit² sagt: "ha skul²e
eva po h²bled?"

Fränninge. Es.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sladdra

slädra, =

skvaltra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* slabb-spann

släbuspann, -an
spann för köksavfall.

Volljö

1947.

L 81 Färs kd

Slad

slad, m., släden, pl. släda,
-na, litet parti af något:
skvåa, smula.

slä en slad brännevin af inä¹.

Ja jiff en slad tor hum i da.

Wassjö: Fs.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Sladd

slad, m., sladen,
pl. slada, -na, "liten
portion af en torr vara.
en slad tor; 2) skvau af
en vät vara. en slad milff.

Vausjö. Fr.

Fränkinge "

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Sladder

slä¹der, n., -ed, utan pl.,
skvaller. Fränninge, Vollsjo.

fö²ra slä¹der, föra skvaller.
Vollsjo. Fs.
Fränninge

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sladder

sládon, n.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

sladderkona

sladorkona f. sb.

skvallerkåring

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sladdermär

sladormär, j., -ren, pl. -ror,
-na, epitet för en skvallerstycke.

Fränninge. Is.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släddad, -a

^x sladdig a.

ütan sladda

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Faustad

1 Sladdra

slädra, f. -a, pl. -ror, -na,
skvadra, benämning på
en kvinna, som skvadderar.

slädror e har gat am.

Fränninge. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* släffa
v.

släffa -a -ad, pres. -ar

di gar a släffar

(om förstora skon u. tofflor)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

slaföttes

*slaföttes
adv.

Jär. ligza ~ om två
som ligga i samma räng med
fonema i motsatt riktning
du la slaföttes

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

slag

slauss

'slags'

"sättes framman alle slauss med"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anjers Malm 1887. Tys

slag s.u.

slav

'slag, sort'

'en bid a' härt slav ---

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

slag

slag. 'ed. pl. =. -en. slag.

fältslag.

min fäfar va me i släged va
läpi, nar di sto udanfor
läpi p_orta. Her Tyr.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

slag. 'ed. pl. =. 'en. slag

(Or som slås)

a so om lördakvällen de skulle di
ösa klämta di nix slagen, när
di hade översigt. (Per Fys).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slag

slag

I nr. et slag en stand o. s.

ja for se me om et

slag

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

slag

best. f. slågad
= fallandesot.

hum t@ slågad ijen =
återfick fallandesoten.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

slagi

slav, -'ad s.

- , -'an;

han så va slav

han skulle bli na;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

slav, -ad, ~ en slag

dar va flera ~ s
kågor

Nr 290.

slag, part

Riddings, Tärshd, H. Arskanz, 1926.

slav ed
gen. slavs

slag s.

al slavs

slag

M 289.

FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

slag
s.

slav, led

slag, sont

au sãma slãv.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

slav, m., slävd, fl. =,
slaven, plag, port.

dar e balk av ²ala slav.
Voujöö. Fr.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slav erd slav en^{slag} s.

da e et aned slav²
du tänker p. w.

N° 287.

Trenninge

FARS

H. Areskoug 1924.

slav ed ~ en

slag s.

der va fl²ere ~ s
k²agor

slag, sort

№ 290.

Sjöde, Roddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slag

slag, n., släged, utan pl.,
förek. mest i best. form.
bavandesjuka.

Ja na nat släged.

Östraby. F.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slag ed

slag s.

l. klokan e gälän r

slaged

N° 289. FARS

slag

Ar
Lövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slag

slag n. (slag)

käppslag o. d.

K. f. 72.

Lunde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

slag n.

slag

J n. et. slag en slag, en
tag

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

slag

et. släg

eu tag

ja. far. sé. mi. om et
släg jag för se mig om-
kring eu slag

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slagbord;
slabör, - h d s.
slagbord på en väv;

N° 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

slabör ed

slagbord s.

slagbord

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slabór ed

slagbord

p.

M 289.

slagbord

FARS

L. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagbord

slabån, -ed

del av vävstol (den vävskeden fästes).

nr 3338 S. Åsum, Färs hä

Magnus Löfgren 1938.

* slagbord

slabör, -ed

kom i väretol. varmet man
slår in slaget fast.

4829 Västerstad, Fais hd
1955

+ Slagbord
slabör, n., -hd, pl. = , -kn,
slagbord i en väpstat.
Tränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slabör¹ ed

slagbord s.

~ hade² di² te vovana²
for

M 289. slagbord

Lovde²

H. Areskoug 1925.

FARS

slab⁷~~ok~~², -ed, - slagbord

slagbord på vävstol

FARS

№ 285

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slagboed

slabån, -ed

Slagboem i vävstol

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagbord
s.

best. f. slagborden

slagbommen i en vävstol.

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

slagdä́nga

sladä́nga

der - va - en - h_él
sladä́nga. Det fanns en
hel slagdä́nga (gånge den
s. k. majvisan).

en. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

+ Slage

slåe, -en

= spillsåd, lös såd som kvarliggen i
marken sedan sådeslassen är inåkt
och som dras ihop med råfsa.

Östaby

Slåva

+ slage

lösa strån som man räfsar
upp sedan man berdit
och säu upp säden

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

* slagföttes
adv.

slafj^ut_es

adv. om två som ligga i samma stång
således att den ene ligger med huvud på
huvudgärdet, den andre vid fotändan.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Slaghök

slavh¹ö¹dz, m., -en, pl. -a,
-na, slaghök.

slavh¹ö¹dz¹en sp¹ör¹ ente²
h¹u¹ns¹en : han sl¹ar d¹am
ij¹el¹ m¹ v²izana.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

slaglot

slavlo¹, n., -lowed,
pl. = , -lowen, slaglod.

Kousjö. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898

slags

slavs

ét, slavs arbéta en slags
arbete

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Slagsmål

slagsmål, n. , - ed, pl. =, - en,
slagsmål.

Branstad. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1808.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagsmil

slagsmil, -ed

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Slagsmål

slavsmäl, n., -led, pl. =,
-ka, slagsmål.

han ha suddad ²ing för
slavsmäl ¹flere ²gäna.

Närrestorp. Is.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

slagval
slag¹ol, m., -en, pl. -a, -na,
slagträ i en höcksлага.
Fränninge Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slag val;

slavöl, - en s.

den nedre delen
av en s. k. plejel;

№ 1585:1. Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagval

slawl, -en

den av tröskslagans två
kappar, som under trösk-
ningen slår kärnorna ut
åt en.

N. J. 75.

Jfr handval

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* slag val;

slowl, - en s.

slagans grävsta del;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagval

slavöl

den av träskslagans två
kappor, som slår kornen
ur axen

n. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

släp₇ en ²a na^x slagval s.

se släp₇!

N° 290.

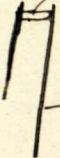
P²ofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släol en

* slagval s.

släol larkula
— honöl

den del av slagan
som slog kornen ut
alen

Nr 289.

FÄRS

Lörd

H Areskoug 1925.

slagl en ² a na slagval s.

slagval

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släöt en - - ^xslagval s.

Nr 287.

FÄRS

se släöt!

²
Östraby

* slagval

slawt, -en

slagträ i *plejel

slawlen, so kalad

Nr 4413 Vanstød, Färs hd

I. Ingers 1947.

x slagval;

showl, -hn s.

slagans gr̃vsta del;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slag val ;

slout, - en s.

den nedre delen
av en s. k. plöjel ;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

slagval

slowl, -'en

den ~~det~~ av tröskslagans
två kapper, som slår
kornen ner axen

Jfr Slagl ent. V. Welander. I-1.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

slav[?]östen

+ slagval

slag

~~hand~~valur; på ^vsläjel

Långaröds sn Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

x slagval s.

slaget, -n, slagla

(Wr 1941:) slag, -'en

slagval på slaga

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagvalverk

S L A U L A - V A R K .

Tröskverk av den första typen som drevs
med hästträvandring, där drevet- hjulet
låg ovan hästarna. Allt gjort av trä i ek.

Nr 11829 Ö. Kärrstorp, Färs hd
Gunnar Persson 1971

slakta

slä^hja -ar -a -ad; p.p.
-ad. pl. -ada.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta ~ d slakta v.
~ r

slakta

N 289.

FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slakta

slakta -a -a -ad.

vi jäna präson när vi slakta fär-

b.j.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938 & b.j.

släta
2
2
~ h

~

2
~ d

slakta v.

slakta

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta;

slajta, -ar, -a, -ad;

el. slajta;

vi slajta lóm

fakrédz;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta;
slåta, -'ar, -'a, -'ad.
nor di slåta en
kål;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta

slakta² (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., slakta.

allm. Fs.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta

släjta -a -ad

pass. inf. och pres. släjtas

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

slakta;

slajta, -ar, -a, -ad v.

d. slajta;

N° 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta;

slajta, -ar, -a, -ad v.

el. slajta;

han slajta kälä

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta²

~

~²d

slakta ok

~²r

slakta

N° 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slähta, =

slakta

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

Å. slähta

slakta

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

slä²ktä, -, -d

slakta v.

slakta

FÄRS

N° 285.

H. Hallqvist 1924. *Vaustad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slakta
v.

släjta - a - ad

per knöjt, ja jålp hånom a
släjta so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

slakta

släytpa, =, - ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Slakta
v.

slähta

Östaby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

släp̄ta - ar - a - ad. slakta

Vomb,

nr 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slajta

slakta

slakta

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktare

släktare m.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Slaktare

slaktare. m. - n. pl. =, - rna,
slaktare.

bedje mina påga e slaktare.

Solånga. F.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktare

släjtare, m., -en, pl. =, -arna

bädda mina päga e släjtare.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P Larsson 1898

slaktare;
slaktare, - lra s.
- - , - na;
Näsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktare

slaktarefn.
slaktaren.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

slaktarebänk

slaktarebänk², m. 1 - en,
pl. - a. - na, slaktarebänk,
på 4 fötter hvilande plankor,
hvar på slaktare sönderbyggd
Kou. Åsum. F.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slaktredning

Slaktredning, -en

1943. 4151 S. Hum, Fars hd
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktarepölsan

slaktarepölsan best. sg.
en blodkorr som slakteren
fick efter voinslakten på
en gård; fjälstret till slakta-
repölsan togs från ändtarmen.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

slaktbod

släktb²ö, m., -böwen,
pl. bövar, -na, slaktbod.

kom hä iz i släktb²öwen.
Vausjö. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slakte
s.

släkte

inälvan m.m. avfall vid slakt.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slakteri

slakteri¹, m., - rjed, 1/ utan
pl., slakteri, slakteriörelse
bedrivande af slakt. ²bedje
mina ²soner dras ¹med slakteri¹;
2/ stat med pl. - rjor, - na,
slakteri¹, slakterhus. de ¹meste
svinän går te slakterijorna.

N° 281.

Follsjö. F3.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakteri

slakteri', ---'ad

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slakteri

slakteri, ---'ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²
slaktkniv en slaktkniv s.

slaktkniv

M 289.

FARS

^o
S. Aron

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slästekniv

slaktkniv

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

släktenad. - en. slaktmat.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slams

slams, -'ad

prat, stuntprat, prat om
ditt och datt

K. J. 72

... inte a, ditta slamsad

... inte av denna pratet (s:
blir jag trost). ds.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

slamsa
slamsa, =, -ad

prata strunt; prata om
ditt och datt (mer l. mindre
pejorativt); prata om rela-
tivt osiktiga ting, om ditt och
datt

ska nu stå u slamsa
på di visad? (före-
brände) / hon sedor här
u slamsar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xslana, s.

släna, -an; -or, -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonnesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänor² na pl.

slana s.

senor;² köttslamor²

N 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slana

slänpa, -an, -or, -orne
f.

Nyare ord; äldre röya

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

x slanejt;

slanejt s.

di va i slanejt
de vro i maskopi;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slanejt

slanejt s.

ja hade anta
slanejt med en;
jag var inte i tåg
med honom;

1586:1 Röddinge
~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

x slaret

slaröjt s.

ji si i slaröjt
me : ge sig -
i lag med;

M 1587.1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

slang
slang, m., slän¹an, pl.
slän²na, -na, slang.
Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ slanga

slänga, f. - n, (pl. - nor, - na,
mindre brukl.) en sagodjur
af honkön, som ansågs vara
drakens maka.

slängan i hängen li
drägen.
Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281 Per Larsson 1898

* Slanga

14. slånor, -na

tvänne slånor, som förstärka s.k.
svansen å stubbanolla.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slank

s

slank, -en
trasa (4)

di fek fát i en slánk u dró i ed.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

x slank
s.

ob. pl. slängka

s. 95-

= dagdrivare

N° 446° Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Hans
slans, m.; slänsk, pl. slänsa,
-na, plusk. Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slarv

slarv, m., slarven,
pl. slarvor, -na, brasa.

Wausjö. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slarv

slarv
st.

trasa, klut

so. fik. en. har none
slarv på. se. Ja° fick
man ha någon trasa på
sig

K. J. 71
Sorte

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Slarva av

slarva ¹ av (- ar, - al, - ad)
impers., det går för sig, det
går hjälpligt, går an.

hant slar'ed li'?

at, de slarvar ¹ av.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slarvakolun

slarvakolun n.

blad mage hos i disslare

M. f. 71

Jfr simpl. * kolun

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

slarwaktij

slarwakti; pl. ^{adj.} ---a

slarw

K. J. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

slavaktig

a.

slorvakti

slavig, vändlös

Best.

4802 Beantstas, Fars ht.
J. Lager 1959.

Slarvaktighet
slarvaktighet, m., - en,
utan pl., slarf, vårdslöshet.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slarvet
adj.

slarvet

traug

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slarvet
a.

slarved

spräcklig

en spragled tocke e slarved

Nr 8656 Västerstad förs hd

Gunnar Persson 1966

slarvhas

slarvhas, m., -en, pl. -a,
-na, slarf, epitet jä^o en
slarfvig, dålig, ordentlig
Karl.

Pausjö. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²slorved
²~ a

slarvig adj.

²glutana va so ~ a
o rälya

slarvig, travig

№ 289.

FARS

L. Asam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slarvmatta

slarvmåtor pl.

trasmatta

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

slårved; pl. slårvig
- - a

trasig; trasigt klädd (med
håll på kläderna)

de va snögreda o.

slårveda de voro sno-
riga och trasiga (om barn)

han e. hit o. råbr o. slår-

K. f. 71) ved han är smutsig
och ful och trasig

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x ~~Narv~~täcke

slår²vatäffe, n., -d, pl. =, -n,
krastäcke, täcke väpdt
med begagnande af i smala
remmar klippta trasor som
islag.

Vadsjö. Fs.

li slår²vatäffe kan en ha,
slår²vor, om di e ä²lri sa rälja.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slav
s.

slav pl. -a

även om hårt tyngd arbete med ringa
fritid.

arbetarna va ju slava.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

* slave;

släv, - en s.

löskalm;
vi ska t^öga slä^ven;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slava
v.

slava,
sörpla.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

slim ad

slim s.

slim

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slimlid

slommig

slennig

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slēya f.

*sleska
sb.

hållningslös kvinna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

slēfor pl.

*sleska
sb.

kōslamsor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

^x sleskig
adj.

slējad; n. =

slamsig, sladdig (om
kött)

slējad tzygd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

sléd n.

* slet
sb.

slitsamt arbete, slitgöra

da va at sléd

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Arèskoug 1958-59.

släd n.

^x slät
sb.

släp, slitgöra

et. färled släd. Est
för färlist slitgöra.

R. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

slev

slov, 'en, 'a, 'ana

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

slor;

slor, -hn s.

-a, -na;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stev;

stev, - hn s.

- a, - na;

2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slew;

słow, -' hn s.

- a, - na i

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sløv

sløv -an -a -ana

Östaby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Slev
s.

SL 8 v

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sløv. 'en. 'a. -ana. sløv. sløv

kan i driffa av slöven?

I. Ingers 1930.

Vomb

M 1006.

Fäis

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stov,
stov, - l m s.
- a, - na,

Hör,

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slor

slor, m., slor¹an, pl. slor²a,
-na, slor.

allm. Fr.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slav

slav, -an, -a, -ana

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slev

slev, -en

(t. ex. greyslev)

Jfr träslev

hum - fity^s en - slev o w
här kvina^a - byan hon fick
en slev (grädd²) av varje bond.
hustru i byn. M. f. 78. Se u. 2. kärna
Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slicka
v.

sliffa

han bungar a sida a sliffa
solfen

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

^x slicknos s.
sliknos, -an, -a

lisware

FARS

N 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slippepot
slippepot, m., obojrl.,
benämning på pekfingeret.
Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

N° 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ slinda
vb.

'kunt hugga'

Se + slynda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

x slindrastänge
s.

slindrastänge i - ad
gångbåde till höloft.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1888

slink

slizka obest. pl.
pricka och smidiga (om
vesselor)

... brunaktia, sm a
slizka gur.

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

slinka
v.

sligfja

sligfja ögan

försöka komma under.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

slinka
v. b.

Pres. slizkor

tool' gä slingrande l.
slängist'

han luor, o slizkor
ude - po - gäden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1857.

slinka, v.

kläntja yje
slinka över

Nr 8656 Västerstad ^{Färs} ~~Hälsö~~ häd
Gunnar Persson 1966

slint

slint

i uter. Ha slint om de = låta bli¹
utvätta ut man skulle.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Slipa
v.

Slipa -a -ad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slipa, =, -ad slipa

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sliva² — —² d slipa v.
2 n

v² skole not — hen²

slipa
M 289. FARS

0
S. Areskov

Hugo Areskov 1925.

Slipa

sliba (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., slipa.

Vi lante haka aw en o
vejajse aw en o sa jize
vi ti en an o sliba.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

slipa²   slap²   slöplad²   slippa
slipor

slippa

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

slipa, slap

slippa

slipn so. slap. dr. ja dⁱ
sedan t^o slippo de ju det.

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

slippa

han slår o. kom-
te non - fortréd. Han
undgick ån komma till
nagon skada.

K. f. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

slippa
v.

slippa . pres. slippa

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

slippa

slippa

Pres. sg. -or

du slippor o lura.
där du slipper att
springa där

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slippa;

slippa, -or, slapp,

sluppd;

di slippor o betala;

2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

slippa

slipa / slipor, slap, pl. slöpe,
Konjunkt. slöpe, slöped /
nr. ut. intr., slippa.

sa slipor du att bry.

Känfe ga vare sa lyffcali,
sa ga slöpe.

M 281. Färs hd

Solånga. Fs.

Per Larsson 1898.

slūpa² (slūpor¹, pl. slūpa²,
slap, pl. ah konj. sloph²,
sloped, slopen², imperat. obrukt¹,
tr., slippa.

got, vāre² o slūpa² o va mē¹
lezor.

du slap di besvāred¹.
kānsa ja vāre² sa lyffseli sa
ja sloph. Tolānga. Fs.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slippa I
v.

slipa, -or, slap, pl. släpa,
konj. släpe, släpad. Inf. även
släpa.
se släpor du ält brü.

känja ja vara sa lyffeli, sa ja
släpe.

Solänga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

slippa II

Inf. även slūpa och pres. slūpor
(såsom i Ingeledesmälet), övriga former ss. i I.

gāt vāra o slūpa o va mē layor.

du slāp di besvāred.

Tolunga.

Nr 281 Färs hd

B. Larsson 1898

slipsten
s.

slipsten

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slipsten

slivesten, - - - an,
- - - a

dr. dro, slivestenen
de drogo slivestenen.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Slipträ

sliveträ, -ed

trä vid slipstenen löper runt.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hä

Magnus Löfgren 1938.

slipsten
slivestén; pl. - - - a

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

slivesten

sljisten

M. J. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

slipsten
slib²best²en, m., -kn, pl. -a,
-na, slipsten.

Wausjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slipsten

slibastén pl. -a

han hade två slibasterna, a
ja vla två yad fjö ba den ene.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

²
slivesten en - slipsten s.

Kan du dra ² en te
me

slipsten
M 289.

Fr
Lorde

H. Areskoug 1925.

FARS

²slipsten
slibastain en a ha s.

²gav ²yerast ²eta
²hd van te ²slibastamen

№ 287.

²Östraby slipsten
FARS Areskoug 1924.

slipstenen en a na ^{slipstenen s.}

²anors, kan du
g²älpa mi om o
dra slipstenen?

Nr 287.

slipsten.

FARS

²
Oskaby

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund.
II Aroskug 1924.

slipsten

slibast¹en, - - -¹en, - - -¹a

en öpsliden slibast¹en en
uppsliten slipsten

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

slivat² ~~f~~²u, -ed, ^{slipstråg}

slipsho, vari slipsten går runt.

FARS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slärad n.

slirig

halt, slipprigt (om väg lag)

M. f. 38

Trot. nyare läroord från
repr.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slit;

sléd, -hd s.

da va' et rølit
sléd;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slit
s.

slid, -ed

Jå hade et färlet slid a ta
stènana våk, som di hade süddad
på.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

slit
s.

slid, n.

de va et färlet slid

Nr 7051. Tolånga, Färs ^{Tolånga}hd
I. Ingers 1957.

slita;

slida, -or, sled, sleded;

ja har sleded mied;

M 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

slita
v.

slida . put. s. sled

han sled op trøj hesta for
aured .

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

slita
v.

slida, sled, slided

1950 Nr 4802. Beandstad, Färs kd.

slita

slida, sled

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

smén han vlla - posté
de sled med våra po-
skóna. Smeden han vllle
göra gåkande, att det slet
mycket mera på (häst)skorna.
n. f. 71.

slida sled slided² slita v.
slidor slided²

slided ent. W. B. Jönsson
4/4 1950.

slita

№ 289. FARS

S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slita

slida, sled, slēdad p.p.
slēden

h^un ka slēdad mⁱjen pⁱg.

Vansted.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

slida se vjen⁷om slita:

reda mig, slita mig ägnare
ja sled me liaval vjen⁷om

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

slita;
slida, -or, sled,
slidd;

en har foud
slidd mid;

Näsby
№ 1585:1 Tolånga, Färs hd.

Nils Bengtsson 1932.

slita
slida, sled, slided

Av. sleja, sträva

ja. har - slided

färlid jag har slitit
förfarlist / märtan - min han
sled mild min (man)
K. f. 71 närtan han slet mycket
Söder

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

slita

Sup.

slädd

ja har - strävad o
slädd Jag har strävat
och slitit

K. f. 71

Tor²

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

slita
slida (slid¹or, sled, pl. och
konj. sled²e, sled²ed, sled²en,
slid) tr. och intr., slita.

Vassjö. Fs.
Fränninge.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slita

slida, sled, slädd

1954.

Ö. Kärrtorp. Färs hd

Är 'arbete tungt'

ja. mata - gå - huma
o. slida hos far o.
mor. Jag måste gå hemma
och slita hos far och mor.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Slita

Slida sled sledad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

f. Ingers 1949.

Slita

Slida

pres. part. sliden

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

slita
v.

slida

slida ónt

(Hr 1941:) slidad

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

slida, sled, slita
slided

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

slita

Av. 'slita och släpa', 'arbeta
hårt'

ja. ha. slided r. äl
men. tid

M. f. 78

slids prot. pass. sg.
'slits'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita

v.

slida, -or. sled, slided,
p.p. sliden

forlaga en stövl, som va
sliden nöreikning

1947

Vomb, Färs kd.

slita

sap. slēded

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

slitbyeor

sludböxor

sämre vardagsbyeor

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slitekar

slidekar, n.

ad slidekar : person som sliter kläder

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

slitsleona, s.

slidgänpa, -an ; -or, -orna

= del av plog.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonæsson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slitskena
slidkena, -n, -orⁿ

järuskena under
länsidan (se d. o.)
på en plog

№ 285.

FARS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Slitved

slidvæ, n. - d, pl. = , - n,
slitved, slitskifva af træ
hvarmed fordom icke järn-
bestagna vagnshjul blades.

Östraby. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

* Norvet

slørved

slæng (eller ev. = træng)

lidan a fiden a slørved a ræli,
a ènte kan ja dånse a lianøjd é ja

(citat efter pige på 1860 tabt)

Nr 7899.

J. J.-S. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öved, Fins kd.

slot, led

slot

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* slubba

slö²ba (-ar, -a, -ad) intr.
förrätt⁴ta groft arbete, släp¹
slita med tunga, grava sysslor.
Men ha ä²li² vist¹ om ä²dan
slö²bad o. slä²r²vad.
Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Slutta

slö¹ba, j. - n, pl. - bor, - na,
epitet användt om en kafsigt,
oordentligt fruntimmer som
blåa dagar till större sysslor.

bä²la h_un va saen slö¹ba sa.

N° 281. Färs hd.

Bousjö. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

N 281.

* Sluggig

slöbed² s. - or, m. och f.,
n. - bed, pl. - beda, komf.
- bedare, - bedast, 1/ om
klädspersedlar som ej passa
till kroppen, slängande,
glappande. tröjan e sa
slöbed. Num ha gjort de slöbede
skona tiden; 2/ om människor,
otymplig, vårdlös i klädsel och
hållning. Våra sa slöbed: stor o flöke
o bed. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*slubbra

slubra, =

äta suppenmat glupskt och
gudligt

slobra i se sleva i sig

suppenmat

han slobra i se mer

kåjan han slevade i sig

-soppa med vänster hand

N. 4. 99

Lövestad.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Sludda hi

sludda hi (-ar, -a, -ad)
intr., låta vara ogjordt,
outraäat. hues imper.

Ja lo 'ed sludda hi med
resaptorna.

Asum (Barleja) Is.

N° 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slådor n.

sludder
sb.

osammanhängande tal;
struntprat

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x Sluddig
sludd² l. -or, m. och f.,
n. -ded, pl. -deda och efter
for, för, sludd¹ets, komf.
-dedare, -dedast, otymplig.
böla hen på sluddor ud
hen som g²a. Tränninge. F¹.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sludra
~
~²h

~

~²d

sluddra ve

sluddra

N 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sluddret

sluddrad, n. =, sluddrig.
otydlig, om tal.

de var lid sluddrad i början

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

sludred²

studdrig a.

suddig ja målet

N 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sluddrigt
adv.

sljdred

med sluddrigt uttal.

han snäkar so
sljdred

R. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* sluff

sluff. -en.

* sluff, mullskopa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slöfen[?]

+ sluff

källaren[?]

drängkan randa mid[?]

i slöfen[?]

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

^xsluff, s.

sluff /, -an ; -a, -ana

äv. mu^lslu^f el. mu^lslu^f

= mullslöpa.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonqesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xsluff
slof, -an, -a ^{sb.}_{m.}

överrede till grov, ofjädrad
arbetsvagn, t. ex. då man kör
gödsel, betor o. d.

1) korg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskog, 1957, 58

^x sluffa, o.

sluffa, -ar; -a, -ad

= använda "sluff". se d.o.!

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

slug

slug
slj.

di ble ja ènte slug på = M
ble jag inte klok på, förstod jag inte.

nr 3338 S. Åsum, Färs h.

Magnus Löfgren 1938.

slu'on

slug
adj.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

slug
ny.

slu

klok

de ble ja inte slú på.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

sluon

slug
adj.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sluk
s.

slug, -rd

" en som är glupsk i maten är ett slug i
storätare.

Nr 3321 Fränninge, Färs bd

Anten Johansson 1938

sluka

sluga, slugta

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938

sluka
v.

sluga

ja ska sluga -ar!

Nr 4489 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

sluka
v.

sluga

ja ska sluga er !

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

sluka

sluga

sluga ver = andas kall luft.

sluga oren.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

sluka

sluga

di kan änte sluga stana
isbida.

1955

4802. Brandstet, Fais ht.

sluga²   slag   slög²ed   sluka v.
slu¹gor

sluka

M 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slom en - - ^xslum s.

klädning för
småbarn

M 289. FARS

J. Asam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Slum
s.

slum. -en

(i äldre tid) en kottliknande bannplagg.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

slump

slomp, m., slomp¹pen,
pl. slomp²pa, -na, ¹slumpf.
han hänlar go slomp. ¹stob
slomp¹pen av mi; ²liten del.
¹klunk, ¹stoa en slump² driffa.
²l. u. en bra slump pantablor,
en ganska stor mängd potatis.

Nr 281. Färs hd

Sum. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slump

slomp, m., slomp¹ea,
pl. slomp²a, -na, eg. slump;
rest, i'fuerblifuen del af opt.
disk² bän¹en l bär²a au
slomp²a o toy.

N° 281. Färs hd

Vausjö. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stunga n stungor na   stunga s.

stunga (subst.)

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde

slunga;

slunga, -ar, -a, -adv.

di slunga hånge;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Slunga

slunga

hängstol för barn (se fotosamt)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

slunga
vb.

sluza, =

sluza, hana slunga

honung

Genmint ! He omlyvda former i
andra mål i Sk. 1-5.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

slunta

x slunta
s-

u = u

Så kallades en oordentlig och
slarvig kvinna.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

slut²ning, -en

slutning

havrevälling

N 285.

FARS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

sluring
sur mjölk

* sluring

smart e de davre o då får vi
sluring.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

sluss

slus

en i slus

Trol. en slugs dämme i a°

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

slut, -ad.

slut.

te sita slut (katalogi).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut led

slut s.

ps slutled = din² sökn¹en

M 289.

FÄRS

Lovde H. Areskoug 1925, slut

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut
s.

slut, -ed

tr sista slut (tautologi)

Nr 4413 Vanstað, Färs hd

L. Ingers 1947.

slut
s.

slut

Färaby
Nr 283 Färs hd
Per Larsson 1898.

slut

slut

te slut

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut n.

slut

ta slut ta slut

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II
den bl^uer sl^ut det blev slut
(tog) slut M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

slut

slut n.

tr. slut till slut

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

sluta

slätta, =

Pres. -ar

n. j. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Sluta

slu²ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr. och intr., sluta.

han ha sluta²ad arbej¹det.
figaren bor da fira² sluta²tar.

Branstad. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sluta

sl^utt^a , =

sl^utt^a - ^op^r sl^utt^a upp/
de' hade de sl^utt^ad - ^op^r -
me. Det hade de sl^utt^at

U. f. 71 / upp med.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

Sluta
v.

sluta

Östaby
Nr 283 Färs hd
Per Larsson 1898.

sluta

slutta, =, -ad

Pres. -ar

äred föra vi sluta
ma, stäld äret innan
vi slutade med än ha
jordbruk

Nr 290. Sövde, Färs hd

K. J. 71 Hugo Areskoug 1958-59.

slutkläm

slutkläman (best. sg.)

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

* slutsuren

slutskörd l. ~ skörd ^{adj.}

pret. part. neutr.

skuret till slut (om en bröd som man skurit så många skivor av, en blö den hårda skorpan vid ena kortändan återstår)

Nr 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

II

* slutokuren

--- när, där, va, slut,
skörd på et. brö.

K.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

sljza

⁺ sljnda
vb.

kanthugga trädstammar
till stockar

sljza - trämor / dä
sljza - dä - ä det (s: vitveden,
veden mellan barken och kärnveden)
högga de bort N. J. 99
.....
Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* slynga

slynga -an

en slags bänngunga, bestående av en trästol med karmar, men utan ben, som hängde med två band i loftet.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I fingers 1949-50.

slä
v.

sup. stād 1:	slad	s. 98-
inf. slau	slau	98
sq. pret. stō	slō	99

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

slå
v.

slå

Väststad.

håfor skule kun ta en
lämpa o slå me?

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

slå

slå stén : sönderkrossa sten
att använda som väglagning, fyllning m.m.
ålti stö di gamle mänana
slå stén

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

inf.	pret.	pret. part.	slå°
slå ₂	slå	_____	v.
pres.			
slå ₂ r			

v₂ ska slå₂ grå₂s.

N° 287.

FÅRS

slå°

²
Östra₂by

H. Areskoug 1924

slå
u.

slau, pret. slå, sup. slād
pp. slān pt. -a

di hade gōt om stāin, men se
fek di sāl stau u slāu.

(nåml - till våglagning).

vi slā i forlāv

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

slå;

slou, - r, sloo, släd v.

han slö'd dem i
hö'ddad me en py'l;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

slå II
u-

slau i gl^ome (j^o gl^ome)

di va sl^ona au l^oin
(om väggarna).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

slå:

han slå för st^änt på
= var alltför storlagen -

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

slā slā slād slā° vē

slar

de slā lē fār vān
pār

slā°

M 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofte

slös

slä° ve

drän²ana börja² o ~

släss

№ 290.

Tofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

II

slö

slö i

slö: vid vävning

slö i ulgärn.

(H. u. värken)

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

sla°:

sla stant pō

= skylā

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

slå
v.

inf. slau

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

slå;

slou, - r, slou,

slou;

ja slou den
by i önen;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

slå

slå, slå

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Pres. sg. - r

han, sló, en r. hödded
me, en. hámare. Han
slag honom i huvudet med
en hammare.

n. f. 71.

slå;

slou, - r, slou, slud;

såhn har slud löya

öula;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

slå v.

slå (part.)

slog

"slå di öl på stolarjammed."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Aners Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå

slå, slår, slå, slår, slå.

jaja du, som har slår på härad!

(ant. 1927)

slå speciellt = slå hö: vi va äna te
trätitré när vi slå i ågana.

Vomb-

Färs hd. I. Ingers 1930.

slä slo släd ^{slä°} r.
slar slä!

slä°

nr 289.

FÄRS

J. Årum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå, j., slå¹en, pl. slår,
slårna, slå, tvärslå.
Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.	pret.	pret.	pret.	<u>slå</u>
slå	slå	slad		v.
pus.		imp.		
slår)		slå!		

gå slå mig so
 råled på alben.
 slå gräs; slå sten

Nr 287.

Frenninge

FARS slå

H. Areskoug 1904

slä
v.

den va släd störa spids
i den.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

slä
v.

sup. slä^d men slät ff
bröt som böjan med d:
har du slät di på knéed?

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

slä
v.

slä, slä, slä, p.p.

slän

kada en bled slän, de kane
kuen lagga om lid.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

slä, slö, slöd, -n ^{slä° öe}
(Hr 1941:) prof. pl. slöa

slå

slä t¹änt = slå dunk

FARS

Nr 285

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slös, slös, slöds *slä de*

släss

№ 285.

FARS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

slä°

slä-grés slä-gräs

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58,

slä^o

slä, slö, släd

Pres. -r

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

slå
vb.

II
Pret. pl.
slåe
m. f. 78

so, slåe, de vån på
så slogo de vatten på (v: mal-
tet; vid brygg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slå;

slou, -r, slou,

slad;

kan slå hit

smoja i növern;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

slå;
slou, - r, slou,
slad;
öskan har släd
mid nör;
Tol.

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

slas   *slas*   -   *slä°*   *r.*

släss

M 289.

FÄRS

J. Åkam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sla°

sup. slad

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

jä¹ slar, stört ja slä^o
 jä^o slar ja^o stört
 M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
 Hugo Areskoug 1958.

II

slå
dr. skola. slå. et.
ya. Ar. bōrad de skulle
kasta en blick bort till
bordet (: hålla en vakande
öga på bordet)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

blå, slo, släd

blå, slog, slagit

slå^o
v.

Kalen har slad i kon den sista ugan.

fosterrörelser den sista veckan.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

slæ^oi

slæ_~i; slæ_~i

(vid värmning)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slā itu

slā itú, slā, slād

Jā slā knūdon itú ma slādja
a blāje .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

slá nái

slau nái, pret. slá nái

(om ákka)

de slá sækort nái

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

slå om

slå om (= bli ändring).

den lånar o slå om
i våred det blir mild-
vader och slå om i våret

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Stån s e ud

slå sig ut

slå sig ut, väga sig

di st^ook dom ud @ s^ata

dom i st^ock

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

slå sig ut

slå sig ut

= fundere på att köpa en sak.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

slå slint

slå slint

= "gjöra allvar med något".

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

slå till

slå té, slå. slåd

de slå té ösa.

= inträffade, slog in.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

* Släkula

Släkula, -an
oregular häst.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

släkula

släkula f.

häst som har ovanan ut
slä^o bakut

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

slan
s

slan

Nr 4829, Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

slån

slån, n., slån¹, slån¹, slån¹, slån¹,
slån: prunus domestica. (En
art små ft blåaktiga plommon)
Vausjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

slån

slån koll.

Om en slås små odlade plom-
mor, växande på slånträd
slånträd, vilka stundom plan-
terades som hägnadsträd runt
håven trädgårdstappan.

Man körde från Torde till Ystad
för att säga "slån" på Torde
K. f. 71 där. Jfr Görneslån

Torde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

slän
Stundom kunde man på
vagnen ha "hela tjistor
föla" (hela kistor fulla).

20. 4. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

slån

slån kod.

(*Purus spinosa*)

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

M. J. 71.

slan, -en. (neut. pl.), slan.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slon, -en

slån s.

slaufbüske)

FÄRS

M 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slån

slån koll.

(*Prunus spinosa*)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

slanhäv^o n

slänhage s.

slänträdgård

M 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slantråd

slantré n. ; pl. =

en slags plommotråd; se
närmare n. slån

K. f. 71

Ann. Vildslån heter

Järnslån

Nr 290. Sövde, Färs hd

Sövde

slantråd

slantråd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* Häslabba

släslaba. f. - n. pl. -bor,
-na, slamsa, epitet på
en kvinna som talar utan
urskilning.

Ä, du e en räli släslaba
som kanta kan tija me tilet
gamalt mödy. Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släs
slös (slös, slös, pl. och konj.
slö²ves, släds, slös) dep.
släs.

Wassjö. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

slås

slås

(vara i slagsmål)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
, H. Areskoug 1957-58.

släs

släs

(vara i slagsmål)

Från följande mening:

prästerna de släs

nta prästerna de ut-

dela ej stryk.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs ~~Tolånga~~.

Hugo Areskoug 1958.

släss

slös, dep. släss.

Imperf. slös.

so d^o d^o di omkr^{ig} på märkador a
byta a kräma a slös; de va
doras liv. (om tattare).

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† släskämpe

slöskämpe, m. - n.

pl. - pa. - na, slagskämpe.

Asum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåttermaskin

slöttormasin

(Nyare ord och begrepp)

Lådena användes dock redan i
början av 1900-talet

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

släcka;
sluffa, -or, slöjta,
slöjt; sluff imperat.
di slöjta elen;

2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

släcka;

släzza, -or, slöjth,

slöjt; slöfz imperativ;

slöfz t^hntad.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

släcka;

sljitta, -or, slöjta,

slöjt;

de slöjta torsten;

Röddinge]

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut²za sl²otta sl²ott slä²cta v.

slä²cta

№ 289.

FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släcka;
släffa, - or, slöjta,
slöjt;
- ja har slöjt
värmen;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slutza²⁺
slutgor

slukte²

slukt ställa
slutz!
ok

släcka

M 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde

släcka;
släffa, -or, slöjta,
slöjt; slöff imperat.
slöff tentad!

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd.

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~släka~~ slä²te slä²t slä²ka v.
slä²kor (slä²s)
slä²pa
de har vel slä²s =
spisän

slä²ka

M 289.

FARS

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släp²gas   släp²gas   släp²gas v.

släp²gas   de släp²gas = spisen
?

släp²gas, släp²gas

N 289.   FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

släcka;

släcka, -or, släcka,
släckt;

släcka släcka;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

släpfa. -or. slöjta, slöjt, släcka.

i yngre mål inf. släcka, μ. släkor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slöfka, slöfka

släcka

släcka

da slöfka för töst

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släcke

sl²iffra (sl¹iff^{or}, sl²öfte, sl²oft,
sl²oft, sl²iff) tr., släcka.

sl¹used va h²nte sl²oft ju
bra m²otor.

mil¹iff sl¹iff^{or} h²nte l¹arsten
sa bra sam d²riffa.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Vousjö. Is.

inf.	pret.	prot. part.
		<u>släcka</u> &
slut ²	slute ²	slut v.
pres.		imp.
slut ¹ er		slut!

Rättare sluta elan ha slus.

Nr 287.

FARS

släcka²

Freminge

H. Aronson, Lund 1924.

Släcka II

vi släppte ig en fuel
julaåftan, a den flo a
slöjtte jused.

Volleyo

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

släcka
v.

sl^yffa, sl^öjta, sl^öjt

sl^yffa l^amp^an

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

1. slig¹⁾tsje, slöj²⁾ta, slöjt släckka

2. slig²⁾ka

1. germin form. 2. yngre
form. 1-s.

Pres. sg. -'or

slig¹⁾tsjas släckas slöj²⁾tas
so¹⁾ slöj²⁾tes da

1) K. f. 99

2) M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug, 1957, 58.

slæ n slær na släde s.

släde

N° 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släde

M. släde

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

släddon

slä¹ddon, m., - en, pl. - or,
- ns, slä⁴ddon.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släd-döning

släädöney, -en

utrustning med släde

kan kade döli släädöney.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

slåde

slå³, m. , - n , pl. , slå², - na ,
slåde . Fränninge . Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släde
s.

slæ, -æn, slæa, -ana

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

slæ²n - -

stæde s.

slæ²de

№ 289.

FARS

Lorde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slæ, -n, -r, slæde
rna

slæddon med blå eu par
med ar; jfr kätke.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

slåde

slø m.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

släde
s.

släde, p. släde

Västerstad

Nr 4829 Västerstad Färs hd

I Ingers 1970-82

1982

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slæ, -n, -r m. slæde

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

slädföre

slädföre - ad

Ästraby

Nr 291 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slädföre

slädföre, -rd

ja, nu kan vi slädföre.

Tillagd 1952.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slädföre

slädföre, n. - d. utan f. l.
slädföre.

allmänt. Fs

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slädföre

slädföre - ad.

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slæamæ²ur

Hæbmed

slæamæ²ur

da va sam¹ædant som

slæamæ²ur

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

slámé; pl. = slámed
r

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Slädmed

slä¹me, f. - kn. pl. - meor,
- na, slädmed. Vallsjö. F.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slädmed

slä¹me, f. - n, pl. - r, - na,
släd⁵med.

Wollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släme, -n, -or, -orna

slädmede

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slädparti

släparti n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

slägga,

slägga, - an s.

- or, - na,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

slägga;
slägga, - an s.
- or, - na;

han slö gäv med
en slägga;

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Röddinge

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slägga,

slägga, - an s.

- or, - na,

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

slägga

slédja, -an

nr 3338 S. Åsum, Färs hō.

Magnus Löfgren 1938.

slägga
släd²ja . f. - n. pl. - jor, - na,
slägga . allm. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slägga
s.

slädja - an - or - orna

(Obs. d + j, icke g särom i v g)

ja sla knäddor itä ma slädja
a bläje.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

slädja² n slädjor² na slägga² s.

№ 289.

slägga²

FARS

Lovde²

H. Areskoug 1925.

slädjan² or na slägga s.

om vi to den stora
slädjan o försögte.

N 287.

Osterby²

FARS

slägga²

H. Areskoug 1924.

slädza f.

slägga
sb.

slädjor pl. (Läkert.
äv. + slädzor).

K.f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd
hugo Areskoug 1958-59.

slägga
släga, -an, -or f.

Formen med g resp. piv.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

släggskapt
slädjeskåv²t, n. - ed, pl. =,
- en, släggskapt. Åsum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

släkten - - släkt b.

nr e hasom lid ~.

släkt

M 289.

FARS

S. Asam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkt

släkt, Len

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

²släkting en ²~a na släkting b.

²släkting

N° 289. FARS

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkt;
slöjt, - en s.

di é i slöjt;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkt

släkt, m., släkten¹, utan
pl., släkt. Numänt.

han räknar², ed² änte² för
släkt, sedan² de vörk² med
rikt.

Fränninge. Fs.

Färs hd.

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Släkt
s.

släjt. -en

kan va i släjt me många
kan nöje

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

släkt;

släkt, - län s.

släkten i väst;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkt

slæjt

e de som e slæjt te känom ?

äv. slæjt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

släkt;

slajt, -' bn s.

ja här slajt i
uma;

2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

släkt

släjt, lan

n^u ska d^u sⁱda d^{er}, for
d^u e nämst släjt.

(sades fordom vid placering vid gillesbord)

äv. släjt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

släkt

släjt, -en. släkt.

jy¹lek kan va l¹ta i släjt me
g n¹ggä¹ra¹na.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slä¹kt , i slä¹kt   släkt
i släkt

han i hd i slä¹kte
han²om

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund Nilsson

släkt

släkt s.

han va z ~ te domm

släkt²

N 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkt en

släkt s.

där ha han kanske
släkt?

Nr 289. FARS

L²orde

H. Areskoug 1925

släkt²

slakt en

släkt s.

l han ~ ml dom².

slakt, be-
släktad

M 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lofde

Släkt
s.

Slæjt, Len.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

släkt;
slajt, - lms.

den jäff i slajtan

Röddinge
1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

släkt

släkt
sb.

2. släkt i släkt²

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

släkt
adj.

släkt

Den genuina formen är trol. släkt. 1-s.
so. fiza. de. ja. va.
släkt te. K^ozakh^uised
sa. fizo (mäste) de ju
vara släkt till kungahuset

Nr 6768. M. J. 78. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkte
s.

slä^äjte, n. pl. =
(ofta i bit. släkt)

kan kan rakna ör ä^äla slä^äjte

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Släkte
s.

sløjte -ed

ofta i bet. "slåkt":

nåstruma sløjted,

slakten Nordström (i Nygård)

Nr 1003 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

släkte

släkte . - ed

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkte

släkte -ed. pl. =, -er

släkt

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

släjt , -en, -a, -ana, släkting

Vomb-

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

EMIS PG I. 1830

sla

släkting;
släkten, - br s.
- a, - na;
ja har äya
släkten;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

släkting

släktinga (pl.)

'släktingar'

S. 80

Nr 5170 Brandstad, Fars hd

Anders Malm 1887, Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkting
s.

slæjtag . M. - a

Västerstad

Nr 4829 Västerstad Färs hd

I Ingers 1970-82

Färs hd

1974.

släkting

släkt²ing, m., -en, pl. -a, -na,
släkting.

släkt²ingana bry dam änte
am' m. Kullsjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkting;
släjtty, - lru s.
- - ä, - na;
han har äya
släjttya; -

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släktingen ²na na släkting ⁵.

släkting

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släktingen ² a na släkting ⁵.

släkting

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkting

släktz; pl. - - a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* släna
v.

släna -ar -a -ad

våderleksterm: bli omslag från
frostväder till mildare väder

de har slänad

1950.

S. Huum, Fäv hd

slæg
s.

slæg

di ska ha lia méd slæg

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga;

stänga, -'or, -'da, -'t;

di stängor mild;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänga;
släya, -'or, -'da, -'to.

di släyda fjyded;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåna²
slånor
slån²de slån²t slån²ga.
slån²or

Men genuint: slån²ga.

slån²ga karta

N° 289. FARS

J. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga;
slöja, -or, -de, -t;

har va hnt¹ n¹
o slöja;

Rödninge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Slänga v.

Slängjde (prot.),
'Kostade'

s. 29

Nr 5170 Brandstöd, Färs hd

An Jers Malm 1887. Exc.

slänga;
släya, -'or, -'de,
-t;
hym släyde en
skäl äta en an;

1585:1 Tolånga, Färs län Hör;

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänga (slängor, slängde,
slängt, sländ, slängt) tr.,
kasta

... så slängde han kaffet.

Toussjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Nr 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänga
v.

släga, -or, slägda, släyt

du e et stäffa, som fän har
släyt der man änte tar
ör -ed.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Slänga
slänga, -or. slängde, slängt,
slänga. kasta. (eller slögde, slögt).

Ja, där slögde di en äw, so ble
han längnes där ta dän äta.

I. Ingers 1930.

M 1006.

Vomb

Fås

slå²ya
slå¹yor

slån²de

slån³t slån⁴ga
slån¹!

slån³ga

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänga

Pret.
slängda

-g- yngre till -g-
1-5.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

II

slänge

släya

en mata - släya pösen.
Vi måste slänge sacken.

N. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

slänga;
släya, -'or, -'de, -t;
släy kniuven för de,
sa han te dröyu;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänga

slänga

kasta (bort)

di' fick de. slänga, di'
var inte bra. Det måste
men slänga, det var inte
bra

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

Slänga

släya

bida a släya = slöta med Guds gåvor

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1032

slånga
v.

slånga

imper. sg. slåg!

slåg spån a tå gen!

så åstugers vållingklockans ljud i stöne
gärdar

Nr 6868. Lövestad, Färs hd Lövestad.

I. Ingers 1957.

släyerumpa.

^v
slängerumpa, I

en dans som utfördes ute i det fria.

di sla släyerumpa på den
tiden. de va ute på et frit fält.
ver kän hade et fräntumor di
kält i. so skule di sviga
rogen om. di hade bän (forts.).

M 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slängerrampa. II

alor en nestug di h¹ält i. di h¹ält
i v¹är sin l¹ure. so sv¹ände di
r¹ont te di ble f¹ga av d¹e. so
h¹ade di sp¹ilem¹anen m¹e se.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släyerörmpa, -an

slängerörmpa^{II I.}
III

min kvinna har vad mä i
släyerörmpa.

Vomb.

№ 1006

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slant
s.

slant, -en, -or, -orna
slutning, brant.

der e nona r^olia slantor.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

slänt

slänt, -en

slutning

ps. släntan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slänt
s.

slänt, -an

slutning

vi ska ha lia slänt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänt

slänt; pl. -or

backslutning

höja slänter

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slänt
s.

slänt, -en, -or, -onna

mindre slutning

vi fjyra k^oonna po släntonna

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd Ö. Kärrstorp

Ingemar Ingers 1972-75

1975

slänt, s.

slänt / -un ; -or , -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondeesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänta, v.

slänta, -ar; -a, -ad

vid delning: slänta a' = ut-
gräva till en slänt, sluttande
plan.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonnesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slanta av

slanta av

= låta passera, överse

de e m^ued, at di änta k^one

slanta av ad for en präst.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Stamtavla

* Mäntok

Mäntok; ok utan apostrof

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

+ släntet
a.

släntad, neutr. =

sluttande,

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

+Slantig

slentad² l.-or, m. och f.,
n.-ted, pl.-teda, komp.
-ledare, -ledast, sluttande.

linen² e slent²edare på fjelad¹
en på m¹öran.

h²er e slent²ad o fj²ora.

M 281.

Färs hd

Asum. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ släntning

släntning - en

slutning, lutning

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slänt-ändast
a.

släntännad

kallas en häst med starkt
bakåt sluttande länd.

Nr 8656 Västerstad. ^{Färs}~~Hälsö~~ hd

Gunnar Persson 1966

släp ad

släp s.

släp på en
klänning

№ 290.

Profle

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släva²
~
~²
~²

~

~²d

släpa v^h

släpa

№ 290.

Dr
Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slēva n - -

^xsläjsa s.

räjsa (all drages av
häst)

M 289.

FARS

Lörde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släbfa, = , - ad

släpa

M. f. 38
1938

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

släpa
slä²ba (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., släpa.

der slä²bas men stöjn.
Östraby. Is.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släppa
v.

släpa, släpa, släpad

L.H.

Västerstad, Färs h

släppa v.

släppa

s. 97

eg. met. slapp

100

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

I

släppa

släpa, släpta, släpt

de släpta krigarna
på vintern de
släppte ut besturen på
vintern (d: för än dricka
en vänenfylld läsa i
marken) M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

bärken släp^{ta}

släp^{pa}

bärken släp^{pte} (gick ^{an}
skala av)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

släpa, släpta, släppa
släpa, släpta, släpt

Prot. part. pl. släpta

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. J. 71

släppa, v.

släppa, -or, -ta, -t

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonnesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släp^ssko
av.

släp^ssko

ga släp^ssko = gi barfote i träskor
eller tofflor.

nr 3338 S. Åsum, Färs hä

Magnus Löfgren 1938.

* släpisko
adj.

släpsko, oböjl.

som går utan skumpon i skorra.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Släpisko

släpisko¹, m., oböjl., förek.
blöt i. när. gå i släpisko,
gå med glappande skor, emedan
man ej har strumpor på.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~släp~~ släpshov
släp¹skod l. -dor, m. och f.,
n. -skot, pl. -skoda, utan
komp., med glappande skor,
då man har skor på, men
ej strumpor.

Vi br²ägte ä¹se o ga släp-
skoda i lärsko. Pousjo. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slät
kj.

slät, n. =

tätalt slät

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slät, -ä

slät

slät, -a

N 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slät
adj.

slät

Nr 283 Färs hd Östraby
Per Larsson 1898.

slat, neutri. slat, pl. slata, slat.
d. slator

våjen e slat som et lögul. 1927.

en slator gräv dan e ja fört
lidjornad.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slät
a.

slät

här på den släta pläsen

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

släta;

släta, -ar, -a, -ad v.

kan släta dam pu

rydgen;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

släta, ve

släta, -ar; -a, -ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonnesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släta
vb.

släta d
jämnas av
M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

släta
vb.

släta, =

göra slät, jämma ut (t. ex.
en torvälla).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

slåta öron

slåta öron

= låta sig nöja, t. ex. med en oförädl.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

blätta över

släta över

prata urskuldande med ovan.

(eg. utplåna, utradera)

Nr 8656 Västerstad ^{Färs.} ~~Hälsö~~ hd

Gunnar Persson 1968

slättraked

slätträged

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x slätt
I betyd. 'slag' se x islätt
x klockslätt och utslätt.

endast i sms.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slätt

slätt adr.

da gar - n̄ta²

slätt, rakt

N 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slätt
s.

slätt, -an

(om den sydsvenska slätten)

de kona va en sönda di skole
reisa nåie på slätan

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

x
stätt;

slat adv.

förstärker vid negation.

da e' da slat lyta.

det är det säkert inte.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

* slätt;

slät adv.

användes som fr̄stärkande
ord vid negation;

de gör slät enth.

det går rakt inte.

N° 2878'1 Öved, Färs' hd

Nils Bengtsson 1935

* slätt;

slät_ adv.

de gör di slät_
ante; det gör di
säkert inte;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

slätan¹

+ slätt²

slättern

klokian fæm fægh ve va
ve slätan¹

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

* slätt;

slät ad.

~~säkert~~; = alls⁺

do e de slät

lnta här;

Da. slät ikke.

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

+ se bakändan! Nils Bengtsson 1932.

Denna I.I.:s ändring av "sähet"
till "alls"; definitioner är nog
felaktiga. Mycket tyder på att
slät änta etc. snarast betyder
'troligen inte' o.d. Jfr övr.
uppt. i Fås ht (P.L. 1898!)
o. jfr t.ex. duggade ht där
Olsen (1890-t.!) behåller
denna bet. gentemot övr. (ynv)
uppt. Bet. 'troligen inte' är ^{släta} den
enda jag känner från minna uppt.
aldr. m. (Lund)

slät
adv.

slät

I förbindelse med negation
och förstärkande denna:

slät₁ nta visst icke

da, va, da, slät₁ nta
det var det säkert inte

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

st² inte

slut² ente, adv., troligen,
förmodligen icke.

di e slut² ente humbonna¹.

Asum (Sandbäck) F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

släb²o

slättbo

slättbo

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

slättbo
slättbo en a na S.

bära en kömer te
föbo märka so hør
en, hödant slättboana
de snäka

Ni 287.

H. Areskoug 1924.

slättbo

Örebro

FARS

* slättejärn

slättej^ärn -ad

ett verktyg använt av träsko- och
toffelmakare.

Nr 4413 Vansta^d, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slättakarl

slätakära pl.

slättakarl

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

slättkarl s.
slättkarl-en, -a

slätterkarl

FÄRS

M 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stättakarlar

stättakära pl.

slätskarlar

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71

slättkarl
slättakar en ~ a na s.

skördearbetare

M 289.

FÄRS

H. Areskoug 1925.

Lörd

Slätning

slät²ning, m., - en, pl. - or, - na,
slät¹u, slät¹ område.

de va g¹ot om nö¹dar ja en
slät²ning.

Asum. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

slätning
sb.

slätning

område med slät, jämn mark

en stör slätning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Ståbo¹

släbo², m., - bowen, pl. - wa,
- na l. släbona², släbo²,

Person från sydskanska
släbygden.

dine² släbowen², ha e kommen²
han e inte redor¹ för o sälja²
shaw. Vouso³. Is.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släbaffäring, f. - en, pl. - or,
- na, släbaffäring, gift
Kvinna från sydskånska
släbygden.

släbaffäringarna ²väl ²va ²vore
i ¹arbetet.

Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

ste!

* Hätika

slutiffsa, J...-n, pl. -ffor,
-na, särk som ej är vid
midjan sammansydd af två
delar, utan bestån af hela
tyggstycken.

Voujjo. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Slättejärn

slät²tejärn, n., -ed, pl. =, -en,
slätning³sjärn, skarpt, smält,
skafadt järn, warmed trä-
skors insidor afjämnas.

Branstad. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slätakär

Slätakär, m., - en, pl. - a,
- na, slätterkarl, Karl
som med lien afhugger
växande säd t. gräs.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

slättejärn

slättejärn, -ad

ett verktyg vid träsko- och
toffeltillverkning.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

slöj l. slöjor, m. och f.,
 n. slöjt. pl. slöja², skam-
 sen. kompar. slöjare, -jast.
 han pad på slöjor på.

Vassjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

sløda ti

sløda ti'

Nr 3340 Vanstad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

* slöbra
v.

slöbra - a-ad

st. söpla.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slöde;

slöde, - lru s.

- a, - na;

karl eller pojke utan värde;

da e lru rakti slöde;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

slows m.

^xslöfs
sb.

man utan reda, hafsig övrad
person

da e en färk slows

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slöfva
vb.

slöfva, =

gå med hasande steg, gå
utan att ordentligt lyfta
fötterna från marken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

slövsor pl.

* slövsor
sb.

innetofflor, morgonsockor (utan
bakkeppor)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* slør

slør, -ed

tappskägg under kakan.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

slösé, -n

slösåd

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*slöte
sb.

sløjde m.

odåga, lat o. slö person

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

x

slövs

slövs, ¹en

slusk

käma som ein slövs ---

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smak

smag, m., smägen,
utan fl., smak.

Asum, Vouso. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smag en

smale s.

de sköle fa ~ a
drifjad

smak

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smag, -en

smak

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smak

smag, -en

den e gó smäg i di.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

Smak

smag. -en. smak.

den sⁱde smägen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaka

smäga, -ar. smägte, smagt,

smaka

de va en sed iblan almögen,
di smägte nestan äli rad,
ijan di jik te natvarden.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ΛΩΠΡ' ΕΣΤΙ ΤΟ Ι' ΙΟΥΛΙΟΥ 1928

Amid

smaka

smä²ga (smä¹gor, smä²g¹te,
smä¹gt, smä²gt, smä¹g) tr.,
smaka.

vil du smä²ga b¹aren, b¹ä¹nta?
mä¹den blik knä¹ft smä²gt.

Asum (Sandbäck) Js.
Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

²småga ²smågte ^{smaleg}smagt v.
¹smågor

du ska fa ²småga
hjälpen

smaka

N° 289. FARS

J. Neum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaka

smäga, -ta, -t

ja har inte smagt
som jag har inte sma-
kat sådan. R. J. 79

Do: bovetegröt Tolinga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smaka

smånga

ynge småga

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

inf.²
småga

pret.²
smågt

~~småga~~
pret. pret.
smågt v.

pres.²
(smågt)

kan de smågas²
2 en hel kana melg.

Nr 287.

Trenninge

FARS

smaka

smaka

inf. smäga, mes. -ar

äggan smagar fiskada

ska du äta smäga mina äntor?

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

smaka

han rådgå änte, o sprit
smågte han änte.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
i. Ingers 1958.

smaka

smäga

Pres. -ar

X. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smaka

smä^agk, smä^agta, smä^agt

ja - ha - äru min tid
smä^agt bränⁿvin. Jag
har aldrig i mitt liv smä-
kat bränⁿvin.

n. g. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smä²ga smä²gta smä²gt smä²ka
smä¹göt smäg!

de kom¹or nok² nta²
tu o ~ s

smaka

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaka

småga, smågte, smågt.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaka

inf. smäga pres. smägar

de e brä a smäga främ ad
brö öse

nan di änte va snäla, sa skole di
smäga risad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

smaka
v.

smäga, smägta, smagt

han va so sulten, so de
smägta-nom | säkott

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

smägä, -ta, -t ^{smaka}

smaka

FARS

FARS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaka

smäga, pres. -ar

di liasom smagar jàreda .

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

smaka
smäga, smä^ägta, smä^agt

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1958₂,

smaklig
sm²ögeli l. - lijor, m. och f.,
n. - lit, pl. - lja, komf.
- lizare, - gast, smaklig.
Efter för, för, är acc. sm¹ögeli
o. s. v. Fränninge. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smal

smal l. smäl¹lor, m. och f.,
n. smalt, pl. smäl²la, kompar.
smäl²lare, smäl²last, smal.

driffakä²nan va smäl²lare
äpe² i en nöre² i.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

smal
smal, -t, -a

en smal pröga en
smalt präng N. Y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Smalbens

Smalben¹ad l. - or, m. or f.,
m. - nad, pl. - nade or - nads,
Smalben^t.

Num. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smalbenad

smalbenad el. -or, n. -ad.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smaska

smäska -aa -a -ad

(smaska under måltid).

Nr 1585 Tolänga, Färs hd.

Ebba Nilsson 1938.

smaska

smä²ska (-ar, -a, -ad) imper.
hvimla. Nyttjas för att uttrycka
att en mängd lifvande varelser
äro samlade på ett ställe.

De ^{so} ~~va~~ ^{små} många st²ora, så de
smä²ska.

han ha les, så de smä²skar.

N° 281. Färs hd

Nalljö. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaska

smaska, =

(då man äter)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

smätan, -s ^xsmatan

[förörängning av]
satan

Nr 285.

FARS

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ smatt
v.

pret. smat

= passerade hastigt, "stäck"

kun smat in om dören

1954. 6868. Lövestad, Färs hd.

* smatta
v.

(mus.) de smatta i Per Torsson

Uttryck för att en person trodde
på vad man sade.

Nr 8656 Västerstads Förs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smēd

smē, smēan d. smēn,

smēr, smērna

P.L. 1898

S. Huum, Färs kd

smed

smē, smen

gen. smens

Karna smēns = smedens kusten Karna.

ola smē i

en smēnækny ifrā ola smē

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smē, -n, -r

smēd
en.

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smed

sme, m. - n. pl. - r, sm¹erna,
smed.

der e byt ¹äm sm¹er fl²ere g²örna.
Branstad. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smed
smaj, m., smajen,
pl. smajor, -na, smed,
västerstad, Öskaby. F3.

smē, smēn l. smēn,
smēr, smēra, pussjö,
Branstad, Åsum.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smed

sme , - n m.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

smén han vilja postá

de tá mied vára yo ,

skóna , Smeden han vilje

göra gällande , an det slet
mycket mera jo (hästskorna).

n. s. 71.

smet
s.

smē

får han va smē

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

smed

sme, sme¹en d. smen,

smer, sme¹na

Ö. Kärestorp

Brandstäv

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Smed

sme μ. sméon

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

smed, s.

sme /, ^vu; sm^vje el. -or,
-rna el. -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondeesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smēd :

smē, smēn

smēns ög a skomāgarans
ffærny far mäst ga barfūta
ordyn.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

sme n - -

smed s.

N 289.

smed

ARS

Lörde

H. Areskoug 1925.

smel, -n m.

smed

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

smed

sme - nélsen "Lomed" Nils-
son (som "yrkestitel")

bn sms. typ från senare tid
(slutet av 1800-t. och 1900-t.) Det
genuina borde vara förnamnet + sme.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd I-s.
Hugo Areskoug 1958.

⁷
Smålarua

med

Amiderna

⁷Smålarua ⁷skola ⁷säl

⁷rona ⁷jærmed

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

smēbālan
smidesbālg,

smedbālg
best. sg.

bālg i smedja

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smid²ja, f. - n. pl. - jor, - na,
smedja.

smedja

Asum (Barleja) Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

smedja

smidja, -an

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smédja, f. - n, pl. - dzor, - na,
smédja.

han háde pl smédja huma.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

smidja n

smidja s.

smidja

N 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja

smidja, -an f.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smédja
s.

smédja, -an.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

² smedja n or na ^{smedja} s.
genant ! It smedja

² ga bort te smedjan
o se te smen, om
han kan ha ² kanorna
färra ² i nästa vecka.

N 287.

FÄRS

Smedja

² Östby

H. Areskoug 1924

smedja
s.

smédjå, -ån

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Smidya² n — — smedja s.

du kan gå in om 2
smidjan²

smedja

N° 289. FARS

Lovde H. Areskoug 1925.

smedja
smidja, -an

smidjan den - la. mēt
2. byen. Smedjan den
laj mēt i byn.

m. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

smidja
Smidja, -n, -or
(Hr 1941:) smidja

smedja

FÅR 5

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

-- Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja
smidja, -an f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

smedkol

smé'köl

smideskol

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

smedlärning

smedlärning, m.-a.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

+ Smedpåk

smēpåk μ.-a

son till en smed; smedlänning el.
yngre gesäll.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

smedräkning

sméräkning - en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smeläkning

smeläkning -en -or -orna

en smeläkning ifrån ola smeläkning

Nr 4413 Vansta^d, Färs hd

I. Ingers 1947

smedräkning

smé²rákning

en bondes årsräkning hos
bysmeden (betalades i bör-
jan av det nya året).

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

smēja n

* smedslea s.

smeshuebra

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smicka

v.

smìkra -a -ad

inlänat från npr. men anv. i bet.
„smeka“ x)

mimi hum blev smìkrad, men jä
blev älii smìkrad

x) Från detta ord saknas i målet; det genuina
är kela fjela.

1947.

Vansted, Fars hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sm

smida

v.

smida

N° 289.

FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smida

smi¹ (smijor, smid², smil,
smid, smi) tr. och int.
smida.

did ska vara smit garn.
han smide ti ala. Vollsjo. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

smila

sm²ila (-ar, -a, -ad, -a)

intr., småle .

han sm²ila lid, när han
så b¹ären.

Nr 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Asum. Fs.

smila

smila, =

le

K. f. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Lorde

smi, -r, -de

*smida
v.*

**Nr 424 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944**

Smilband

smilbän, -ed

dra' pa smilbäned = smilkratta.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Smide
Smij², n. - d. utan pl.,
smide, smidande, det
arbete som en smed utför.
de va d²olat bo ma sm¹eln
o ma smij²ed. Östraby. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smilsk
adj.

smilfor

M. f. 87

smilfor

K. f. 99

som smilar falskt och instän-
samt

han ser so smilfor id

M. f. 87

Lövesten.

**Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.**

* Smilsk

smilgor

adj. med mild uppsyn.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Smilsk

Smilsk

a.

illmarig

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sminetor

sminetor . - en

en sleg häntor.

nr 3338 S. Åsum, Färs h.

Magnus Löfgren 1938.

smita

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

dr. smét, döm pro-
vädzan, stiggom. Man
säue dem fast på väggen
ibland (om länge taly-
dankar). *) Över. d > t för
n. g. 71. / följ. d

smida
v.

inf. smida

rore ihåv lid lerbring a
smida for anfjelen

Nr 4413 Vansta, Färs hd

I. Ingers 1947

smita
v.

smida, -or, smed, smèded

μ. p. smèden

ja kan änte hälsa, for ja
e smèden (= smutig)

1. 1-5

7048

Östaby, Färs kd

47
smida
v.

smida, smed, smeded

sa smed mör en mäd a
la öst pa s: bredh en smörgår

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smita

smida, -or. smed, smided,
p.p. smiden, neut. smidd,
pl. smidas, smita, bestyka.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Voms.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smita

Smida² (Smidor¹, smed,
smidd², smiden², smid) tr.,
utr. för slå, kasta.

han smed namn för i guld.

Asum. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² smida smed smid²hed smeta² v.
smidor smided 4

kol smidor

smeta

№ 289.

FARS

S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smita
v.

smida, smed, smided

smita, smöja, bestyka

1945.

S. Årum, Färs hd

smida, smidor, smed

smita

stryka (på)

smida ma lée

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

smita

smida (smidor, smed,
pl. och konj. smède, smèded,
smèden, smid) / smeta.

smed du nam i synen
me mödy?

Fränninge. Fs.

smida, smed, smèded : Östraby,
p.p. smèden = smutig. "

Färs hd

* smitor
pl.

smidor

= glossor, stickord

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

* smitt

smitt, m., brukas ej i böjd
form, smula, grand.

partos¹florna e ä²lri smitt
vilare nu en² för en mån²ad
pin.

Asum (Sandbäck). Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

smuggla

²smuggla (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) h., smuggla.

Min son han ²smuggla ¹hogen
in₃ ti ¹län_{ed}. ⁴Östraby. ¹Is.

Färs hd

nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
smuggla

~

²
~ d

smuggla d,

²
~ n

smuggla, smussla

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småla f.

1. småla
sb.

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smula, s.

småla, smålor

smula, smulor

Färs
Nr 8656 Västerstad. ~~Hälsö~~ hd

Gunnar Persson 1966

sm^ula f.

smula
sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

smula

s.

smula

en smula hul

Nr 4413 Vansted, Färs hg

I. Ingers 1847.

smula
sm^ula, -au. -or. -orna, sm^ula

en sm^ula ofta = något litet

våren för en sm^ula knytt

Nr 4151 I. Ingörs 1

1927. S. Isum.

Fas.

smula
s.

sm^ula -an -or -orna.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.

I. Ingers 1959.

och Ö. Käresten. 1961.

smūla, -an. -or. -orn. smula.
s.

en smūla: ofta = något litet

der va en smūla hūl i lāvted.

vi tpte vi skole ha en smūla
kāmase = en liten kammare

(id sidan om stugan)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

smöla² n

smula s.

vi fa nok fluta majinen
en liden ~ ti

smula

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. smula
vb.

smula, =

sönder smula

so. smular, de smobida

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

smula v.

smül/a, - ar, - a, - ad

smula brä' ä'

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smula, =, - ad 2. smula
vb.

smula sönder
N. J. 72

smula - 2 t^u smula
sönder (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smula
v.

smula -ae -a -ad

smula itue

5214.

Ö. Kärestorp, Färs län. 1961.

smula
v.

smöla (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., smula, sönder-
smula.

ta o smöla lid bro li
spritzana. Pouso. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smula, v.

småla, -a, -ad

Imper. småla! smula sönder,

skåra itu.

Talesätt: småla ente pantafflorna i for
smau bida, får du vell säl kryba i
joren må trau yjn!

Nr 8656 Västerstad ^{Färs} ~~Hälsö~~ hd

Gunnar Persson 1966

* smuleköt

smuletsyd "

smulat kött, köttsmulor
som skrapas av från ben,
brösk o. d.

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* smulakött

smulatzjyd n.

Söndersmulat kött,
kötsmulor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

* smuleköt

smuletsjyd n.

könsulor, kött som skrapas
från benen (särskilt på
huvudet av en slaktat
djur).

n. f. 77. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h

Hugo Areskoug 1960

småsta
v.

småsta -a -ad

hon hade småslad ögan påga.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

smy

smyg

han görad z ~

smyg

№ 290.

Dr
Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smyga

smy

de smy dom nonstens
de smyga sig under rign-
stens

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Smyga sig

Smyga sig

"gå något så ingen ser det."

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

smygkrog

smýkru -ed

lönukrog

di hade lid smýkru osa .

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

små² but. f. sj. små^o as:

de små² kala² de
for bästa

N° 287. små^o

Fenninge

FARS

H. Areskoug 1924.

sma
smot
småa

små^o ar:

sta små de kala de
for bästa

N° 289. små
FARS

S. Arund

Hugo Areskoug 1925.

små

kdj.

små

(H. h. Liden)

Östraby

Nr 283 Färs h

Per Larsson 1898.

små
a.

små

μ. till liden, liten.

de e r^olit for di små.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Små
a.

Små

(H. till liden).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

små

pl. små

sent. de små = det som är smått, de
fina, av mindre storlek

de små kom av.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smā, smot
smā²

smā^o

kan²
du hoga lē ad den
smā² baskan²

smā^o

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smä; n. s. smöt smä^o

mied for smöt mycket
for smän (tilltaget)

K. y. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

små^o

små; n. smot

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

små små

små; ndr. smot adj

de små de mindre partik-
larna.

... smot, som fulda

och hövorna små tagor,
som följde med linskävor-
na. / de därna, de
små det där,

N. f. 21.

Lörde

De mindre partiklar-
na (av fallet, smu-
larna?).

Fais lit

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

sonen - små sil små
siden lifen sill (kollektivt)

M. g. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

små, a:

pl. smau (smau), till liden

Småla ente pantafflorna i fär
smau bida!

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höke~~ h'd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småare s.

lev i småskolan

första smååren 'förstaklassare'
andra - " - " 'andra - " - "

jfr storare

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

småbita
pl.
småbida, m. - na, plu-
rall, småbitor.

Jören e deld i sa men
småbida. Branstad. Is.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småbitar

smobida

so smular de smobida

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Småblån

s.

M. småblåner

finne blåner

Se grovblån

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

smabonde

pl. smabónor, -na

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

småböss

småböss' - ed

småhalm (vid tebskning)

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Småbruk

Småbruk¹, n., - hd, fl. =,
- kn, liten hemmansbruk,
mindre åkerbruk.

Did, e det gat ²ofy ti Små-
bruk ja ²månar. Östraly. Fs.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Småbruk

Småbruk, n. p. =

den sã men småbruk

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

småbruk

småbruk, -'en pl.

småjordbruk

M. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

småbrukare
s.

småbrukare, pl. =

4829 Västerås, Fais hd. 1957.

* småbränne

småbränna n. sb.

småved, mindre vedpinnar
c. kristar

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Småbäcker

Småbäcker¹, m., -na, plural,
Småbäckar.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smabjörnor, -orna, (pl.) smabjörnder.

der va smabjörnor som di
ta ögan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Smädela

Smäd¹ela, m., -na, pluralt,
smäpartier.

han st¹iffa hä²manad it¹
i smäd¹ela. Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småfår, - ad

^x småfoder

shårlyden, tomma ax

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småför ed

småfoder

hackerse, agnar o. d

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småförsboken n

* småfödersboken

hög av agnar,
hackerse o. d.

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småförl

småförl pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

*småglyttor

smogluta pl.
småbarn

M. f. 78

täryga o. smogluta lok-
stollar och småbarn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

^x småglyvar
sb.

småglu^lta pl.
småbarn

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ smöglyttar
smöglytta¹, -na, plural,
småbarn.

dar va so många smöglytta¹
fo Revins² i gar.
Vrusjö. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smågren

smagrēna pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

smagr_usa pl.

smagr_uisar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smågrisar

smågrisa pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Småhalm
småhalm, m., -er, utan pl.
småhalm, kort halm, boss.
björgåmel småhalm.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småhalm

smohalm

halm med kortare strå.

Motsats: lozhalm, som
användes vid taktäckning.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

småhus pl.

småhus

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* småhusare

småh^usare pl.

innehavare l. brukare av
mindre jordbrukslägenhet,
"småbrukare"

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smäkaka

pl. smakågor, -na

våsa gó a tá aw

smakågorna.

Vollejo

1947.

L 81 Fås hd

småkakor

pl. småkågor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smäkalo

pl. smakála

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

x
smäkamp

smäkamp - en

smästen

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

småkladdar

småklåda pl.

små mängder av något

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

småkladder

småklada¹, m. - na,
pluralt, småpartier.

han betalte¹ d i småklada¹.
Östraby. Fs.

Färs hd

N 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smikoka
smak¹öga (- kö¹gor, - kö¹kte,
- kö¹kt) intr. och impers.,
eg. småkoka; sakta koka.

gry²dan ha smak¹kö¹tt en
stov.

de smak¹kö¹tte i k¹red.

M 281.

Färs hd

Fränninge. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småkrög

smakkräv n. pl. ^{sb.}

smärre krög, smärre in-
sekter

K. J. 77.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

småkrög

småkrög n.; pl. =

(t. ex. en larv)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

småkrupp

småkrupp n. ; pl. =

n. j. 72

Jfr krupp .

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Smörkräm

Smörkräm¹, n., -med,
utan pl., smörkräm, kräm-
varor.

Stä¹trana ha järna² lid
smörkräm¹. Fränninge. Fs.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

smakvist en ~ a na småkvist b.

småkvist

N° 289. FARS

J. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Smäläring

smäläring -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälänning

smälänninga pl., -ä-ana

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Smälänning

Smälän¹ny pl.-a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

Smälänning

Smälän¹ing, m., -en, pl. -a,
-na, smäländing.

Allm. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälänning

smolänning; pl. -' -a m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

småmet

småmäden best. sg.

småräver som gjordes av
det matnyttiga hos en slaktet
svin

M. J. 78

Nr. 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

smånate

smånat¹ l. - or, m. och f.,
n. - nat¹, pl. - neta¹, näpen.

lonbar¹ han va smånat¹ o
gran, nor han va blud.

smånat¹, adv. af föreg.
kun för se se smånat¹.

Wallsjö. Fs.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småpinnar

småpinnar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

småpysar

smopysa pl.

(trol. både om gossar o.
flickor)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* smögåker

smögåga pl. sb.

smögåker

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* småpäker

smopäga pl.

småpäker

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smärslig

smæróli

kan va soder let smæróli.

r. Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

småsk

Småsk¹ag, m., -er, pl.-or,
-na, småsk.

Fränninge. Fs.

Färs hd.

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaskog

smaskaw¹, m., - en, utan pl.,
smaskog.

ha va en rali ho smaskaw¹.

Branstad. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

smasköla, -an. småskola.

St. storsköla.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smaskölna pl. Småskoling B.

N 289. Barn i småskolan
FARS

Lorde H Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småskollärinna

småskolelärina f.

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Småskollärarinna

smoskólalärína f.

N. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

småsten

småsten¹, m., -en l.
-a, -na, plural, småsten,
-stenar.

Bränninge. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smästilt

smästilt¹ l.-or, m. ah f.,
n.-stilt¹, pl.-stilt¹,
smästilt, som är tryckt
med fin stil, om en bok.

han kan läsa i ålri på
smästilt¹ bödgar.

Komp.-stilt¹are, -stilt¹ast.

№ 281.

Num (Sandbäck) F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småställe

småställe pl.

småbruk, mindre gårdar

Nr 6755. Färs hd

Hugo Areskoug 1957.

Tolänge

småställe

småställe pl.

småbruk, smågårdar

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smöt

smöt
adv.

de gränor so smöt
det finner så sakta

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

småt

småt, adv., 1) litet,
ringa. di hade småt om'
led, de voro fattiga;
2) sakta. gah sa småt!

Voursjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898:

smått

småt, adv., sakta.

Käten han gör på smått, li
han kan komma [†]af o snödfya
[†]öör hat da l.

Wallsjö. Fs.

Färs hd

J
N 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smot

smått
adv.

smån trätugget

de hakad (hackade
set, d. v. s. enriset) smot
stua

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

smavúra

x smásvíða v.

M 289.

ringakta

FARS

J. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smååkra
smååkra¹, m., -na,^{pl.} pluralt,
eg. smååkrar; små åkerlätter.

fo den tiden va her ente
edan² smååkra¹.

Fränninge. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smärande

smä¹rand, n., -n, plu-
ralt, smä¹rande.

Ja ha lid smä¹rande li
lörd i da. pousjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Nr 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småta

¹
småafda, f. - n, utan pl.,
eg. småta; benämning för
sådesagrar, av och kalmålar
som vid höstning skilts
från kalmen.

di bas ho o småafda.
Oitaly. To

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smak

smäck
sb.

nerfärbart parti på framsidan
av byxor

M. f. 87

Den genuina formen torde ha
vart smäck. l-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smäck
a. v.

i förb. smäck följ

hönkan va smäck följ, igen
mäsan bönja.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Smädelse

Smäd²el²sa, f. -n, pl. -sor, -na,
Smäd¹else.

Ja sküle ältid ha lid Smäd²el²sa.
Fränninge. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälla
smälla² / smälla¹or, pl. smälla²
smäl, pl. och konj. smö¹le,
smö²led, smäl, smäl²en,
smäl³andes) tr. och int.,
smälla⁴. Han smäl²de nam
po skäl¹en. Vi d²assa m^h
träsks, o de smö²le sa
for¹färlit. Fränninge. Fs.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smäla, smäl^aor, smal, smäl^aad

häspan smäl (häveln knäppte)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälla
vb.
smälpa, smal

Pres. + g. -or

da, smal som, da,
värsta bju^ssküd det
small som det värsta bö^sskön
M. f. 38 / sküded smal för mig
skottet brann av för mig
Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

de - kone - h^ora l^oya smalla
v^aya, h^oar - da - sm^al
i - v^agen de kunde h^ora
p^a l^angt h^all, hur det
sm^all i v^agen

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälla
u.

smēla, smāl, smōled

dō jā gōn so hade de
smōled.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Smälla av

Smela av, smal, smaled
hastigt brista.

om av bredan smal av, so sad
ala di sme me rompan po guled.

Nr 7899.

1.1-5.

Äred. Förs'kd.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälåga

smällare

Lychnis alba

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smällebär

x smällebär
s.

snöbär

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

smälta¹
smälta² (smäl¹tor, pl. smäl²ta,
smäl²ta, smält¹, smält¹, smält¹,
pl. smäl²tan) tr. och intr.,
smäl¹ta
smäl²ta fit.
Snijen smäl²te bort. Östraly. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

smälta

smälta, smälta, smält

itr. o. tr.

dr. smälta, nöm 2. en-
börk. Se smälte den (2: tal-
gen) i en burk (2: vid ljus-
störning).

Nr 7503 Ramsås Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

smärjelspån

smärjelspån

trol. Träspån beklad
med smärjel.

K. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smärta² n smärto²r na smärta s.

genuint 4.

smärtaⁿ

N 289. FARS

S. Aram^o

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
småll d

^x småll s.

finfordelat
hö, stjälk-
rester av hö
och halva

N° 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

(smulformigt asfall) ^xsmjölle
sb.

Se ^xh²smjölle o. ^xklöven -
smjölle.

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*smjöle
~~st~~
sb.

smjöle n.

smalformigt klöveravfall
(blad- och stjälkdelar,
från o. d.)

fr smjöle i andra skänemål.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

x smöle

smöle², n. - d, utan pl.
benämning på smått ved-
l. stråaffall, söndersmulale
strån.

ja... la in¹ lid smöle² i
spisen¹, men de blösa
af¹ gånast².

bösed¹ e bära² smöle².

№ 281.

Fränninge.

Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² smälja d

^x smölste s.

sopor p. d.
avfall o. d.

N° 289.

FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ smölske;

smölg - ga, - h d s.

smått avfall efter hö o.
säd;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* smölke

smjälga, -ed

ngt sönderumulat. sönderfallit i
smulor ss. avfall av torv, hö,
m. m.

Nr 7900 Tilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* smölske;
smjölge, - ad s.
smätt avfall efter hö
o. säd;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smölske

x Smölske

Små smulor, agnar o.d.

Nr 8656 Västerstad Färs hd.

Gunnar Persson 1965

* smölske
s.

smölsche

smulor

klöversmölsche var små
klöverblad man tog på jällen.

Nr 8656 Västerstad Färs h'd

Gunnar Persson 1965

Smör led

smör s.

2
alta ~

N 289.

smör
FARS

o
J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smör

smör, n., smör¹red, utan
fl., smör.

Allm. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smør, smør⁷hed - 8 - smør
smør

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smör

smör, -ed

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

smör

smör, 'ad

en fjernig smör

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947

smör

smör n.

et, hält skalpoj,
smör en halvt skal-
pund smör?

n. f. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

smör

smör, led

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smör, led

smör

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov - 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smør

s.

smør, led

et skolepøje smør

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

[Ingers 1951]

²
smöras

x smöras o.

övergå till smör
(om mjölk vid kärning)

N 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörask

smör¹ask, m., -en, pl. -a,
-na, smör²ask.

Östraley. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörask en

smörask s.

smörask

N 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smörblomma

smörblom¹or pl.

Ranunculus acris

N. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Smörbytta

smörbytta

r 3338 S. Åsum, Färs h

Magnus Löfgren 1938.

smörbyta

smörb¹u¹ta, p. - n, pl. -lor,
- na, smörby¹ta.

Ja ha til¹eme en smörb¹u¹ta
av ²ene. Tränninge. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörbukt¹ n

smörbytt²a

smörbytt²a

N° 290.

Lofde

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smörfot

smörföd -en

smör upplagt för gillesbruk.

di skole ha smörföd mé dom, a
den skole va gränt präglad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörfot

smörföd¹ -en

träfat på hög fot där smör lades
upp vid högtids tillfällen.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörfat
smörfat¹, m., - en,
fl. trä-fedor, - na, smörfat,
liten tennfat, kvar på smör
upplägges och framstättes
på bordet. Åsum. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sm¹erf¹öd

* Smörfot

sm¹ärfot, ~~sm¹äsk~~ smöntallik
på fot.

di hade sm¹erf¹öda a¹e
tr¹a¹

Långaröds sn. Färs hd.

Smörgås

Smörgåsa, - - ana
pl.

(Rspers-ord med Guds-
stitution)

M. f. 78/Jfr smärda
mäda (se u. smörja vb.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smörgås

smörgåus -en -a -ana

Inläst fr. rep.; det gemina
är smörgåd.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

smörhåla

smörhå¹la, f. - n. pl.
- lor, - na, smörhåla,
i grötfatet gjord liten
fördjupning. Ivari en
liten klick ~~smör~~ lägges på smälta
och Ivari sedan de ätande
doppa gröten. Asum.
smörhå¹la, Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörkåla

smörkåla, f. -an -or -orna,
i grötfat.

A. L. 1898.

Fänninge, Fäst kd

smörhåla

smörhåla f.

(i grötfat)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

smörj
sb.

smörj

stryk, prygel

Jfr. syn. dar, pryl, stryg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

smörja;
smörja, - or, smörde,
smort;

di skule smörja
se me seva;

Rödninge
i 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

smörja;
smörja, - an s.
- or, - na;
han slö lid smörja
i növern;

Rödninge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

smöja
v.

smöja

här e vel änta so vi kan fa
lida grona säva a smöja vöjnen
me ?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörja smörde smört smörja v.
smörjor

har du smört vönlän
mal.?

smörja

N 289.

FARS

L. Beum

Hugo Areskoug 1925.

smörja;
smörja, -or, smörde,
smört v.
ja smörde vejnän;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörja
v.

smörja

den salvan kan di liasavæl
smörja på doposten.

om en onyttig salva.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

smöja
v.

smöja

1950.

4151.

S. Åsum, Fås kö

smöja
smöja. -or. smöide, smört;
p.p. smord, smort, smörda,
smöja.

ja pek både te a smöja a
ta ij.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Vomb.

Smörja
vb.

Preb.

smorda, ner
smutsade ner (kläderna)

M. f. 75

Smörjas inf. pars.

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

smörja. II.

smörja i bet. pygla:

han ta dom från te katedoren
a der smörde han dom en
ete en an.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörja
smörja² (smörjor¹, smörde²,
smört, smord, smary) te.,
smörja.

de för smörjas, om de
ska bli bra.

Tränninge. Fs.
Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Smörja, f. - n, pl. - gor,
- na, smörja, det kwarmed
något smörjes.

Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smōra² smōrde² smōrt smōrja² v.

~ fet² pō² en² mād²

smōrja²

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. smörja
sb.

smörjan best. sz.

smörjämne

M. J. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H: Areskoug 1957-58.

2. smörja
vb.

smörja, smörda

pret. smörda torde

vara mera genuin form. 1-5.

Nr 6768. Lövestad, Fä-s hd
H. Areskoug 1957-58.

II

smörgår
vb.

dr. fik. smörda
måda de fingo brödstycken
på bredda med isterflöt eller
smör ("smörgåsar").

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smörjbimpel

smärabimpel

behållare för regnsuörja
(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörjelse, m. - n. pl. -sor,
-na, smörjelse, det hvar-
med sjuka lemmar smörjes.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² smärjepåg, m. - en - påk
x smörjepåk
pl. - a. - na, eg. smörjpojke;
benämning på en i äfvel ärdan
med en inskärning försedd
sticka, afsedd att uppbära
en hjulaxel, då hjulet aflägs
på allas smörjande.

Asun. Fö.

påg = käpp

Wörter u. Sachen I
№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lünd

smörklik

smörklike, - - en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smörko

smörkå' - en, pl. smörfjör, -na
ko som lemnar fet mjölk, kvaran
mycket smör erhålles.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Pär Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörko¹, f. - kowen¹, smörko
ft. - för¹, - na, eg. smörko,
ko som lemnar fet mjölk,
hvarur mycket smör erhålles.

dum. Fo.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörkopp

smörkåp - en - a - ana

kopp var smör framsättes vid
måltiden.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörköpp

smörköp¹, m., - en,
pl. - a, - na, smörköpp,
litet forslingskär. Ivar
smör framsättes vid måltiden.

allm. Fs.

Färs hd

M 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörkärna
smörzgärna f.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smörkärna

smörjsårna f

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

smörmet

smör²mäd

smörgä²s

K. f. 72.

en smör²mäd o. led öst
~~best~~ en smörgä²s och lite
ost: K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958-59.

smörmat

smör**m**å**d**

smör**g**is Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

en smör**m**å**d** o. stöggom

en fit**a**må**d**. En smör**g**is

och stundom en brödskena jä-
bredd med ister - eller stök.
flor.

N. f. 71.

smörmat

smörmad - lu - a - ana. smörgäs

Vomb

de fik di en smörmad me ost.

I. Ingers 1930.

M 1006.

Fau

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörmat

smörmäd, pl. -a

smörgås

ejda smörm^äda.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E. Andersson 1938

smörmat
sb.

smör¹mäd¹

smörgås⁰, bröd på bröd med
smör²

lid², smör¹mäd¹ en smula
smörgås⁰, en eller annan smör-
gås⁰

25. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smörmat

smör¹måda¹ pl.

smör²gäsa

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

smørjé n

smörshed

smörshed

N° 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörtrilling en

smörtrilling

smördritt

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörtråg

småtrin

tråg att älla smör i'

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snabel

snabel, -en. snåbla, -ana,

snabel

han ta på pana i snabelen &
la no i en sparbyga.

(om en dessorad elefant, sett på en marknad)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snack

snak, -ad

prat

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snack

snack, n., snack¹ed, utan
pl. tal. språk.

Nu ha'd bled lid² finare
i snack¹ed.

Vausjö. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snak n.

snack
sb.

prat

R. f. 91

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snack

snak n.

tal, prat; sv. förblenande:
'tomt, evaderhaftigt prat'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

snack

han ha försät st
gämla snack han har fort-
sett att tala sitt gamla
allmogemål

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

snacka

3. pl. pres.	snacka	s. 89
sg.	" snackar	90
2. pl.	" snacka	95
supr.	snackad	"

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L. P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snacka
v.

snäka -a -ä -ad

mata

han jek me sin knögda piba
i mönen a röga a snäka.

m. f. s-a 1925.

4829. Västerås Tidning 1962.

+ snacka
v.

snäka -u -a -ad

meta

vi fan snäka mäi en än-göög

J. A.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

snäcka

snäcka, -ar, -a, -ad, snäcka,
prata.

Blir du äntu tröt i mögen,
när du snäckar so mild ?

ant. 1928.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snåka.

snåka II.

di kan s^uda a snåka m^h
enan en h^ul d^u. N. J. 1930.

j^a kan ute set m^ane^a,
men kan kan snåkad om ad for
f^ar a fl^ere ändra som j^a kan
snåka om. Per Fy. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snacks

snä²ka (- ar, - a, - ad, - ad,
ensart i m. , - a, - anles) int²,
prata.

did² & rö²llit, när ja gör sa
ena, an² dar & nun² o vil²
snä²ka me me. Fouyjo. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snacka

v.

snäka -ar -a -ad

prata.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

snacka

v.

snäka . -a . -ad

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

snacka

snäcka, =, -ad

Pres. -ar

tala, prata

snaka - om, =, snakad - om

tala om, omtala K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snacka
v.

snäka , -a , -ad

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

snacka

vi går her a sedor a snäkar.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

snaka ~ ~ d snacka de
~ h

ja, kom nr om
kval so v kan fa
~ s va

snacka

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skicka
v.

snåka

snåka av gägged = tala rent ut.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

snacka

snäcka, =

Pres. = ar

prata

K. y. 71

snaka. rént tala
rent (ds)

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

II

snacka

ja - snäkar nita, so
mild mē dōm jag talar
inte så mycket med dem

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

snacka

snäka, =

prata, tala

snaka, om tala om

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

²
snaka
²
~ r

~ ^e d snacka r.

snacka, prata

N 289.

FÄRS

S. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snaka om

snaka om

åttid hade hun nod nyt
a snaka om

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xsnackebroder

smäka bröd m.

opratojukt man

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. J. 71

* snackebroder

snäkabrör m.

mycket prat som man

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* snackesam

adj.

snäkesam

pratsam

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

x Snaketøj

Snaketøj, -ed

munnen

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

snags led

^xsnags s.

snags

M 289. FARS

S. Arand

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snafs m.

^x snafs
sb.

smutsgris, smutskig person

den e den värsta snafs
ja ha sät

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

snafsij

snäfsed; n. =

osmygg, ovardad

han sa snäfsed id

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snävsad

* snagsigt
adv.

snuskigt, smutsfärdigt

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ smaggi;

smag, - 'ln s.

ansikte;
ja kasta ed i
smagen på ln;

M 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snaka
v.

snåga -a-ad

leta.

Nr 3321 Fränninge Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snäpestika

Snä²bestiffa. f. - n. pl. -ffor,
-na, sticka med påstående
knistar och tjänande till att vid
seldonet fasthålla dragskalmen.

Snä²bestiffa.

№ 281.

Fräninge. Fb.

Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snappas

snäpas, =

kappas, arbeta i kapp

so. skole. de. snäpas
(om bönder, som bärgade in
sin säd).

Ordet hört 1 gång

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

snapphane

snaphane¹, m. -n, pl.

-na, -na, snapphane,

person tillhörande de fribytars-
 skaror som uppstodo i norra
 Skåne, sedan provinsen genom
 Roskildefreden afträdts till Sverige.

Di k²una hi²ta j²rag²ös fo ma²za
 st²äle, did e li¹lit sam ha blöd n¹ör
 sat, Bar snaphanana dr²öwe i¹kriz.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snappskytte
snapp¹fu¹t, m., -na, pl. -or,
-na, krypskyte.

snapp¹fu¹tor¹na skad nu
g²nf²a zort ²la hing.
Asum. Fs.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

snarr

* snarr, s.

kallas någon, som talar fort.

han e en rekti snarr.

Nr 8656 Västerstad ^{Färs} ~~Höke~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7 skana, v.

snarra

smattra

ankor snarrar, då de ligger i vatten
och äter och simmar.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Hälsö~~ hd

Gunnar Persson 1966

snart

snart

snart

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snart
adv.

snart

do tror ja vi e snart på
rät väg

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

snart

snart
adv.

K. j. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snart

snart
avr.

då komor - där - vel -
snart én yin då kom-
mer det väl snart en till

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

I

snart

snart

da e. snärt tid o.
drizza. kaffe det är snart
tid an dricka kaffe

T. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

snart
adv.

snart

du e. här snärt ijn
de äro här snart åter

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snask
sb.

snask

smutsfärdig man, smutsgris

han - var - en - snask

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

^x
snådra
vb.

snådra, =

(om ånder)

-ä-

de snådra i vägnad.

De snådrade i vägnad.

K. y. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

snattra

snådra, =

(om ånder)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

^x
snädra

snädra, =
a
(om änder)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

SKAV

s.

SKAVS, -ad

Smuts, skap

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

x snavs

snavs, n., snavs¹sed, utan
fl., "snask, snusk. did
1 et snavs ti pl²ektare;
2) smalk, smuts.

had e'd for snask da vid¹gor
jo böred?

vau¹jo. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

knappa snäva

x

snäva
v.

kallas småbarns sätt att äta.

eg. smutta ned; söla.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

x snäuset
adj.

snäuset

smutlig, osnygg

Jä t₁pta der va so snäuset i
fyypenkämn, so ja har änte rest
did tiare.

1947.

1585.

Tolunga, Fårö hd

x snarset

2.

snarset.

orenlig

Snarset = en orenlig kvinna
snars = " " man.

Nr 8656 Västersted Färs hd
Gunnar Persson 1965

+ snarsig

²snävsed l. - or, m. orh
f. , n. - sed, fl. - slda,
komp. - sedare, - sedast,
snarsig, osnygg.
de fins knapt snävsedare
balk. Fränninge. Fs.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snéd

sned

Tutr. po - snéd po^o
sned, sned

K. f. 72

dr. star - po - snéd
det star sned. (do.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

sned

sned

Jutr. på sned på
sned

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

sned

sned

Jutr. po. sned på sned
östan ön, po. sned
K. f. 71 / ifrån asmäsa öster
om, "på sned" från As-
mäsa.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

snad₁

+ sneda

sneda₁ = roskära

ja thör¹ ja skola₂ kona

snad₂ en väina

hinn skulle vara så vass, att
man kunde skära ryggen
av en vena genom att sakt
draga hinn längt ifrån densamma.

Långaröds sn. Färs hd.

N 530.

sneda
nb.

Pres. snädar

skära snä över, gå i sned
fuktning (t. ex. om en väg).

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snēda, =

^x snēda
ob.

Pres. - ar

gō snēu, ha sned riktning

vājen snēdar vājen snēddar

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

snedda

sne^ˈda

Pres. -ar

ha sned riktning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

+ snedig.

snēdi² l. -dijor, m. och f.,
n. - det, pl. -dija, komp.
-dijare, -dijast, slug, ill-
parig.

köwehören va snēdi o sa
kan hēde sal. Åsum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snedigt

snēdēt, adv., komf.
snēdijars, - dijars, slugt,
illparigt. Num. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Snedrevel
sb.

snedrevel

snedrevel

tvärså på t. ex. port l.

dorr

h. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* Svedsevel

sne¹övl - en

svedgående tvärlä å örn av bade

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingars 1949-50.

*snedrevel

sneröwl

tvärslä på dörr som går
ifrån nedre hörn till övre hörn samt
övre dörr. 1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

* snedrevet

snedrevl, -en

snedgående tvärså i bräd-vän.

It * revet

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

+ snedstyva

snastiva, f.-n, pl.-vor,
-na, i sned riktning
saa stötta, t. ex. i en
korvirkessvägg.
Västerstad. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snestvot pl. ^x snedstyra s.

se snestvot!

Öskaby

FARS

Nr 287.

* snedstyva

snestýva; pl. - -' or

l. snestíva

sned stöna i korsvirkas-
vägg

snestívor, som skola stå
längorna

Lövestad-

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sne svári

x snedsvarig
abj.

snäsif, som ger snäsiga
svär

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sneváj

sneváj

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

x

smes

s.

bat. sg. smesen

s. 89

= djög

(Askei²rd)

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

+ snes

snays, m., snaysen, pl.

snaysor, -na, tjog.

västerstad, östraby. Fs.
Fränninge (kon.)

snes, vallsjö, Branstad, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

x snes
s.

snes = tjog

en hal snes = ett tiotal.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

x snes
sb.

snes (genus?)

tjög, antal av tjugo

en snes - äg. en tjög
ägg

N. f. 82

(Nåmerna tjög tjög).

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

x snes;

snes, -hn s.

snesor, -na;

tjugo stycken;

hn snes ägg.

№ 2892:1 - Ilsterp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

+ snes;

snes, - luv s.

- or, - na;

ättio stycken;

en trälk fira snesor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

* skes

skes, -en, -or, -orna

tjog

A. L. 1898

S. Åsum, Färs hd

+ snes

snes, m., snes¹en, pl. snesor²,
-na, tjog.

did e en hal snes oer rijen¹
ja va pläytare².

Kan du sälja me et pär
snesor² krows?

№ 281.

Solånga. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snls len

x snes s.

hog

.M 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snes

snes. -en. -or. -orna

tjog.

did e en hál snes ár sijen ja va
sléjtare.

Kan du säga me et pår snesor kóws?

Tolänge.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

+ smes ;
smes, -' kn s.
- or, - na ;
tjugo st.
kn hál smes e' dg ;
H

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

x snes

snes. -en

tjog.

en hál snés.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
snes

snes, Len, -or, -orra
tjog

Volljö, Brandstet

Nr 291 Färs hd

Per Larsson 1893.

+ snes
s.

snēs, -an

tjog

Nr 5214 Ö. Kärrestorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

sneshn - -

x 5265 S.

ve va, ²ve me en
sneshg.

snæjs i rona delen av Tränninge.

ein hæl snæjs.

N° 287.

FARS

hög

Tränninge

snls ln

x snls 5.

ln ~ ldz

ljog

№ 290.

La
Sofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*snes
sb.

en hál snes äg eü halot
tjog ägg.

N. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* snes

snes

tjog, tjugotal.

hor gamal e du ? ja e kernod en
snes aur ; mon fiff mi nar de va
markad i horby.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snes;

snes, - lru s.

- or, - na;

dar va lru hal
snes mängor;

Röddinge

I 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

* snēs
sb.

snēs

antal av tjugo

en hāl snēs tio

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

bnes, smesap

+

shes

s.

tjog

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

* snēsāvis
adv.

snēsāvīs

i' snēsāvīs: tjogtals.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

* snesavis

sn²esavis, adv., förk.

i när. i² sn²esavis, tjogtals,
tjogvis.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skelt
DN.

snit

gla snit = se aryt at nigon.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

tnē

snit, adv., snedt.

snit i vestr¹snenar.

Asum. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. snibba

snibba, -an

sb.

snäsning

han ga mr. den ena

snibban étor. den änra /

en snibba

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

2^x snibba
vb.

snibba

(i västra Sk.:
snäba)

Pass. inf. -as

läga framre delen av en
sliten skosula genom att
lagga en läderbit under

den skole - snibas på
tan

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sméffare, -n

smickare

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snickare;
snéjark, - kn s.
- , - na;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snickare

snitzare m.

n. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskov 1960

snickare

snickare

fären e snickare

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sniffare, -are, -are, -arna, snickare.

best sniffare, "Best snickare".

best sniffares äns. } söner till

best sniffares jns. } B. S.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snickare ;

snötjare, - lvs.

- , - na ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

snickare
snickare m.; pl. =

M. f. 72.

ynge. oförmjukad form:
jör snickare ent. N. B.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Snickare

¹
sniffare. m. - n. pl. =, -na,
snickare.

Vollsjö. Fs.

samma form iakttagen 1947 efter
medd. fr. Vollsjö.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

snickare II

di va sniffare bädze

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

snickare

snitzare m.; pl. =

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Snickare

snickare, m.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

snickarverkstad

snitzareverksta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snickerka
snifförfa, f. - n, pl. - for,
- na, snickarehustru.

siken snifförfa li fyva.
snifförfan ha fuppt påsed.
vouzjo⁴. F5.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
snickra

~

~ d

snickera

v.

²
~ k

snickra

N 289.

FARS

^o
S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snickra

snickra, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

+ snifåk;

snifåög el. snifåug,

- ad;

snöyra;

de va et färlit

snifåög;

N. 2892-1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson, 1935

* sni fåk;
sni fäg, - hd s.
snöpa;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

x sniga;
snigza, -or, snigth,
snigt v. smygga;
han snigth se tē
hd;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson, 1935.

~~smyga~~ ^{x smiga}

smidza, - or, smigta,

smigt; = smyga

han smigta se

ivéj;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sn²edza se (sn¹edzor, pl.
sn²edza, sn²egte, sn²egt, sn²edz.
pl. sn²edzen) repl., smygga
sig till ad göra ngt, göra
ngt i smyg.

sn¹appf²utarna k²un² ja
sn²edza dam ti o ta nun
jort h²la h²iz. Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* smygbränneri
smögbränneri, n., - rija
pl. - rija, - na, smygbränne-
ri.

Asum (Barleja) F.

Färs hd.

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Snigekrog

snigekru - e d s.

lönkrog;

Hön;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

snigel
snigla pl.

n. f. 82

Venstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snigel

snigla pl.

Fr. om blodiglar

N. f. 71

Fr. blodsnigel

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snigel

snēggel, -en

kune vi ta vant kūs pa
nāken lijasam snēggalen, sa
skula de āli stā hā.

Färninge.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

II

Å. snigla snigel pl.

snigla to. de. ösa
iglar togo de acksa^o

N. f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

snigel
snigel; pl. snigla

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

Snigel

pl. år. Snigla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ Snickrog
snickbrü, n., -krüved,
fl. =, -krüwen, smygrog.
hän halt snickbrü.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²sniga   sneg   —   ^xsnitea r.

¹snigor

²lisa ¹härnade ¹brinorna
¹de ¹snigor ¹dom ²te ²ofrida

snugga

N 289.   FARS

S. Ås

Hugo Areskoug 1925.

²snedya   sneg   ²snedzed^{x snitea} v.

~ st

smygga sig, göra
ngt. obemärkt

№ 289.

FARS

^o
S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sn²igga

+ snika

sm²ygga

sm² sk²ala nästan r²edad

sn²igga se t¹e ad

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

* snika

sniga

smyga

sniga si' ti' de = göra något så
ingen märker det.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

{ snid²ya
{ snē²dya

{ snedz
{ sneg
{ snigta

snē²djad^x snilca
v6

han snigta se ti

göra något i
smyg

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x
snika
vb.

snidza se

göra nyt i smyg; göra
nyt förstulett

han kan snidza se
te o. ta han kan smygga
sig till och ta (i hön; om
räven)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

N. f. 71

II

Är. snēdza o. snīza snika

vi mata, snēdza, vōs
te. Vi miste sjāla oss
kun an göra det.

R. f. 77

Lörd

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

+ snika

vb.

sniga

göra ngt i smyg

... sniga, se. ti' di smygga
sig till att göra det

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

*snika

sniga meg

Refl. smygga sig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snika

Ref. snigza, +

smysa sig till att göra
något

... sedan de kom

snigza dom te om
de inte kunde smysa
sig till det

Nr 8755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* snikova,

snikowa, - an s.

- or, - na;

el. snikawa;

snöflinga;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snilika
s.

snílétja

snált kútagen fläskbit.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x snikova;

snik¹o¹wa, -an s. ä².

-or, -na;

snik¹o¹wa y.

snöflinga;

M 2878:1 Öved, Färs hd.

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snip
snib, m., brukas ej
i böjd form, rats, en
hästsjukdom. Vallsjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snipp

snipp, 1-lin

tut på kanna o. d.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* snippa

v.

snipa - a - ad

dra ut de sista mjölkdropparna ur
korns juver. (= strippa i
andra skånska mål.)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

snippa
²
snipa, j. - n, pl. - for,
- na, snipa, gräddsni⁴pa.
Tollsjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snipa, = ^xsnippa
vb.

med små korta, tåg i spe-
narna slutsnjölken kor.

de skola - snipa
krédgen, so. de - ble -
rekted rēna.

K. f. 71.
Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* snippa
ob.

snipa, =

slutmjölka enko med små
korta tag i sponarna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ smitsig;

smét si a.

- a pl.

duktig;
han hár smét sia
glypta;

2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko
v.

sko, skode, skot

sko bon, sko band, flata b.

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sno, -da, -t ^{sno}
vb.

M. f. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

sno
v.

sno, snoda, snöt

kän = fläta, binda

sno bän, fläta band.

sno bän te a byra sien me

(om löband vid bindning av kont säd).

1586 Röddinge, Färs kst

Johanna Wihlborg 1938.

sno;

sno, - n, snöd,

snot;

dar va snöt kalm
i gävlana;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sno
sno¹ (snowor, sn²ode, sn¹ot,
sno) inkr., snoka.

han snowor i äla kul.

Wassjö. Fs.

Fänninge.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sno ^{no} ^{ve}
sno, sn²ode, sn²ot

sno

sn² omk²ring = löpa
oukriug

FARS

M 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

sno

sno, se

Pres. -n se

om trädar o. d.

X. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ja - snöda - bän jä
 snodde band (: helmband
 så binda sädeskärvar med)

K. f. 71

Prot. part. pl. obest. f. snöda
 so. hade vi snöda bän
 så hade vi snodda band
 (: helmband så binda kärvar
 med) ds. förde

**Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.**

sno
sb.

so snoda kätan
i krönj oc skola
sögza oc ohyra.
Ja snodde kätan omkring
och skulle söka upp

X. f. 71. / ohyra.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

sno

sno

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Snö
vb.

Snö

snö omkring

jag läser - inte a snöar
jag springer inte och
snö omkring.

M. J. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mes. snor

* snor

v.

^{vaca}
~~da någon är myfiken på~~
andras saker.

had snor du ätte?

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

¹ sno hll sig
sno ti se (snowor, snode,
snot, sno) tr., draga till sig,
färskappa sig på mindre heder-
ligt.

¹ faren snode en hel lyn²a ru
ti se.

Vouijo. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snoc

sn²ow²e, n. - d, utan pl.,
bry, besvär.

di ha sn²ow²e for o red²a
se. Voujsö. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broen

gurig

x broen
a.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

+ Skolende

snåne . n.

ed snåne = hätt om att komma under

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

snoende
s.

best. f. n. sg. snoened

handlingen att sno el. fläta
(om band etc.)

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

* snöenhet

snöenhet - en
gⁱng^het, saikenhet

1948

Volljö, Färs kod

snög, én, -a, -ana snok s.

far, ve slo yäl en
~ = jærlad.

snag också enligt P.L.

snok

Nr 289.

FARS

L. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

snug; pl. -a, snok
-ana
M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snök
snöga pl.

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

snok

snog m.; pl = a

n.f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snok

snog, m., snogen,
pl. snoga², -na, snok.

voujsjö. Fs.
äv. i Åsum.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

snoq en   ²~a na

snoke I s.

ih II.

snoke

Nr 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

srok

sroq; pl. -a

han slo rjal
K. f. 71 snögen han slag
ihjal sroken

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ smoke;

smøh s.

besvär;

ja fe' et farlit

smøh;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snolegång, s.

ε snögagång

= Proleigt, i krumbuletter.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonnesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snokblad

snögablå, ranta.,

växt.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 snögården or na
snöbjört s. s.

N 287.

FARS

hasthov
(särskilt om de stora bladen)

2
Oved

H. Areskoug 1924

²
snögavurður

snöleitt

b.

hæ vá so min ~ r
vars

hæthor (eller
maskros)

Nr 289.

FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* SNOR

SNOR, -en

snöre, snodd

snören kom ner på borden.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

²
snörl n

snor s.

snor, nasslem

N° 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snor, -len

^x
snor
sb.

snodd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snor

x snor

långt snöre

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

snög²ked², -a

snorig

snorig

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snor¹yd l. - yd¹or, m. och
b. , n. - y¹t, pl. - y¹da,
komp. - yd¹are ; yd¹ast, skelägd.

snor¹yda, de e nar di glo
po nes²an me b²ezze tu.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

^x snosma
vb.

snosma, =

vådra, lukta

(t. ex. om hunder)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

snubblfödad
²snöblafödad af:

hæsten ² & snöblafödad

egenskapen att
gärna snubbla

H. Areskoug 1924.

Fennings

FARS N° 287.

sn^zäbla

snubbla

snubbla

skola de sn^zäbla g^zauk
da g^zäled.

Långaróds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

²
snubbla

~

²
~d

snubbla o.

²
~n

snubbla

N 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snubbig
snö²ble²d l. -or, m. och f.,
n. -led, pl. -leda, komf.
-ledare, -ledast, snubbel-
fotad.

Ja vä²ryar o blö² snö²ble²der
sa ja för ha² k²af, nar
ja e² u²de o gar. Vä²ryö. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²snubblad
²na

snubblig a.

ö g g e h d ²na tr
7²

benägen att snubbla

N° 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snurra

snurra, =

snurra, röp vrida samman
röt, sno samman röt (t. ex.

K.f. 72 en bant halva
l. klöver).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²
snötra
²
~r

~ ~²d

snurra o.

snurra

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lofde

snurra
vb.

snora om¹

vra om (eu snore o. d.)²

han, snora om kort

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

x smårrebiimpel

smårrebiimpel.

en liten kagge, som brukade
hänga under vagnen, då man
var ute och körde på vägarna.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

smus förnöftig

smus förnöfti

eftertänksam

Nr 8656 Västerstad Färs hd'

Gunnar Persson 1965

+ skumgräs

snögräs, n.

växt. = Polygonumaviculare

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

snöryg¹_{ad}

snurrög^d

vindög²_d

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snus

snus

du toga, tobak o.
snus o. gån, na di,
so. skad, hum, op
du, där (Se närmare
u. x drap). M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Arus

Arus

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

snus

snus, -en

fint som snus

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²snusa ~ ²d snusa v.
²h

mun man han ~, jämen²
jörh han so

snusa

N 289. FARS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snüsa, =

snusa

använda snus.

H. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

snusa

sn¹usa, =

använda snus

han snusar inte or

sn¹usar inte han snusar
inte och snusar inte

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

98 119

1. snusa

snusa, =

använda snus

han snugta nota o

snusa nota han såg
inte och snusade inte

K. J. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

snusa, = 2. snusa

vådra (om hund)

han - kona - snusa -
öp - ed han kunde
vådra upp det.

K. J. 71
Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x snusbjärl

snusbjärl

snustagga

Jfr simpl. *bjärl

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snusdosa

snusdosa, - - - en

R. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

snusflabb

snusflab m.

ivrig snusare (förklenande)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snusk

snusk n.

Uppgavs betydelse 'flock',
'lamn'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

I

* snuta

sb.

sn^uda, -an, -or, -orne

1. fyllbalt, drinkare

f.

2. nos (på djur); mun (på människor); (skämts. o. pejor.);

3. av. nos på skodon, t. ex.

träskor; jfr * fyllsnuta
fyllbalt

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Arastövg 1957-58.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snuta

s.

snūda -an -on -orna

snut, nos, spets etc.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skuta

sk^uda, -an

„soppa med potåter i“ (= sk^udesö)

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snuda
s.

Snuda

fläsksuppa jämnad med rågmjöl.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

+ skutesöv

snüdesö , neut.

(= snüda), - foppa med potaten i'.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*snuta
sb.

då spr^uda, dr^u öp^u ad
y^uer, dr^u sn^uid^uörna da^o
spr^udde de upp det igen, de
fyllbultarna

Nr 6738. Lövestad, Färs hd
H: Areskoug 1957-58.

x skuva

s.

skua

„slö kvinna, ibland även om man“

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

1. snuva
sb.

snua

(infektionsjukdom)

... en rärl bröka' o

snua

1) hackhusta

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Araskoug 1957-58.

2.^x snuva
sb.

snúa f.

färis l. fjöllig kvinna;
ans. tom skallsord

den snúa!

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²
snula n

snuva

snuva

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

snuvefär
sb.

snuefär n.

erfaldig v. fjöllig kvinna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skönig
adj

snued

behäftad med snuva

ja e snued a nysad

1948 Nr 4802. Brandstav. Fais h

snö^zvtä, —, -d snyfta o.

tala genom näsan

FARS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snülta, = snylta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

smöлта

snylta
v.

snylta

Nr 8656 Västerstad Färs hd.

Gunnar Persson 1965

snudzy snugt

snygg

²
snudzya

nu se ni ²snudzya ud

snygg

N° 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Roddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snygg

snydz l. snyd¹zor, m. och f.
 n. snygt, pl. snyd²za och
 efter för, för, snyd¹za, Komp.
 snydzare, snyd²zast, 1) snygg.
 proper, 2) vacker, som ser
 bra ut.
 Fränninge. F.

Färs hd

M 281.

Fer Larsson 1898.

Ha

+ smygger;
///

snjögör a.

snjögga pl.

de vä. en snjögör
kär;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snyta

snyda, snød

han snyd er åbr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sny²da
sny¹dor

sny²da sny²da r.
sny¹da
sny¹da?

han sny¹da se o
sp²ta på gö¹led

sny²ta

N 289.

FARS

S. Aron

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snyta
snyda, -or. snød, snødd, v;

1. snyta. 2. snoppa.

taljuisen di skole snydas.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

* skytte

snj²de, n., -d, pl. = -n,
ironisk l. föräktlig be-
nämning på näsan som
människor.

får han hå²de å²ri snj²ded
rent (= var aldrig nykter).

Fränninge. Fs

N 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snyte
sb.

snyda, -ed

näsa, näsparti (skämts.)

mit r. snydad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

snyte

dén han fik, rēded på
snjded den han fik or —
dentligt "gå käften"

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

^x snyttorbläde
^z snyddetöfkle, -d, -

näsduk

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. *Kövestad*
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snyttrase

snydetråse

händduk

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snytetyg

snydetöj. - ed

nåsen

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

+ snärt

snärt, n., brukas ej i
böjd form, eg. pers. parti-
cip af snärja, snärja, snöra,
benämning på en väfnadssått
kvast en del af islaget itilädes
med händerna och en del
islas med skyffel. Kallas i
nutidens väfverker dels
dukagångssnär, dels Prabb-
snär. Solånga. F.

N 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäl
adj.

snäl d. snälör,
n. snält, pl. snäla och efter för.
för: snäla; komp. snälare, sup.
snäläst.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snal   2.   2   snål adj.
~ are   ~ ast
snalt
snåla²

snål
N° 289.   FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäl;
snäl; pl. -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snäl
adj.

snäl d. snäl'on

P.L. 1898.

Handsta, F 15

snäl l. snäl¹or, m. och f.,
n. snält, pl. snäl²a och efter
por, för, snäl¹a, komp. snäl²are,
-last, snäl. Fränninge, Voussjö,
Åsum, Branstad. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

snal ~ t
2
~ a

snål

snål

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snal;

pl. -a

snäl

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskouf 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snålbark
sb.

snålbark m.

mycket snål person, ymbare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snälhet

¹
snälhet, m., -en, utan pl.,
snälhet.

al₂¹ snälhet tar en₂ fiden²
lne.

Vouso. Fs.

--- for äla so jek kun o skedz ud
en for snälhet ---

Färs hd

Fänninge.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snälj¹öb, m., -ben, pl. -bä,
-na, snälj¹öbb. Allm. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

* snäljobb

snälj**ö**b - en - a - ana

skälsond.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snålsnärpa

snålsnärpa f. sb.

snål kvinna

N. f. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

snäll
adj.

snäl pl. -a

4. snälön

nan di änte va snälä, sa

skälä di smäga räsad.

de va son nēdi snäl kār.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947

Skäll II

i bet. duktig, skicklig:

hur va skäl^lon te a rekna

1947.

Vansted, Fäv h

snäll adj.

snäl

snält

snäl²la

h²on e so ~ va m²

snäll²

N 289.

FÄRS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

snäll

snell¹ l. snällor¹, m. och f.
n. snellt, pl. snälla², Komp.
snällare², snällast², snäll
berbedlig, godsinnt, ²/stick-
lig, kunnig. ² Öved. F.
han ha snälla
nova. - han e snell ti nyffud sam.

Färs hd

snäl ~ t
2
~ a

snäll a.

här han e ~ !

snäll

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäll

snell

en snäll många

IX. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

snal, snalt, -a snäll

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snäll

snel el. snelon m. & f.

n. snelt, pl. snela, komp. snelase,
snelast.

1. snäll, beskedlig, godsinnt.

2. skicklig, kunnig.

hunn ha snela növa.

han e snelt ti hyttad sam.

Öved, Färs hd

snälla², n., oböjl., besked-
lighet, foglighet. Förek.
blå i ordspråket: När
tydzare² på våld², så v²da de
värkan¹ hut² åla snälla².

Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snällt

snällt, adv., komp. snällare,
snällast, snäut, beskedligt;
2/ skickligt.

Öved. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snällt

snält, snälare, snäläst

1. snällt, beskedligt.
2. skickligt.

äved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

snäppa, s.

snäppa

koppjärn

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

^x snär
adj.

snär

om hons som g vilja värpa

hynan va snär

(2: nar haem òta järe")

1) värpte

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

snärja n snärjor na x snärja s.

snara

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snäjä
s.

snäjä pl. -or

snara, både konkret och abstrakt

--- optéka äla snäjor ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

²snärja
¹snärjor

{ ²snärde
  ²snärde

{ snart
  snort

snärja v.

²snärja

№ 290.

Löfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

II

Preb.
snärda

snärja
vb.

K. f. 71
Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Pre^t.
snärde

snärja
vb.

so. snärde, dr hövälan
omkring så snärjde de
x höväveln omkring (hö-
sasset).

K. f. 71

1) Se d. o.
Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

snärja², -de, -t snärja v.

snärja

FAK 5

M 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

- Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärja

v.

Pret.

snörda

snörda, rhöp snärjde
samman / kum -
snörda, se kon (kon)
snärjde sig (o: i tyndret).
K. f. 72 Tolinga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²snärja } ²snärde } ²snärja }
¹snärjor } ²snärjda } ^{v.}snärt }
^{v.}

hunn ²snärde in se ml
¹hörnlen .

^{v.}snärja

N 289.

FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärpa

snärpa

sy ihop ngt tämligen provisoriskt
l. skrivst

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

snärpa² n . snärpor² na snärpa² s.

hagl², stora² nästan som
snärpor².

större hagel
(till gevär)

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

snärt

snärt, -an

piska (för kårsvan)

han - fik - pryl a -
snärtan han fick prygel
av piskan

K. J. 77

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

snart²

snart, m., snarten,¹
fl. snarta, -na, piska.

di ga snart po ödzen.¹

Asum. F5.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898

snært en ² a na ^{snärt} s.

giska, snärt

N 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärt

snärt, -en, -a

piska (tju häst); kör-
svennens piska

Fr. p_g

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Skärt

s.

Skärt, -en

piska.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

II

snärt

ge snärt använda piskan
mot hästarna / slå snärt
smälla med piskan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²
snärtaröva n

snärtrev s.

²
snärtrev

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärtreva

snärtareva f.

rev i piska

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

snärtreva

snärtaröva f.

resa i piska

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snärtaskeft
snärtaskeft, n. - ed,
pl. =, - en, fiskskapt.
Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
snärtaskast ed

snärtskraft

²
snärtskraft

N° 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärtaskäft
snärtaskäft, - - - ad
piskskäft

K. J. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

snärtskäft

snärtaskäft, - - - ad

piskskäft

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

snēsp, -ta, -t $\frac{\text{snāsa}}{\text{sb.}}$

hon - snēsta - m_z so
rēled hon snēste mig s^o
illa, hon gav mig s^o obe-
hagliga snāsar

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

+ skaven

adj.
2.

skær

om plæg som sæt skævt at.

Nr 3340. Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

snäver

adj.

sner

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~snö;~~

sn̄i, - l̄n s.

sn̄i;

har fält m̄l̄n sn̄i;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snö;

sn̄i, - l̄m s.

sn̄õ;

har fält m̄hn sn̄i!

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snö

sn¹i, m., sn¹ijen, utaa pl.,
snö⁴.

Kärrestorp. Fs.
S. Årum

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mo
s.

sni. -en

der blek sa men sni

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

[?]
sn[?]y[?]kn

knö

[~]
snön

[?]
sn[?]y[?]kn f[?]a[?]n[?]a[?]r[?] h[?]i[?]d[?] a[?]d[?]

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund Nilis Nilsson

[?]
shlen

tnö

[?]
snö

[?] snlen kom [?] @ [?] la se

[?]
e flted

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

snö

sný, -en

om nåtan kom där följt
med sný

nåtan, län fr. rep. eller
värdigare mål.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
J. Ingers 1957.

II

snö

under i snien ut i snön

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sne, -en

snö² s.

ski ? 1-s.

snö

FARS

M 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~snö~~ snö^v
s.

mi - lns.

snö^v

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x) snö;

sn₋i, - l₋u s.

snö;

har va mi₋l₋u

sn₋i;

Röddinge

1 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

snö

sni

Röddinge, Färs hd. Oscar Svensson

1938.

snr / len

snr²

R. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sm n

sm[~] s.

sm[~]

№ 290.

Lofke

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ~~ami~~ ^{suā} ; s.

ami, - lru s.

mā;
Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snö

sn₂, -en

K. f. 72

sn₂en har kräm₂ad, se
sn₂ har blivit fuktig (så
än den kan krämas till snö-
bollar) (ds.)   Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sno²

sni, -en

kasta sni', skotta sni'.

de va sa fäselet me sni', a
vinton vä de.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

snö II

en fäli hob sni' va den.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

sni̇

sni̇. 'en, snō.

skōta sni̇.

Vorne .

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snö

sn̄i, sn̄ijan.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sni n

snõ s.

vi mata ud o kasta sni'
(skotta)

M 289.

snõ
FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snö;
s.

sn̄i, - l̄r s.

sn̄ö;

har v̄a m̄l̄r sn̄i
am v̄entrana;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snö
s.

best. f. snien

även snien hos samme medd.

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

shö

s.

shö, -en

shöen fygen

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

sni (snij¹or, snid²e, snit³)
impers., snöa.

Aum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~sni~~ snöa

sni, snir, snida,

snit;

snöa;

da snida mild,

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snöä;

sn_i, - r, sn_ida, sn_it;

snöä;

de har sn_it m_ied;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöa

snz , -'da

M. f. 77

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~X~~ snå;
u.

sn̄i, - n, sn̄ed̄a, sn̄et.

sn̄a.

de sn̄ed̄a m̄iā;
i n̄et;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sm̄   sm̄²de

—

sm̄²oä v̄k

sm̄²r

sm̄²oä

N° 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ~~smi~~; ^{snōa}
v.

smi, r, snēda,

snēt; snōa;

de snēda so

får lät; Näsby;

Tolånga, Fs.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sne, -da, -t   snoa²

Pres. -r

da, hälla o. da, snida
det haglade och det snöade

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snōa

sni, snida, snit

nan de snida

Nr 4413 Vanstad, Färs hc

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sn̄i, sn̄ior, sn̄ide, sn̄it, sn̄oa

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snōa
v.

sn̄i, sn̄ijor, sn̄ide, sn̄it

(imper.)

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

		<u>snöa</u> 8.
inf.	part.	part. part.
sn ^u	—	—
sn ^u s.		
sn ^u t		

at, va de sn^ur o
 fyger!

Nr 287.

FARS

sn^ua

~
 Oved

H. Åreskoug 1924.

* snöä;
v.

sn̄i, - r, sn̄eda, sn̄et.

sn̄öa;

da sn̄eda i flera da;

Bem.: Hos ortens "henskapfolk" förekom
formen sn̄öga i senare hälften av 1800 talet.

№ 2878:1 Öved, Färs hd Bem.
av J. J.-S.

Nils Bengtsson 1935.

snå
v.

put. de snýde

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

snöa

snik, snidde, snitt.

snöa.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snöblag

snöblag, -ad

snöväder (de stora vete flingor
falla)

r 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

* snöblak
s.

snybläg . - ad (snöbläg ?)

snöfall med stora våta flingor.

U-

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

snöboll

snö¹b¹äl, m., -len, pl. -la, -na,
snö⁴b⁴oll.

di¹ va med ti slo¹s me sni-
b¹äl¹ för. Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snóboll

snóbóla pl.

N. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sniboll

sniból m. -a

kan börja larva på dom me
snibóla.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Snidiva
s.

Snidroja, -an

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

snödriva

snödröjor pl.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sn̄droia n

sn̄driva s.

sn̄driva

Lofde

N 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snödriva

snedröya; - - or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

* Snödriva

snidryja, - an s.

- or, - na;

snödriva;

Röddinge
① 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

snudrópa n snudrópa na s.
snödrospe

ina e snart
údepragna

snödrospe
N° 289. FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

x snöet
a.

snöed, snöet. =
snöig

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

snöflinga

sniffliga -an -or -orna.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

* snöfnok

snifnug -rd

snöyna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

x snöfnök

snöfnög n.

snögra

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Vänstad

snöfnak

snöfnög n.

snögra

Förre leden resp. ord
Genmint: snöfnög

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskovs 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöfnög n.

x snöfnök
sb.

snöyga, yrväder

K. f. 72

Jfr x snöfak

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snifruig n.
snögva

snöfnök
sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* snöfok;
snifug, - rds.

snögra;

Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snöfolk
snöfog, n. - hd, utan
pl., snöyra.
Östraby. Fs

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snöfta
snö²fta (- ar, - a, - ad, - a/
intr., tala genom näsan.
Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snöfted

snöfted,

a.

10m talas igenom näsan

snöfta kallades en kvinna och
snöft en man, som hade
detta lyte

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x snöfåk
sb.

snöfåg, - 1 hd

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

x snöfak

snöfög n.

snöyra

K. f. 82, N. f. 72

snöfög

N. f. 72

Hr^x snöfnak

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958.

+ Snöfök

Snifog

snöyra

Nr 3340 Lövestad, Fars h.c.

Malte Åberg 1938.

U

* snöfak

snöfüg n.

M. J. 75

(u tydeligt skilt från o).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958-59.

smifog ad

x snöfjälle s.

yrväder med
snöstorm

M 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöfak

snöfög n.

snöyra

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

snöfak^x

snr f^ug n.

snöy²ra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

* snöka
v.

snöja */

snoka. leta efter ngt

*/ snöjza 4. Kopt. har en tid varit be-
satt i Bjersjö. där uttalet med -j- före-
kommen.

Nr 3340 Tolänga, Färs hd Mellai mjl.

Malte Åberg 1938.

föreläsning.

J.J.-S.

+ snōka
snō²dza (snō¹dzor, snō²g²te,
snō²g¹, snō²dzy) intr., snōka.

ha snō¹dzor du ē²te hē?

vousjō. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sn̄plag¹ en

sn̄plog b.

sn̄plog

N° 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snyp^lat² luv

snöplog s.

snöplog

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

snöplag

snöplöw, - len

plöw y. för plöw.

l-s.

Nr 6768. Löves⁺ad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snör

snör. -ed. snör (inåsan)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snor led

x snör s.

snor, nåslem

№ 289. FÄRS

L. Jæm

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snögrädd best. 19.

^x snör
sb.

(näslem)

snögrädd rända snoren
gann.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

smöra, smör, smöda, smort smöra

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Snörbete

snörbete m.

snörgår, pojkvasker

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snördobb
snördab, m. - ben, pl. - ba,
- na, stenkluump från näsan.
Fränninge. F.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snördalk

snördalk, pl. - ^{sb.} - 'a

snorklump, klump av
näslem

han. spota. ö snördalka

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

* snöre

snöre, m., -en

snor, stäm som bildas i näsan.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöre², m., - n, utan pl.,
snor, slem som bildas i näsan.
snöre⁷
allm. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöpa, -an

snöre
sb.

nässlem, snor

snörens lúor - ja
döm snoret rinner på
dem (om små barn)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x sköle
s.

sköle, -an. m.

pojkvasker. byting

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

* snörövel;

snirböl, - br s.

- a, - na;

= skinnat el. känd, av snö

dar löu snirböla

pu gälad;

Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²
snörd

* snörig ar:

snorig

N 289.

FARS

S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöred

^x
snörig
adj.

snörig

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

snörig
snörad; pl. -a adj.

snorig

dr. va - snörada o.
slår vada de voro snoriga
och trasiga (om barn)

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ skönos

skönos¹ , -sk. -d. -and, skönos

(Skällors)

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snórnos

snórnos pl. -a

skälsord, unq. = byting; omogen
yngling.

halsan i änta, era snórnossa?

Fr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

* snörnos
sb.

Snörnas m.

osnuten (snoris) pojke;
är. snorgärs, snorhyvel.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

snörpa

v.

snörpa
= "sy illa".

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

x snösla
s.

snösla, f., -an

oredigt, kamsigt fruntimmer; även
på skämt om och till småflickor, men
utan slak bimering.

4829. Västerstad. Färs hd. 1963.

sneisla f.

* snälla
sneisla
sb.

kvinnor som ej får arbetet
ur händerna; oförtagsam
och långsam kvinna.

K.f. 72

Snottligen med: snälla.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd 1-1.
Hugo Areskoug 1958-59.

x snösla
s.

snösla

slö kvinna.

Nr 3321 Fränninge, Färs bd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snöslabb

snöslab, n. - bled, utan pl.,
snöslask. Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöslask

snöslask n.

H. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Aresköug 1958.

* snistöja

snistöja

snöslask.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

* snötava
snit¹ava, f. i - n. pl. - vor,
- na, snäflinga.
i not kom he möna² snit¹avor.
Asum. Ts.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

snövall

snövä^l pt. -a

t. et. om snövallen uppkastade vid
sidan om väg.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

snöväder

snivär, -hd. snöväder.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M 1008

so. -en.

so.
so. sugga.

so¹en har fat tie grisa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

50

sa, sowa¹n, m. sor, sona

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so

so, -len f.

n. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

so
s.

so, -en

de påda som her va en så
jik a råda.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+so,

so, - lrs.

sor, - na,

ja t^uh ^{sugga,} nona
börstor ou söⁿ,

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Röd^dinge Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ so;

soo, - lu s.

sor, - na;

sugga;

dar spränt ältid

lu soo

№ 2892-1 Ilstorp, Färs hd

so, -ln s. x so;

sot, -na;

sugga;

söln va i fär;

fär;

1587'1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

x so;

sod, -ln s.

sor, -na;

sugga;

sodln e i fary;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so

s.

so

s. 93

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

50
s_o, j. s_öwen, pl. s_ör,
s_örna, sugga.

allm. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

st n   sp na

so s.

so

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa, -n, ~~sp~~ⁿ

so s.

sugga

FARS

N 285

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so, - len

f.

so

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

so

so, -'en f.

sugga

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

10

5.

bo, börna

sugga, suggorna

Nr 8656 Färs hd Västärstad

Gunnar Forsson 1965

socialist

socialist; pl. --- -or

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

sok, -en, -a, ^{sock}-ana

strumpläst

ga-po-sok ga^oi
strumplästen

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sock

sak, m., s¹äken, pl. sä²ka,
-na, 1) socka, strumpsocka,
strumpfat. ja d²ansa no sak,
jag dansade i strumplästen;
2) plögkropp. sä¹ken e hos
smen.
Åsum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soek, s.

soek /, -an; -a, -ana

= del av plog.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonnesson 1944. Fxc

sok² en² a na sock² s.

ni fa² n²te spr²ija
po sok² u²de, g²l²cka!

№ 287.

H. Areskoug 1924

strumpläst²

Freminge

FARS

Kopla från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sok en ²a na

socke s.

sprida ² ja ~

strumpläst

Nr 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sock

soh, -en, -a
strumpfot

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

sock

sok ; pl. -a

strumppläst

ga-po-sok ge i strump-
lästen

Jfr håsesock

de-dude-nta o ga-po-
sok Lövestat

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

^x sockas

sockas, mä, =

Hört i utv. : du sockas
mä de följde med
tyden (om sandkornen på
det sandade golvet)

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

socken;

sawn, - en s.

el. sawn;

i hela såvnan;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

socken

säv^on

s. 89

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken;

sown, -ln ä.

i hela sownen;

Obs. Allgemine uttalet torde vara sawn.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken

SOVN. 1^a EN

Västertor, Östaby

Nr 281 b Färs ha

Per Larsson 1898.

socken

så¹wn, m., så¹wnen, pl.
så²wna, -na, socken.

der e try så²wna o ha del
i m²usen. Tolånga. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken

saʷn, -en, -on, -onka

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såsom en (na) socken s.
?!

han e den rigaste i hede²
i en

socken

N 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Samn, Sammen socken

socken äv. Samn

han var uppföd i Sammen

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Peter Nilsson

socken

sawn, -en, pl. -a, -ana

den e tý såwna o ka dél
i mäsen.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

socken

Sawn, Len

P.L.-1898. 381. Brandstet, F.W.

socken

söken, söknen, söknen, -na

Repr. form med dialektal böjning

donas ena söknen

Genitiv form såsom enligt P. L.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

socken

sökan

(reps - ord)

(Äldre: savn est. P. Larsson.)

2. ändraroms sökan

i Andrarums socken

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

socken

sawn, m. ¹sawnen,
pl. ²sawnor, -na, socken.

di ¹b¹owor i ²bl²entarpa sawn.

Råvrestorp. Fs.

sovn, m. ¹soonen, pl. ²soonor, -na,
socken. Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898

sågn en² (a na) socken s.
?

Plus. ~~kanas~~ allud - or!

da e den ²riggaste
i hela sågnen

H. Areskoug 1924.

Trenninge FARS

socken

N 287

socken

soon, m., soonen, pl.
soona, -na, sorken.
västerstad, östraby. Fs.

sawn, valljö, Brarstad, Åsum.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

socken

sögan, sögnen

Färninge.

Språkprov. se stonskola

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågn en - - socken s.

han ska fj²dra te
sågn

socken

N 289.

FARS

Lörde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken

soz, -'en

dina sozen / lövesta

soz Lövestads socken

Samma form som i Tranås,
Ingelet. hd.   ↓   S. Åsum: sawn.   ↓-↓.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

sockenskrådare
sawnaskrädare m.

K. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

sockenstuga
söknastuan (best. y.)

M. f. 78

1:a leden up. p. v.
1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sökor, ' - -ed

socker

ja. la. sökor z

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

socker

sökor, L-ed

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sökor, --ed

socker

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sockerbeta
sökarbeta; pl. - - - or

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²
sokorbedā - an - or - orna,
sokerbeta

I. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fäs

sockerbete

sökonbeda -an -or -orna.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

söckerbeta

söckerbeta; pl. - - - or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

socherbeta

s.

sökonbēda .m. -or

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1975 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerbeta

M. sö^uckerbä^udon

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

sockerbit

sockerbit

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sockerbit

s.

sökorbid -en -a -ana

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

sockerbit

sak¹kor¹bid, m., -en, pl. -a,
-na, sockerbit.

hå²de ja, b²ära hat en
sak¹kor¹bid o. lejt i driff²ad.
Tolänge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solkebit

säkorbid -en -a -ana

hade ja bärä kat en säkorbid
o lejt i driffad.

Tolunga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

sokorbid

sockerbit

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

² sockerbrugg led sockerbruk p.

~ led ligor met i
jon

sockerbruk
M 289.

Lovde

H. Areskoug 1925. FARS

sockerdricka
s.

sökondreffa, -ad.

m. f. 1880.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955,

sockerdricka
s.

sökondriffa, -ad

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

sockerduk

såkerdäg, m., - en,
utan pl., sockerduk,
ett slags tyg. Vauvjo. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerkaka

sok¹ork¹kä¹ga, j. - n, pl.
- gor, - na, sockerkaka,
en slags tårta.

Åsum. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² sockerkaga n   sockerkaka s.

sockerkaka

N 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sok²orkaga n

sodderkaka

sockerkaka

N 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerkaka

sòkònkàgà -an.

fòr va de vèdebrò a sòkònkàgà.

1954

4802. Brandstad, Fais h/d

sockerläda

sockerläda -an -or -orna.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sockerpära

sakörpära¹, j. - n. pl. -ror,
-na, sockerpäron¹, päron
af löst, saftigt slag.

for va har bära² stenpäror¹;
sakörpäror¹ viste en² kate¹ av.

Färninge. F.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sockerpäron

pl. sòkorpäron, -na

ett slags päron.

Nr 7899.

1947.

Öved. Färs hd

sockensax

sokonsäjs eller sokonsäjs -en

di hade en sokonsäjs a skola
klepa kâgasökon.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

sockertistel

pl. sökontislon

ett slags tistlar.

Nr 1003 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

söda, -an

söda

söda o. lüd söda och
lut

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sotavatten

sådavån, n.

bomul döpes i sådavån a.

läges i mävagråvan.

Recept utfärdat av "Åsumspägen" (muntligt)

4151. S. Åsum. Fars hd.

söfa, -an, -or, -orna, soffa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söffa, -an, -or f. soffa

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

söffa

söffa², f. - n, pl. - for, - na,
söffa.

vousjo^r. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

²sofa nor na ²soffa s.

sat ²de ²sofan
o vila!

H Areskoug 1924. N° 287.

Frenninge

FÄRS

soffa

soffa
s.

söfa -an -on -onna

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

söffa, -an, -or soffa f.

han lä p^a en söffa

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

söflock

söfalög n.

M.f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Åreskoug 1958-59.

söfflock

Säfelög, n. - hd, pl. =, - en,
söfflock. Fränninge. Fs.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

507

söflög n.

söflock

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sogris
+
sogris, m., -en, pl. -a,
-na, sogris.

Vausjö. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sol

sol, -en

ja t^olor se d^olit söl

(j: att stå mitt i solskenet)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sol

söl, -en

sölan stégon

sölan fien

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

sol

sol, f., ¹sol¹en, j. mindre br.,
sol.

Vi¹ sk²ule va¹ ve¹ g¹ården, nar
sol¹en va² et st²ippe i v¹ärld.

Branstad. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sol en

sol s.

fram på ² eternidorna fa
ve lid sol

N° 289.

Sol
FARS

Förde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sol

sol . -en. sol.

--- när vi fik a sta i øjana , so
mote vi va der ve sölens opgör a
skole blé der te hæm fik nör .

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

sol

sol, 'en

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vänstad

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

sol

nar, sölan gar, v, västor,
e, dr, läder de bästa (ordopr)

Nr 6738. Låvesad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sol

sol, -en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

sol

s.

bst. sg. sölen

s. 98

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söl, sölan

sol

sol

en stöle gån te sölan

na närgån

Långaröds sn Färs hd.

Nr 530.

Nils Nilsson

sola

sola, =

sola kläder

du sola klärna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug, 1958.

solbränd

solbränd¹ l. -or, m. och f.,
n. bränd¹, pl. brändar¹
komp. -brändare¹, -brändast¹,
solbränd².

ja ble sa solbrändar o
stektar po bēnan. Pellsjö. Fz.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

soldat¹, m., - en, pl. - or, - na,
soldat.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat. - en. - or. - orna, soldat,
indelt soldat.

min far far han hade vad
soldat. a han hade rign (lön)

Vornb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

soldat, - len

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

soldat en *~*er *na* *soldat* b.

N° 289.

soldat
FARS

Lorde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

soldat, - - en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

soldat,
söldat, - en s.
söldåtra, - na,

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

soldat;

syldat, - br s.

- or, - na;

de va br syldat,
som hede gren;

№ 2878.1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söldat en — ra na soldat p.

söldat

№ 289.

FARS

L. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat;
söldat, - en s.

han va söldat;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

seldat¹ en ar na soldat
b.

Nr 287.

Lenzard²

FARS

Soldat

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.
H. Aronson 1924.

soldat, -en, -ox^r soldat

soldat

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924 *Kövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Soldatnamn

Sildätorsnamn. -ed, pl. = -en

Läns e hänsas sildätorsnamn.

Äred.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

soldatsgård

sildåtorsgår, m., - en - a - ana

„Lantgård som bebos af en eller
flera soldater“

Äved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Soldatögård

Söldatörsgår, m., - ha,
fl. - a., - na, soldatgård,
landgård, som bebos af
en l. flera soldator.

Oued. Is.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

soldatshuva

sildåtorshuva - an-or-ona

soldatmössa.

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Soldatshuva

Sild¹älörshüwa, m., -n,
pl. -var, -na, soldatmössa.
Oued. Fs.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Soldatskanna

sildat¹orsnäm¹n, n., -led,
pl. = , -kn, soldatnäm¹n.

Lars e Färsas sildat¹ors-
näm¹n. Oued. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

solsiika

solsiika¹ -an -on -orna

bot. = Chrysanthemum segetum

der va kan yiika solsiika som
bej¹ka sa. s: som inte frös bort.

1950. Ö. Kärestorp. Vollejo. Färs hd

solsicka

solsicka -an -or -orna

komsten. (ringblomma), en
Chrysanthemum-art.

den var näst ygga solsicka
som bajek sa.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

f. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* solsicka

solsicka -an -or -orna

Blomstensamn = *Calendula officinalis*

1947

Varstad, Färs kv

salsikor na

solsieca s.

salsos

Rätt i vus. 4. Annars = ringblomma.

N 290.

Roddinge Färs hd. H Areskoug 1926

+ solrika

sölsika -an -or -orna. bot.

solsicka, Chrysanthemum segetum

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1000.

Kopla från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solsida
sölsipsa, -n, -or

*Chrysanthemum
segetum*

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solsicka

solsicka

gullkrage,
ringblomma.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

soljen, -hd. solshen.
solshen

S. Årum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fors

Solsken

solfjén, n.

kan beu~~g~~ar a s~~i~~da a s~~l~~effa
solfjén

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

soljén n.

solsten

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

solfän n.

solsken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

x

solskott

s.

solskäd

s. 93

= sjukdom hos kor

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solstekt

solstékt, - - a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

solstaken

solstucken adj:

solstucken,
en sjukdom.

N 289.

FARS

I. Arwin

Hugo Areskoug 1925.

solr

pl. sēlvon, -na

vāvn. teem

1957.

4151.

S. Åsum, Fårs hd

solu

silv, m., sil¹van, pl. sil²vor,
-na, solf (på väfven).

Fränninge; Fs.
Beandstad.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solo

silvor pl.

(i vår)

fira (4) silvor

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

solv

silvor pl.

solv i vår

N. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

solv

silv. -an

(i värvat)

1949.

Nr 4802,

Manusk., F 10

Solo
s.

Solo. -en

(vävnadsstäm).

1955. 4829. Västerstad, Färs kv

silv, - na
pl.

(i vär)

solv

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sölv
s.

Sölv. -en

vänadsterm

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Solva
v.

silva -ar -a -ad

värnadsterm

jb silva v. i en hämskriven vävbok
från fjärde hälften av 1800-talet.

Brandstad, Färs kv.

solva

v.

silva, =

solva vid vävning

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sölva

sìlva -ar -a -ad

sölva, vävnadsterm (av upp-
teckningen översatt sölva)

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silva, =

solva
vb.

solva garn (vid vävning)

Pass. inf. -as

N. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solo

silvor pl.

(vårsolo)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sölv
v.

sölva -a -ad

vånarstein

4829

Västervik, Fais h. v.
1955

solvfjäl
sb.

silvafjäl

en brädkon, på vilken
solven knöts

K. g. 71

Lordec

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

solvkäpp

silvatzäpa pl.

solvstavar i värestol

N. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

solokäpp

silvatzäpa pl.

(i vår)

K. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

solokäpp

silvatsäpa pl.

(i vävstol)

H. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

solkåpp

M. silvågäpa

detalj i vävstol.

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

(solu-) soluskäft

söluskäft, -hd. pl. =, -lu.

soluskäft (vid värning)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvändare
s.

solvändare, -en

solros

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

sölätte, - - an

* sölätte
sb.

efterbord² hos so

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* solätte
sb.

sóláta

efterbörd hos sugga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Som

Som prou.
Kouj.

N° 289.

Som
FARS

Hugo Areskoug 1925.

L. Arum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som (alltid togok-
svagt)

som
pron.

nta som ja vid inte
särvt jag vet

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolanga

som (svagtryck.) som
konj.

om ja - giga lä - mid,
som - möza - gär, so -
bya - ja - ledr i -
benen Om jag ginge lika
mycket, som många går, så
blev jag ledig i benen.
K. J. F.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

son

såmm

"jyot såmm ti ankelen..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

som

som

I förb. med frög. prou.
högkud som vilket som

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

son

son pron.

den, som va² foren² hida²
hærstræm²

M 289.

FARS

Lorde

H. Areskoug 1925.

son

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som
som (blott tryck- rel. prom.
svast)

... en påls, som nå
äna, när till gulad
en påls, som nådde än-
da ner till golvet.

H. f. 71

Nr 290. Sövdö, Färs ho

Hugo Areskoug 1958.

Sövdö. 15.

ACRM

som

(plem.) en som nor da hãda....
(än när de hade)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som kong

Samm

"samm di kaller innte har
bled sin ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fars hd

Anders Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.
som (trycker.)

1. som
pron.

de, var inte häm, som
helst, som kona, jila,
döm. Det var inte vem som
helst, som kunde snäpa
dem (2: grisar med pung-
n. f. 71) föräck, s. k. pösa-
grisa) Ramsåsa.

Nr 7503 Hemsås i Ingelstads hd

Hugo Aneskov 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. som
pron.

dr. sa. led.

högstads som. Men sade

"älet vilket som" (: men

kunde uttrycka sig på mer än
en sätt)

n. f. 71 Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd.
Hugo Areskovg 1960.

II

2. som
konj.

som (trögk.)

da, va, bära som, de
tröda. Det var bara som

men trodde (=: gädd skrock)
mod, som, för jämfört med
tidigare förhåanden.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskov 1960

som

konj.

som

kon boe i sama lägerhet som ja.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

som
mon.

som
(-)

de va kán som kóm hén nu,
fären.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingörs 1957.

som

o
sam

s. 90

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

* som

såm, m. och f., n. - t,
pl. så²ma, pron., någon,
en och annan, n. som, pl.
somliga.

såm ru e jin i ar.
samt ew rod blö dolat tart.
så²ma gor ente got, am di
ved 'ed. Fränninge. Fs.
N° 201.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ s~~ä~~mma,
s~~ä~~ma pr.
somliga,
s~~ä~~ma s~~i~~r so;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

somt, sòmà

som

souligt, souliga

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

somma

pron.

po. söma stälä
på somliga ställen

K. f. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Somma

pron.

Sòma pl.

somlija

(y. sòmlija)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Somma
pron.

söma pl.

somliga M. y. 75, K. f. 72.

söma köna - ja somli-
ga Kunde ju. K. f. 72

ja söma stäla ja som-
liga gårdar M. y. 75.

Nr 6755. Tolånga, Färs, hd
Hugo Areskoug 1958. Tolånga.

II

* samma

söma du järda - ja de
samliga de gjorde ju det

M. f. 71

ja söma stala på somliga
gardar

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* somma
max.

soma

somliga

soma hade finare.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

I

*somma
pron.

sòma pl.

somliga Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskour 1960

p. o. sòma ställes p. o. som-
liga gårdar / sòma sã. hãven,
o. sòma sã.
n. f. 71. / trãgãrren. Som-
liga sãde "haven"

+ samma II
mon.

men har e söma di ska
bevåna (kamb. mölles).

näint svösta, söma nestan
(om soia).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

²
soma
soma

som prov.

² soma ² lærde ² se ² åbr
o lesa.

N° 289. somliga, samt
FARS

S. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^e
soma somt

som

²
soma da e dar so kalt

somliga, somligt

N° 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

²
soma

som jrm.

²
soma ta su sel a da

N 289. FARS

L^r Lorde

H. Areskoug 1925.

Sombija

söma pl.
sömliga, vissa

^x
somma
pron.

söma tänka - ma, döm
sömliga (personer), tänkte
tak med dem (v. vasstråna)

söma säc sä sömliga
K. f. 71 / (vissa personer) sade si
(uttalade si, använde det
h. det ordet) lövde.

Nr 290. Sövde, Färs ~~nd~~
Hugo Areskoug 1958-59.

+ somma
pen

so^oma

somliga

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

+ somma
pron.

soma

soma jek lesa a soma hya di.

om kreatur

soma di hya dom

nåml. svinen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingörs 1957.

x samma
mon.

pl. sōma (mask. & fem.),

sōm (neutr.) = somliga

dän ha jant stāna forttrēidor
pa sōm stāle.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

* samma

söma

somliga

söma hade änte ned stäma
på dom.   jk* stämme

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

* somma
mon.

söma
somliga

den va söma di kala for hænon⁹

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

II

Summa

och somliga sade pron.

trädgården. / på. söma gdz

på somliga hästar. / söma

de tyckte. de. va. göt.

Somliga de tyckte det var göt.

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

Sommar
sömar, -an, sömra,
sömrana m.

2 sömars sistlidna som-
paren

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sommar
sömar, ---ln

-- o. jima for

sömaran au gömma (be-
vara) för sommaren

K. f. 71

1) J. ex. om nersaltat fläck
lörde. 5.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sömmar
sömmar, - - - en
pa sömmaren om sömmaren

vör sömmar varje sömmar/

dí piädäna dr -

K. y. 77 / vära hela sömmaren
dessa kvinno dagsverken
de jägick hela sömmaren

Nr 290. Sövde, Färs hd

Sömmar

Sä¹mar - en, sä¹mar, -ana

hem blö j¹u¹tor i sä¹mar

Rödninge.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommar

så²mar, m., - en, pl.

så²mar, - na, sommar.

hum blö g¹utor i så²mar^s.

Pöddinge. Fr.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

SOMMAL
s.

SOMMAL . -en.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sòmar, -h. sòmra, -ana, sommar.

i sòmars = hii sommaren eller nu
i sommar eller i somras.

(i sòmars vå motsoara exakt
språk "i somras").

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Somma
s.

sö^om^ar, -en

häⁱla sö^om^aren

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

sommar
sòmar, - - en, sòmra

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sommer

sòmar, - - - en m.

mest, h²ela sòmaren

nåra nog hela sommaren

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

II

Sommar

2. Sòmars sistlidna
sommaren

K.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

x
-fåg^ol
sommarful;

sommarful, - lru s.

- a, - na;

fjãril;
dar flg^oror lru sommarful;

N° 2892:1 Ilstorp, Fãrs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ^{-fågel} sommarfågel;
sömarfågel, - luv s.
- a, - na;
fjäril;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

² sommarfågeln ² sommarfågeln
— a na s.

fjäril

N 289.

FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

sommarfågel

sommarfågel, pl. - - - a

brun fjäril är mycket
vanlig typ.

Kålfjäriln kallas för
kålfjäril

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ sommarfågeln;

såmar f^ul, - l^u s.

- a, - na;

fj^äril;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarfågel

såmarfåil, m. - en, fl. - a,
- na, fjåril. Frånninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömarful en 2 a na sömarfjög

fjäril

Nr 290.

Sofde Färs hd. H Areskoung 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarfågél
sòmarfül ; pl. ì - ì - ì a
fjäril

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sommargille
sämargille, n. - d. pl. =,
- n, sommargille, dans-
tillställning som byns ung-
domsfordom hade vissa hylg-
dagar under sommaren.

Kallas äfven s²ämarelän.

Östraby. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommerlag

Såmarlöv, n., - hd, fl. =, - kn,
Sommerlag, samkväm som
ungdomen i en by hade vissa
helgdegar under sommaren
ss. pingst- och midsommersdager
och som bestod i dans och lekar.

Såmarlöven jing² änte ambring¹,
båra³ jūlalēdzana².

N° 281. Färs hd

Branstad. Fs.

Per Larsson 1898.

+ Sommarlopp

²
Såmarl²öb, n., - ed, förlk.
blou. i best. sing., sommar-
lopp, när för sommartiden.

di e ²ude o forff¹ena påna
h²ela såmarl²öbed.

Fränninge, Boesjö. Is.
Färs hd

Sommermarkad

Sömmärmarkad, n.

(i Sjöbo).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Sömmantuga

sömmantuga - an, - or, - orna,
sömmantuga, etc rum i boningslängan
hos bönderna; rummet är beläget vid
en gaveln och ~~kan~~ saknar eldstad.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

somartiden, sommartiden

om somartiden, när melffen
skär 12. 10 va de följad melff.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommartor

Så²m²artär l. -or, m. och f.
n. -tärt, pl. -tära, Komp. obrukt.
Sommartor, som jäu torke
under sommaren, om timmer
oh ved.

Ja piff ed las så²m²artärt brän²e
for tray krönor. Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
Somna
²
~r

~ ~^ed

Somna d.

Somna

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sömna, =

Sömna

Pres. sg. -ar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Sömma
v.

Sömma, rest. - a

sin sad vi ming^ue a sömma

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somna;
spåna, -ar, -a, -ad;
di spåna;

№ 1586:1 Rödninge
~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²
sanna

~

²
~ d

somma 8.

²
~ h

somna

№ 290.

Rödlinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somma;
söwna, -ar, -a, -ad;
ja sēdon o söwnar;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömma, -m, -a, -ad, sömma

han va kometti a sömma ifrå ad.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
sanna

~

²
d sanna v.

²
~ r

² b²ära du l²etar di so
²~ r han snart.

sanna

N 289.

FARS

S. Åkerman

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somna

Så²wna (- ar, - a, - ad, - ad,
- a) intr., somna. Åsum. F.

Numera : såmna etc,

Ant. 1950

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s omna ;

s B wna , - ar , - a ,
- a d ;

Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
sögnad

somna de

hun guk nar kal va ~

somnad

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sömnad
v.

sömnad -a -ad

om man sad a kolt pa
a sömnad ---

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

sömn

sömn, =

Pres. - ar

K. J. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Somma

sömn/a, -ar, -a, -ad

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonna aw

¹
sawna aw (-ar, -a, -al,
awsawnad, imperat. obrukt,
sonna af, apsonna, af-
lida.

Min kvinna ²h²un sawna aw
lijasäm en sawnar li¹.

Asum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonna h

sa¹wna Fi (- ar, - a, - ad,
li¹sa¹wnad, - a) int, yttu-
sonna; insonna.

Ja va li¹sa¹wnad, nar da
kn²aba po do¹ren. Sum. Fs.

Färs hd

i somras;

i somars adv.

han dö' i somars;

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somt
pron.

somt
somlist

du skole tjøra, ostá
mer, somt a, tyad de
skulle kóra i vǽj med en
del av sakerna.

H. f. 72 Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

son;
son, - 'hm s.
- or, - na;
ja har en syn son;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

son;

søn, -' er s.

- or, - na;

han har fira

søn or;

søn ent. P. L.

Rödninge

ih voja

N° 1586:1

Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son en ² or na son b.

l ad hans as ~ son
har fy ru t de st äl ed?

Rätt kvantitet!

son ent. P.L.

son

№ 289. FÄRS

J. Arum Hugo Areskoug 1925.

son
s.

son. pl. sonor

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

SON

SON, -¹EN, -²OR, -ORNA

Nr 4413 Vanstad, Färs hä

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son;

søn, - l'n s.

- or, - na;

ja här eyen søn;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

son

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son
s.

son, -en

di e ja b^önte, b^öde k^un
a sonen

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

son;

son, - lru s.

- or, - na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sön ²en oe na   son s.
Östra by. Västerstet

Sönerna ²h²a mi
kad emöd ²stäl²ed
Östra by.

N° 287.

FÄRS son

Östra by

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

son
s.

søn, -en, søner, -na

filius

yngre søn, m. søner

sønnen [†]hå -ad, sa bør han
har hænom. [†]hæml. stället.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

son
&
son, m., sonka, pl. sonor,
-na, son.

Tolunga. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Nr 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gi- och gi- / gi- t. y

son ;
son , - en s.
- or , - na ;
ja har en
son ;
Näsby ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

son, -en. soner, -na.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

son en ²ör na son s.

da e g d o r a s ² ~ som
har f j u r t s t e d ²

son

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

son, -en m.

y. son, -en

K. f. 71

son yk. er altid o-
jälp sönen så gick vi
seltid och hjälpte sonen.

Nr 290. Södde, förs. ha

Hugo Areskoug 1958.

K. f. 71

son

sönor pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

son;
son, - lru s.
- or, - na;

1587'1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

son m.; sønor pl.
søner

två sønor två søner/
nu har jo sønen re-
geringen. Nu har ju min son
n.f. 71 / hand om gården

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Aronsson 1960

son, -en. -or. -orna, son.

från son.

son är en västlig och son en
östlig form.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

søn. -uk. sønor. -orua, søn.

ja har snakad me hans sønor
me! (orki).

I. Ingers 1930.

Vomb

№ 1006.

Fäs

son

son

J-J 1930: son d. son.

Måjl repr-påverk

hnas son hennes son

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

son, -son, -or, -orner

son

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

son

sönorna best. pl.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

SON
s.

SON

filius

de e fa a son

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Söndötter
sö²nadötter, f., -en, pl. -tra, -na,
söndötter. Fränninge. Fö.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sonkvinnas

Sönakvinnas -an

svärdötter, sonkuster

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

+ Sönkvinnna
Sönkvinnna, f. - n. pl. - nor,
- na, sonkustru. Foussjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
Snakviza n — — Soukvinna s.

Soukvinna

M 289. FARS

J. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonkvinna

sona kvi^ogor pl.

sonhustru

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

son(a)son

²
sonason, m. - an. pl. - or,
- na, sonson.

ouesjö. Fs.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898

sönsön m.

sonson

Kanske mera tillfällig
form

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

soppa

söpa, = an

Jfr sviskonsad

m. f. 71 Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söpa, -an

soppa

(Jfr säd, t. ex. i pantoff^x
säd ärtsoppa)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

song

²
sön

s. 91

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bot an

sorg s.

sorg

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorglij

sörjle, sörjlet

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sorgligt
sörzalat (obest. n. sg.)
l. sörzlet

sörzlet nök sorgligt nog, by-
vare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svartz an ²a na sock s.

sock

№ 290.

Lofde

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sork

Te^x
mullsyrek

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sort
sät, m., sät¹en, pl. sät²or,
-na, sort, slag.

ja hade fryd av äla sät²or
o sälja.

N 281. Färs hd

Tousjö. Fs.

Per Larsson 1898.

sät an ²ör na

sort s.

dar va fl²ere sätors k²agor.

sort

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

sort

sat, lan, or

an sats - kläpa or
tré / tré sätors bré M. f. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sats
s.

sat

di skole fjøba en sats növin--

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

sort;

sout, - en s.

- or, - na;

dar va flere
soutor.

Rödninge
No 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~1945~~ 1945; 1945;

sort;

sort, - lms.

- or, - na;

di hade flera
sorters talerpa;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sort, -or

bä^oza sör^otor bä^oda

sorter

n. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskov 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bät en sätor na sort s.

fa nul & ala bätorna

sort

N° 289. FARS

S. Årvid

Hugo Areskoug 1925.

sort

sat, -en, -or

möna sätors fröor

Nyare: sort

én a vär sort en av

varje sort

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

sort;

sout, - lns.

- or, - na;

di hade flera souts
kågor;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sät, -en

sort

en sémor sät en
sämre sort. K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

söd

s.

söd

s. 93

= sjukdom

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tot

sod, n., ¹soded, utan fl.,
sot.

h₁ven tr₂te, på alt ¹soded falt
av skostenen. Fränninge. Fö.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sod

sot
s.

s@d, Len.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sö²dad

sotig

sotig

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sota

söda² (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. ad.
intr. sota.

söda² spisen¹ b. i spisen¹.

kulan¹ södar² Tränninge. Fv.
mer en bränd².

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sotig

södad

mörkt fuxfärgad med
nästan svarta partier mot
något ljusare botten

M. f. 75.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²
Sö²ded l. - or, m. och j. , n.
- ded, pl. - deda och efter för, för,
¹
Sö¹ded o. s. v., komf. Sö²dedare,
- dast, sotig. Fränninge. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sohig
sö²ded l. - or, m. ah f., st. - ded,
pl. - deda, utan konf., jul-
bärgad, om hästar. Åven fö²ksed.

Nar od² e sö²deda, da e de
grö²a li²sa²m en r²uta.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Nr 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

songlig

sönjali, neutra. sönjalit

1947

Nr 7899.

Öved. Färs hd

sort;

sowt, - luv s.

- or, - na;

dar vå flera sowts
kågor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soutenera

sotenera' -a -ad

existens, föda sig

han kan änte sotenera på
den lönen.

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sova

så²wa (saw¹or, saw, pl.
oh konjunkt. så²wæ, så²wed,
saw) sk. oh intr., so²wa.

Ja så²w lid i not¹, men
i gar nota² så²w ja ente blaz.

Vassjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

1002

säwa

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova
säwa, saw, säwed

Imper. sg. saw
saw u rö, din gamla
stud! Lov i rö, din gamle
stut! (u vidväs t. majväs).

Se ro sb. k. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958-59

säwa . 'oi. saw, säwed, sova.

ble' ni maró a legs a säw.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

såva, -or, såv, såvud, sova.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sova

söva

Nyare uttal

1930: säwa . 1-5.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

söwa;
söwa, -or, söw,
söwd; söwa?

iblan so ledgor
hym si pu gäled
o söwor;

1587:1 - Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Handwritten scribble or signature~~

I

sova

såwa, saw

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1980

Imper. og. saw.

līgz o. saw, den gamle
stad, te kräger o. röw-
na di. dra dr. üd!

Tigg och sov, din gamle stad,

n. f. 77. / tills präkor och
korpor de släpa

II

sove

dig ut! (ur en strof
i en känd majvisa, som
sjöng den siste april).

Sjungs de majsjungerna
vid någon gard ej erhålls
traktering eller genger.

m. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Inzelstads h'd

Hugo Areskovs 1960

sova;

sowa, -'or, sow,

sowed;

el. sawa;

vi sow am
samrana i fjorfan;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

såwa

han såwon nöt a dä.

Nr 44 b Brandstad, Färs bd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sowa;

səwa, -or, sɔw,

səwɔ;

han sɔw ləyɔ;

Rödninge

M 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

SOVA

Söva u. Säva

uppgives av P. Larsson i acc. nr 283
för Nordfärsområdet, till vilket räknas H.a.
området i Västertad och Östaby.

Färs h.v. P. Larsson 1898.

såda   såo   såoed   sova v.
(såda)   (såo)   (såoed)

sågor

de såd = fjortyan o
såv.

sova

N 289.   FARS

J. Åkern

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

z

z

sova

sawa, saw, saved, v.

= sova

S. Årum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fän

suldän

soveldag

s.

dag på hösten, då skörd-
gille firades, då man
undfägnades med sovel

FARS

(sul)

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova
s²ava (s¹avor, pl. s²ava, s²av,
pl. ah konj. s²ave, s²aved,
s²av, pl. s²aven) tr. ah inh,
sofoa.

Ja s²av a²li blon¹ i n¹ot.

Fränninge. Fs.

tr. s²ava etc. som förekommer
i s. delen av Fränninge.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

int.	pret.	pret. part.
såga ²	sågs	såglid ² v.
pres.	pl. sågs	<u>sova</u>
sågs ²		
pl. är såga	han sågs som	
	en stak. 2	
må fan 2	inte såga	
läpor, må ska må af.		

M 287. FARS sova
 Fremminge
 H. Areskoug 1924

söva, ve

sämpa, -or; saw, säwad
i s. delen av socknen.

söva, sov, sövad i n. delen.
han söv änte ein blåg.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondeesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

säwa

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

²
saba

savor

sas

²
sabad sova d.

sas!

sova.

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
saba
sabr

sab²

sabed²
sab!

sova etc

sova

N 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{2w}sa²pà, sa^wo, sa^{2w}o^{sova}id

sova

ÅRS

N° 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

söwa, sow, söwad

sowa mida sowa midlag

Den genuine formen torde vara söwa. s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

sovel

su^ll, - 2 d s.

sovel;
di f^our br^o
ti su^ll;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sovel;
sull, -' ad s.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

swel, -ed

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

su¹l, m., su¹led, utan jh,
sofvel. K⁴u.

han komor ha me su¹l
har da.

Kullsjö. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skel - - -

sovel s.

der va so miad²
skel

N° 287.

sovel

FARS

Fremminge

H. Arckoug 1024.

sul ad

sovel s.

sovel

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul a.

julätan skola. de. hä
so med sul de. vil
hä M. J. 78 / so. jinde mor
set. goa. sul M. J. 78 (Citat
ur en julramsa)

1) gömde

Nr 6738. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug, 1957-58.

sovel

sul. -'ed

Köttmat

men ända jül

de jä^umor mä^u set gö^a sül

gammelt ein; jfr

Nr 4413 Vanstad, Färs län

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul, -'ed, sovel.

julåftan a julada'

do har vi so got som vi vel ha'
men anda' jul

do jemor mor set sul.

(gammalt rim).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul

s. 92

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sovel, -'ad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

sul, zad

sovel s.

sovel

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sovel. -ed

kött och fläsk

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

bull.

fläsk

sovel

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

x sovelkua

Sulhong

kallades en person, som ville
ha mycket på andras be-
kostnad

de va en sulhong te o hogga

Nr 8656 Västerstad Färs hd
for de

Gunnar Persson 1965

Sovelstycke

sulsteffe, -rd

köttstycke.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

spad

spa n.

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spad, - 28 s.
spad;

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spade;
sp_a - n s.
sp_aa, - na;
ta h_id sp_an!

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spade

spa - n. spa^r, -na.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spa n spar na spade s.

N 289.

spade
FARS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade

spade, -n

nr 3338 S. Åsum, Färs hä
Magnus Löfgren 1938.

spade;
spå, - n s.
spåa, - na;

Här;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade
spa, j. - n. pl. - r. spärna¹
spade. allm. Is.

kun² kün² inte² lä²na me
span¹, men¹ ja gr¹ava ä¹p
n²ona pant¹aflo¹r. Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade

spa, -en

han tröde po spaen

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

spade, s.

spä^a/_a, -cu; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spā n - - spade s.

ja sa²te span en
pa lon.

²
Oved

N° 287.

FARS

spade

H. Areskoug 1924

spa n - -

spade s.

№ 289.

spade
FARS

Lovde

H. Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spän²na na spade s.

ga slo te nom me
spän²n.

N° 287.

FARS

spade

²
Oshrey

H. Areskoug 1824.

spade

spa, -n, -n, -rna

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spade
s.

spa, -n

slå spån a tå fén!

ord till vållinglockans kallelse i
Stora gårdar.

Lövestad.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

spade

spae,

spade.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

spader

spär

(i kortspel)

spär - knikt spader
knikt

H. f. 72 Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spader
sp̄ar ; pl. = ; -na
(i kortlek)

sp̄ar - k̄oz spader kung.
sp̄ar - t̄i' spader tio.

N. f. 71
Lörd

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spadmal, s.

spamal / -ad; -, -en

=spadtag.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonnesson 1944 Exc.

spadmål
spåmål n.; pl. =
ett spadtags djup

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²spåskrift ed - - spåskrift s.

N° 287.

11 207

FARS

spåskrift

²
Östaby

H. Areskoug 1924

spå³skäft

spadskeft

spadskeft

Långaröds sn Färs hd.

Nr 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

spak

spag; pl. -a

tam; om husdjur, som
g. visa någon skygghet för
onämiskan utan gärna låta
sig fångas, smekas o. d.

K. J. 72

Enl. upps. av sageskvinnans i
samma betyd. ^{tam} ^{tam}
~~spag~~ ~~spak~~
Tolänge.

**Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak
spag l. sp¹agor, m. och f.,
n. spagt, pl. sp²aga, komf.
sp²agare, sp²agast, spak.
f²arah²ören h²ade try j²örnador
ti j¹alp, ti f¹ären blize sp²aga.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak
a.

spag

i bet. "tam"

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

spag ~ t; 2 arb 2 ast
~ a spale a.

h¹₅pen l so ~

am, tillgiven

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spag

spak
adj.

lam, som låter sig tagas och
smekas (om hundjur, t. ex. höns
o. kaniner)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spandage
spandag, -hd. spandage =
traktering, förtäring.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spandera

spand¹er¹a (- ar, - a, - ad,
- ad, blöu i m., - a / tr.,
eg. spendera; bjuda.

han klip¹por nok² sup²ana,
om en vil spand¹er¹a lid
jo' nam.

Wessjö. Fs.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann, s.

spann, -ad

= två par hästar (ol. stutar)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

spann
span, -an, -a
amber, link

N. J. 72

Lörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

spann

(hink)

dr. molka, hela spanna,
föla. De mjölkade hela
spannar fulla.

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

span en spāna na ²spann s.

gah lte en span van

spann

N° 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

span. ¹en (mest i best. form).

"Spannen" benämning på den övre,
rörliga ventilen i en vanlig träpump.

Den nedre, fasta ventilen kallas

järtad, hjärtat.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann
span . -en -a. -ana. spann,
hink

var en tavor spåna i brönen....

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann
span, -en, -a, -ana

hink, [?]ambar

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spann

span, ¹ten, -a, -ana
hink, ²amber

en spanc vān en hink
vānen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

1

2. spann

hästspann

fyra 2. span köra

i spann

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

^x
spanna
vb.

spåna, =

såna två par hästar framför
en vagn (då lasten var sär-
skilt tungt)

vr. frk. spåna ör (för
backen)

Nr 6837 Vomb, Färs. hd.
Hugo Areskoug 1958.

spånmål

spånmål, -en.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

span² & k¹m¹en spanaren

spannerammen

span² & m¹en h¹ada d¹ om
f¹öden & ö¹p om sk¹öden

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M. Nilsson

spara

spara, =

(spara pengar)

K. f. 71
Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spara

spärfa, =

Pas. inf. = as

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sparbänk

sparbänk -en

sé a sé með sata kan i

sparbänk for vos; sé lærda di

sata a spára. jh. sparbanksbok.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

sparbänk
sparbänk, m. - en,
pl. - a, - na, sparbank.
Ja fular är såma da sam
färs härads sparbank.
Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbanksbok

sparbanksbö^g -en

a den va sed, vi hade var sin
sparbanksbö^g, a den sate han eg
for ared; se a so meed fe vi
uubetalt a se a so meed sate han
i sparbank for vos.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

sparbýsa, -an. -or. -orna. parbössa

kan tá þeyna i snábalan &
la no i en sparbýsa.

(om en elefant som förevissades på en
marknad).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparka
v.

sparka -a -ad

Jä har sparkad hänom i
åskolad tit.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

inf. pret. pret. part.
spärka² spärka² spärked² v.
pres. spärka
spärkar² spärka²

spärka² te kätan¹,
so, han flyär⁷ ud
genom öran!

H. Areskoug 1924. № 287.

Fremminge FARS Spärka

²spärka
~
^a~h

~

²~d

spärka v.

spärka

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårka

spårka, =

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Spau(e)

sp¹ar, m., sp¹årn, pl.
sp²ara, -na, sparre.

Åsum. Fs.

Färs hd.

№ 281.

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

spär en ²a na spärre s.

spärre

N 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spär hn ²na na sparre s.

sparre

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparverk

spar¹ver¹ff. n. - ed. pl. obrukt,
sparverk, takstol på en
hus.

... o den ²one tag två stli tag,
bo halm o spar¹ver¹ff me se.
Asum. Is.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sparsam
sparsam¹ l.-or, m. or h. J.,
n.-l, pl.-a, sparsam.

sparsamt¹, adv. af föreg.

Valljö. Is.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparsam

sparsam

han e. so några^{x)} oc

sparsam

K. f. 71

x) Ekonomiskt försiktig

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958-59.

sparsam

sparsám; pl. - 'a

Trol. repr-ord

Av. försíkt "försíktig"

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

* sparsamlig

sparsamli

sparsam

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

sparo
spor, m., spör¹ken, pl.
spör²ra, -na, sparf.
Vassjö. Fs.

Färs hd

281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv
sparv, -'en, -'a, -'ana
m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sparr;

spor, -'en s.

-a, -na;

spöranä ädor mäden
för hönster;

M 2878.1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporo en ²a na sparv s.

spor²? kan det ²nta ²g²nda ²ana
me den ²b²sa, pag?

sparr

N 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotⁿ, ~~ten~~, ~~za~~ sparv

sparv

gⁿspⁿotⁿ
guel - - -

FAR:

N 285

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

spårhök

sp²ör²ahö²dz, m., - en, pl. - a,
- na, spårhök.

Fränninge. Fs.

N.
Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvholm
spörvahöjz m.

N. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spårarigda m.

spårbo

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x spassa, v.

spassa

spatsera

spassa te kyrkes.

Nr 8656 Västerstad förs hd

Gunnar Persson 1966

spasera, -ar, -a, -ad. spasera

men huru mot gå nor der a
spasera fram a tab åga.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Vomb.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera
spasérp, = , --'ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spatserkäpp

spasératzip m.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spat

spatt
sb.

ett slags hålla hos hästar

M. f. 75.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spåthålt

spåthålt
(om häst)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spathält

spatthalt a.

spatthalt

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spät.hält
adj.

spätält

(spät)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

x spe
v.

spei

käna. göra nam av. reta.

Nr 3321 Fränninge, Färs bd

Anton Johansson 1938

spe

spe
sb.

Inter. göra - spe - öw
göra [?] ner ar

han göra - spe - öw - ännu

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spe, sper, spèda, spet, ^xspe
v.
= håna, göra som sv.

de va som han spèda dom, de
va spèör. (Per Fy).
/

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

spælen² en a na

~~spejel~~ s.

du far gå en o hita²
de 2 spælen^{1 2}

N° 287.

FARS

spejel

Fremme

H. Areskoug 1824

spålen² a na spegel s.

nu far du ga,
en o se di i spålen
jost.

N° 287.

FARS Spejel

Fennings

H. Aroskoung 1884.

spejel

spejl. -en

Nr 3401 Långaröd, Färs hd ;
Martin Simonsson 1938

spazl, ¹en, ²à *spiegel*

spiegel

FAK:

M 285.

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel

spagl, - en

Nr 6758. Lövestad Färs hd
_H: Areskoug 1957-58.

spæil en ²a na spegel s.

der e en ²gamal spæil

N 289.

FARS

Fr Lorde H. Areskoug 1925. spegel

spail en 2a na spegel s.

spejel

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1826.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spæl en 2 a na spegel s.

spegel

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speget;
spæjl, -' en s.

-' a, - na;

Här;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spejl. -en. -a. -ana. spejel.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

N° 1000.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel
s.

spæjl, -en

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

spejla
v.

spèjla

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Eshjörnsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

int.	pret.	out - pret.
² spåla	² spåla	² spålad spegla o.
pres. ² spålar		

här har du två
o spåla de om.

N° 287.

FARS

Spejla

Fremminge

speglösa

speglösor pl.

(Inlänat)

(j: när, dr sad, oc

klinta, en, person,
när de suto och rackade ner
på en person)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

speka
spē²dza (- ar, - a, - ad, - ad, - a/
tr., spicka.

spē²dza pil. Åsum. Fb.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spēgā, —, -d^x spēlea v.

rōka (kōtt, sill o. s. v.)

Rätt öv. 4

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

speke

spēdzē², adj., oböjl, sing. och
pl., spicken. Förek. blātū i
nūr. ēda, t. ex. blaf, spēdzē²,
āta, t. ex. blāsk, spicket. āsum. Fö.
vi āde² lakšoringen spēdzē².

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spēgaflāsk. -hd. spekeflāsk.

salt flāsk.

Vomb.

№ 1006 Fäes hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekefläck
spēdzeflæk, n. - fad, utan fl.,
spickefläck. Åsum. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekefläck

spègefläck

saltfläck

de va lid spègefläck a lid sil
a pantoffor

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingors 1957.

x spekekött

spēgafjyd. -2d

saltat kött

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

spekekött

spègza fjyd, n.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

spekka² spekk¹
spekka² spekk¹, n. , - hd, utan fl.,
spekka^u spekk^o. Åsum. Is.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spekekött

spēdzatfjūd -ad

salt kött

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

* spekesitt

sp^egesit^t, -en

våse g^oa a g^æn hⁱd a
t^an en bⁱd sp^egesit^t!

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

spekall
spedzasil, f. - len, pl. -lor,
-na, spickesill. åsum. Fs.

Nr 281.

Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spekleken
adj.

spekle'dgen

kräsen, nogräknad.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

+ spekleken

a.

spekleken

"Överkänslig för dålig lukt och smak"

Nr 8206, Långö-d, Färs hd
Alfred Lind 1938

* spekleken, a.

Späkligen

kallades den, som inte tålde se
eller mädde illa av mågonting
stäckt.

Färs
Nr 8656 Västerstad. ~~Hälsö~~ ad

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speltabel

speltabel

'speltabel, åtlöje'

"di des speltabel mäna ..."

Nr 5170 Brandstad, Färö hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spat¹akel n.

nypt⁶aj, oräsen

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

spektakel

spetákel, n.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

spetákal spetákléd ^{spektakel} s.

spektakel, uppbyg

N 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulera
spiffel¹era (- ar, - a, - ad,
- ad, - a) int., spekulera;
perf. particip, spiffel¹erad,
har bet. skåbmaktig.
ded e ~~en~~ spiffel¹erad fråg.
Östraby. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

N° 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulera

spikolera

(i affärer)

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spel
spel, n., sp¹led, 1) utan
pl., spel, musik. han
hade de tyska sp²led¹
jo, pit kalaf¹; 2) med pl.=,
sp¹lan, spel, kortspel.
har man spel tag du?
Asum. Fo

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898

spel, - l d s.
dar va spel
o dans;

1587'1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel;

sp^el, -'hd s.

dar, va sp^el o d^ans;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel n.

spel

kortspel

K. Y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lunds

spela

spēla -a -ad

1947

Nr 4802.

Brandstet. F kv

spela
v.

spēla -ae -a -ad.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

spela
v.

inf. spēla

spēla kōst

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

spela;

spéla, -'ar, -'a, -'adv.

han spēla pu jélan;

N° 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spela

spēla² (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr.
spela. Åfuen. impers.

han spēlar² pijol¹ sam en mēstare².
Branstet. S. Hum

de spēla² nōre i bāken.

Åsum. F.

spēla etc.

Västunsted. Östraby.

Färs hd

spela;
spēla, -'ar, -'a, -'ad,
di kune spēla;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela, = , -ad

spela

Av. spela

vi har spelad non-
tölva. Vi har spelat en
eller annan bond tölva

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Spela
v.

spēla -ar -a -ad

Västerted, Östaby

Nr 281 b Färs ho

Per Larsson 1898.

spela
v.

spēla -a -ad

1. utföra musik. 2. spela kort o.d.

(2) han va so gälän ta a spēla
kort om påga.

pass. spēlas, pret. -as.

spēla äv. i Brandstet.

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spela II

tösonna spela jeta'n, a sa
fög di

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. fagers 1949-50.

spela: III

di hade spr^ulad é lidzad,
de hade spelat (orgel) medan liket
bars in i kyrkan för att jordfästas.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

spela: IV

di sp^èla p^o d^ànse b^ànonna.

han sp^èla èl^àva v^àlsa i n^à.

den sp^èlas o d^ànsas. (met. pass.)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

spél/a, -ar, -a, -ad

spela

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spila, = , - ad spela

Pres. - ar

Någon gång spila etc.

spela på en instrument /

spela kort

spela - figöl spela fiol.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

H. f. 71

spela;
spēla, -ar, -a, -ad v.
han spēla pu jēlan;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

• spēla -a -ad ; iv. spēla
dt.

han spēla lid, pågen.

han spēla kozkors, so kalad.

di spēla ator jehör

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1047.

spela II

di spela i h^ov.

di spela a^ton ja^ho^r, di ka^la.

di br^ugta mⁱed a ga a spⁱla for k^on.

Nr 4413 Vansted, Färs hc

I. Ingers 1947.

spela;

spēla, -ar, -a, -ad;

han spēla på jīlan;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
spⁱla - ar. - a. - ad. spela

han va över ält a spⁱla; han
spⁱla ältid i r^aby p^a äla di
st^alen. (k^aml. Anders Mårtensson).

Vornb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela. II.

han kona h^uta spⁱla pa
vi^jel ala fortepi^anaⁿ.

a ret som di sⁱdo^r so va das en
a ga si te a spⁱla pa fortepi^anaⁿ.

Andas Bengtsson

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

N° 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela III

did¹er¹e g¹amla d¹ansorna
sp¹elar di¹ änta nu¹ som för¹.

N.J.

1947

Vomb. Färs hd

spēla

spela

spela om pēna spela
om pengar

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

sp²ula ~ ~ d spela ^{Er.}

ib II.

ja ~ den ¹osa

N° 289.

spela

FARS

Lovde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela;
spēla, -ar, -a, -ad;
di sād o spēla
kōurt;

1587·1 Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spela

spēla, =

han, e, so, dōkti
ti, o, spēla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

spela ¹ av (-ar, -a, -ad,
avsp¹elad, -a) tr. 1/spela
sönder, spela på av en
sträng bister. Sen¹oren
avsp¹elad. I perf. particip
har ordet äfven bet. upphöra
med spelet f. musiken. Kan
ni snart avsp¹elad?
2/ i musik öfverträffa.
Älsen spela sp¹eled av i stan.
Östraby. Fs.

JR 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speleman
sp̄laman̄, -an, sp̄laman̄, -an,
Spelman, musikan̄t. (1 pluralis även
sp̄laman̄a.)

Anders sp̄laman̄ "Anders speleman"
kallades spelmannen. husägaren Anders
Mårtensson i Vomb (f. 1823. d. 1894.)

ant. 1927.
Jens sp̄laman̄ "Jens speleman"
(se forts.). Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

spēlamān.

speleman II.

1. dær va en tē som va spēlamān
som hēde jinsnelen; bēghe to
spēlamānen va svēgra.

2... dō hada di spēlamāna mē sh;
di spēla ena op te fōrkadorona.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Speleman
spelemän, m., -en,
sp. - män, - en, spelman.

Asum. Fs.

Färs hd

281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Speleman III

anons spelemäns katrina

- Anders Mårtenssons lottu Katrina.

1006 Vomb, Färs hd.

1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spēlēmān;

spēlēmān, - hū s.

spēlēmān, - hū;

pivār hū va oš hū

spēlēmān;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelfågel

speleful

"ca som är road av upptåg och
skoj."

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

* spelfågel

spjålefågel. -en

spelfågel. gyckelmakare.

(byggelstöt)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman
sp^le^maⁿ m. (sic!)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Spēlman³an¹an spelman

Spēlmänn²en

Spēlman²an² jag²a f²ä²rk²

te g²ör²k²u²d²er²an² o² sp²ē²la²

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund
Nils Nilsson

spelman

spēlman̄ pl.

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Spelman

sp^èl^émaⁿ -en

№ 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman
spēlamāna pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Spelman

spēlēmān -en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

sp̄l̄em̄an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Spelmanspengar

spillemanspöga, -na

vi la pöga te spillemanspöga.

tie öne i spillemanspöga.

Nr 4413 Vanstad, Färs hc

I. Ingers 1947.

spēlamanspēja, -ana. spēmans-
pēja.

en frivillig avgift till spelmannen, som
brytogs ut sammanskottgilden.

var di kom did so la di pēnti
ēra te jēlud, o sin so ta di op
spēlamanspēja.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmanspengar. II.

di jik omkring me två tälrepa
a to ör spälamanspöpa; sin räksa
di dom framme ve böred; de blek
ente so lided.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

spjälän pl.

Spjälön
sb.

en slags gula plommon

Nr 7503 Råmsås Ingelstads hd

Hugo Aresknog 1960

n. f. 71.

Spelorie

spel¹l^ore -en -a -ana

Vomb. Fäis hd

spelorre

spel^ora pl.

spefäjel, upp^otäsmakare

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

spendera
v.

spendera - a - ad

traktera.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spēōz, -hd. pl. =, -an, speord,

känfullt tal.

de va som han spēda dom,
de va spēōz.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spergel

spärjal

åkerspergel, *Spergula ar-*
vensis

Odloides ent. upps. för som
foderväxt

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

spärjel

spergel

åkerspergel, Spergula arvensis,
kanske delvis avseende varieteten
maxima, än löma är upp-
giften, än örten kunde vara höj-
växt; Spergula arvensis är kry-
pande och kallas är. pärregräs
x pärregräs. Odlades förr
som kreatursfoder och såddes
Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II ent. upps. i rj. Vårten ^{spargel} har
odlats ev. i S. Hestra sn, Västbo
hd, Jönköpings län ent. upps.
av fru Anna Nilsson, Häl-
singborg. Efter rågsörden väste
den ent. upps. av fru N. Gunnarist
upp och skördades då som ko-
foder.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

sp²erla
spita

sp²erla

ja r¹anda op som u
sp²erla

d. v. s. han var blun när han
v²ärte upp.

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Speta
s.

Spüda

stumpstikka.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

speta
s.

spēda -an -or -orna

Steampsticka.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta

spēdor pl.

M. f. 75

strumpstikka

spēdor pl.

M. f. 75, K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* speta
s.

spida -an -or -orna

strumpstikka; smal träspjälå.

bn medelåren använde formen spida etc.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

speta
s.

spjda -an

trästicka

han glöa en spjda

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

spjåda, - an s.
x yeta;

- or, - na;

strumpsticka;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sp²rida, -n, -ok² speta

Skall nog vara sp²rida. 1.1-5.

strumpsticker

PARIS

M 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spetetröja

spetetröja, -an -or -orna

gammaldags sticket fruntimmerströja²

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

²spidekroca n ^xspettröja p.

2
.

spydatröja uppt. av I. I.

stickad tröja

N 289. FARS

^o
J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spetetröja;

spjådetröja, - an s.

- or, - na;

en kort stickad, svart
tröja;

för hade di
spjådetröjor;

Björka

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spettröja
spēdatröja, f., -n, pl. -or,
-na, sticktröja. Valljö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetetyg

sp²edatöj, n.-hd, utan
p., sticktyg, med strumpf-
stickor liuvärkadt tyg.

taka vil ja lar li s²ela,
d¹il h¹älör im¹öd sam
til¹et sp²edatöj. Fränninge. F³.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

~~briffa (-ad, -a, -ad, -ad, -a)
tr., bricka, medelst två
smala, runda och korta trä-
pinnar tillvärka så slags
band.~~

~~briffa bon. ja ha briffade
hösabön. Fränninge. Fo.~~

spets

spes. -'en. -'a. -'ana. spets

(i olika betydelser, dock inte =
"knypplad spets").

der va en som hade tälbar som
sto i spisen för ed. (våmb. en
upprosnade)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Nr 1006

spets II

spēs äv. = trekantigt eller
kilformigt jordstykke. tomt u. trædgæs:

en jækla gæztíl spēs.

1006 Vomb, Fæs hd.

spis an ² a na spets s.

spets

M 289.

FÄRS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets

M. spēsor

(knypplad spets)

ja knipla sel spēsor.

Volljö.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

spots, s.
spots / -an; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bonæsson 1944 Exc.

spus
2
~a

^xspets a.

spetig

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

spets

spes; pl. = or

y. spets; pl. = or

Är virkad spets o. d.

fira älna sp^essor (spitsoy)

fyra alnar spetsar (pi
en virkning)

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

II

... små spitsor spets
o. s. d. små spetsar o. d.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spets
s.

spets. -en

de e en spés av en kvanthäka.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

spets
stj.

spis

spis i mågan = som talar fint
och klagjort.

33 40 Tolånga Färs hd

M. Åberg 1938.

spets

spes; pl. -or

I samma betydelse som i
Espr.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

xspets
adj.

spisa pl.

spetsiga

spisa i toppen spetsiga
i toppen.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

spets
spets - en, - or, - orna
spets på verktyg; spetsis ägofigur
Ä. prydnads spets på klädes-
plagg.

Den uttal uppges av K. f. 99,
som själv använde det, vara det
genuina. spes,
jpl. spesor M. f. 87,
möjl. genom påverkan från syd-
ligare mål.

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Aresköug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Spets
adj.

spes. ml. -a

spetsig

spesa i enen

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

spets

Jf. år. plogspets

(plogspés) / de - gar - úid

2 - en - spés det (fältet)

går ut i en spets

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

spets;
spēs, -' hn s.
- a, - na;
åg om gaur ud i hn
spēs;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

spusa-ti' = spetsa
spetsa till

... en fir-t^op, som
de spusa-ti' lita en
fir-t^op, som de spetsa-
de till litet grand

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spetsa

sp²esa, =

göra spetsig (t. ex. en
blyertspenna, en stake o. d.)

sp²esa någon "spetsa" man-
nen, försöka tala

K. f. 72 "fint".

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spetsa ihop

spetsa ih¹ub (-ar, -a, -ad,

ih¹ubspesad, -a) tr.,

ihopspetsa, hopskarfa,

f. ex. låg, läkten o. d.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Gousjö. F3.

* spetsset
a.

spēsəd, neutr. =

spetsig

spēsəd i dan äine änen

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Spetsgård

¹spes¹g¹ær, m., -ka, pl. -a,
-na, spetsgård, krets, som
fordom af uppbyggd allmog
bildades omkring den plats,
där en afträning skedde.

ga va ma o sto spes¹g¹ær.

da va dabel spes¹g¹ær, for
dar blinz² tu avretada.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetshakad
a.

spetshäggad

med spetsig haka (el. hakskägg)

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsig,

spes a.

-ia pl.

ja följ nona spesa

spidz;

Röddinge

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spetsig
sp²esled l. - or, m. oih j.,
n. - sled, pl. - s^uda, komf.
-s^udare, s^udast, spetsig.
Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spesig

spisad

Nyare form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spissed.

spetsig.

spetsig

a.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsnäsad
a.

spetsnäsad

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsnäsad
adj.

spesnäsad

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

spaid. led ~ län spett s.

spyd ?

spett

№ 289.

FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spekåga -an

lida gröna spekåga.

1949.

Nr 4802.

Brandstev, Fås hd

spettkaka

spekåga, -an, -or, -orna

S. Isum.

en ræktet g@ spekåga ska luita
av tåraög.

spedkåga : Vomb.

8/6 1922

N° 281.

Fais

speukaka

speukåga, f. - n. pl. - gor,
- na, speukaka, en slags
kög kugelformig kaka
med stympad topp, hvilken
bakas på det så, att den
flytande degmassan med en
sked hülles på en vid en
eldbrasa roterande i en järn-
stativ roterande trårulle.

N° 281.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spj^èdetk^aka

en ~ me. kn^òrt^a pa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

spettkaka

Fr. sp̄idak̄aga

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

spētkaka

spēdekāga

M. f. 75, K. f. 72

spēdekāgor pl.
M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spettkaka

spedkåga, -an

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spedkåga -an -or -orna

1947

Öved, Fais kd

Nr 7899.

speltroja

spèda tröja

stickad tröja

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

spicka

spēga, =

ta skinn och inålvor från
spicken till, innan den
ates

K. J. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spickefläsk

spigefläsk n.
rökt fläsk

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

²
spe²g²af²zyd ad

spickelött s.

rökt skinka

N 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicke kött

spigatzjyd n.

roket fläsk (skinka)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spickekött

spēdzatzjyd n.

röket kött (fläsk).

eda, spēdza -

N. f. 71. zjyd.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spickesill

spēgasil, - - - en

spicken sill (= insaltad
sill)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spidz ad spidz en spik s.

du far nok se²ta et
spidz i de²ne l²inen.

N° 287.

FARS

Spik

²
Oved

H. Areskoug 1924.

spik
s.

spidz, led, pl. =, lan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

spik;

spidz, -hd s.

- , - br ;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik;
spidz, -' ed s.
- , - em;

dar va non
spesa spidz;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik;
spidz, - ad s.
- - - luv;

M 1587·1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spudged — en spike s.

sta² nta² o² jor² a² ma²
mwa² —

spik

M 289. FARS

S. Sæm

Hugo Areskoug 1925.

spik;
spidz, - lds.
-, - lni;
ta et spidz time;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

spidz. 1 ad. 1/2 =. 1 an

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

spik

spidz, 1 ad. M.=, 1 en

en låg stäga med flera spidz.

det var släd stöna spidz i där.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

spredz, n., spredzud, ^{spik}
pl. =, spredzen, spik.
"du kan koma med ti me
o sēda o rēta nana gamla
spredz", sa kröjor; han
tröde ja va ²⁰ente ti ¹aned.

N° 281. Färs hd

Fränninge. Fö.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

sp^udz n. j' =

Någon gång sp^udz

H. J. 79

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spik
spig, -'ed, =, -'an

Anm. ^xspigg torde vara en mera
genm. form. 1-5.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Sp_r_dz, -ed, -
(Nr 1948:) sp_r_dz

spik

spik

FARS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik
s.

spig. n. pl. =

en bräda med spig i

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

spika
v.

spiga -a -a -ad

m. f. c:a 1880.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

spika
v.

pl. - ada   spidza -a -ad , p.p. -ad,
den va spidgad för .

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

spika
v.

spigga -ar -a -ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika;
spigga, -ar, -a, -ad v.

ja ska spigga en
bräda.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika
v.

spigza -an -a -ad

hos yngre spiga etc.

1977

Nr 4802, Brandstet, Färs hd

spika;
spidga, -ar, -a,
-ad;

den e spidz ad
pu;

Röddinge
1586:1 ~~Totånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spika;
spidza, -ar, -a, -ad.
ja ska spidza fast
brödan;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spika

spigza -a -a -ad

spigza ihåba

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I Ingers 1949-50.

✓

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spika

sp²ädza (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., spika.

sa ha han sp²ädzad läjle
jo vädzana.

№ 281. Färs hd *Tausjö. F.*

Per Larsson 1898.

spjögga

spika

spìdzpa, =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spikhuud

best. f. m. spighöan

spighöan di rösta (met.)

Nr 7050 Långåöd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

spihägl/a, -an, -or, -orna   spihäckla s.
sl. häckla

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Spikolja
Spredzölja, f. - n. utan pl.,
spikolja, enapoteksvara, som
begagnas till ingridning vid
reumatisk värk. Vollsjo. Es.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sp²ila sp²ilber spelt spilla v.
sp¹ilor v² fl²ita m²ator & loy¹halm
o la ¹ v¹inlen so at n²te
son sk²ole sp²ilas

spilla

N 289. FARS

L. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spilla

spila² (- spilar¹, spilde²,
spilt¹, spild¹, spid¹ / h.,
" spilla. du spilar¹ var jo
güled¹; 2) spilla, förspilla.
han ha² inte hat² men ridze-
däm² o spilt².

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

Vossjö Fg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lunds

spilla, spilda, spilla
spelt

Pres. -or

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spille regn

spⁱl^e r^ejⁿ, -ad

regn som endast försenar sködearbetet.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

²
spuliga

^x spilling s.

odlad stenfrukt pämin-
nande om krikon

N° 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiltp, -an, -or
spilta
stallspilta; fr. d. o.

II. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Spilta
s.b.

Le stallrum

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^a
spindel en - spindel p.

spindel

N° 289. FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindel vär;
spjäl vör, - lru s.
dar sédor en flua
i spjäl vör;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

spindelväv,
spēy^lvā^v, - l^u s.

- a, - na;

dar sē^dor l^u fl^ua
i spēy^lvā^vl^u;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelvov

spigelvov, -en

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

spindelväv
spindelväv

Fr. om spindela

K. J. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spindelväv

spindelv_äv; pl. - - - a

Av. om spindeln

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spindelväv

spindelväv, - - -en

Nr 6738. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ spindra;
spindra, - ar, - a,
- ad;
splittra;
vöjnen ble
-spindra d;

1586:1 Rödninge
~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spunra^e ~ ~^ed *spindra vb
~^ek

voinen ble rent ~^ed

splittra

N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1826.

* spindra
v.

spèndra - a - ad

splittra .

Nr 3321 Fränninge, Färs bd

Anton Johansson 1938

* spinger
adv.

spingar

(adv.)

förstärkande / jff; en adj. i
 vissa uttryck: 'alldes',
'splitter'

de de spingar nya de

äro splitter nya (om spel-

N. J. 71

kort.)

jff * sprinter
o. * spinkar

Lörde

NORDREMAN
50
100
150
200
250
300
350
400
450
500
550
600
650
700
750
800
850
900
950
1000

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinka
spingja, -au, -oz, -orna.

spinka, trästicha (att användas
vid upptändning i eldstaden).

di skar spingja a la po
kåkelönen te tores.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinka
v.

spèyffa -ar -a -ad

hugga i ^tspinkor-

spèyffa bräna .

1006 Vomb, Färs hd.

1941. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinka
spinz²pa (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., splinta.

Ja spinz²par bränd smat.
Asum. Fs

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
spizga

~

^x spintea v.
² ~ d

²
~ r

spizga

²
spanta

№ 289.

FARS

⁰
I. Asum

Hugo Areskou & 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spinkande

adv.

spinkane

spliter, splin (förstärkan-
de adj. ny)

den e. spinkane ny

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

* spinker
adv.

spjtzor

Förstärkningsord fof. adj.

ny 'ny', 'splitter' +/

spjtzor nya kort

splitter nya spelkort.

K. f. 71.

f. * spinger

o. * sprinter

Loode

Nr 290. Färs nd

Hugo Aronson 1958-59.

spinz²fatöy, n. - fed, utan
spl., eg. splinttyg; be-
nämning för söndersplintad
ved.

spinz²fatöjed e nint ti va.
Nu ble her varmt om
spinz²fatöjed. Asum. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Spinkig

spingfad

klen och mager

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

spiana
v.

inf. spéya, pres. speyor, pret.
spant

speya hón; speya sytra

min kveya sedon kú a speyor blán

kum spant blán, so kalade.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

spinnas II

då sad dū a spānt ope
pa låwtad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

spinna,
spēna, -'or, spant,
spuzed v.
di sād o spant,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinna;

spēja, -or, spant,

spūzed v.

di spant for en

spēja rui;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna;
spöya, -or, spant,
spunged;

di spant o hadu
ti säga;

Rödninge

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²spina spant spönd spinna^v
spinoz

spinna

N 289. FARS

^oJ. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnna

v.

s-91

sg. pres. spinger

s. 93

inf. spingna

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spina

Nr 283

Färs hd

Östra by

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spēga, spant, spāzed

di hada vār sīna rēkon di
skola vēva, pīonna, a di spānt
vētrana i jēnom.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

spinna;
spēja, -or, spant,
spūzēd;
kym sād o spant;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.
2
spina

pret.
spant

pret. part. spinna
2
spand v.

pres.
spiner

di sado spant
tilia gw dan.

N° 287.

FARS

H. Areskoug 1884

Trenninge

Spinna

Spinna

spèya . spant, spözed

vi skole spèya ti ni' po kvälana.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

spinnad
v.

spiza, spant, spöged

kvizan sad a spant, a han

sad a talde träska ---

(om Nils Månsson och hustru).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.

I. Ingers 1959.

spinna

spⁱnn^a

K.f. 72

sp^ant

Pass. inf. -as

Preter. pass.
sp^ants

so. sp^ants, där g^arn
sⁱ sp^ans det g^arn

Nr 6755. Tolånga, Färs h^oldånga.

Hugo Areskoug, 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

spinna
Pass. inf. spinas spinnas

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

^{spinna}
spina. -or. spant. spöged, v.
spinna.

di skole sprya linaed här i
byen. gamalt folk.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spant

spinna

spann

hann vä' o hann spant

Långaröds sn. Färs hd.

N 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

spinna;
spjåna, -or, spant,
spånge pl. spånge;
di såd o spånge;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spinna

Pret.
spant

de spant, lina o. tó
o. hör de spunna lin och
ull och lin N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

spinna

spizpa, spant, spözad

Pres. Lon

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

spinna

en sad u o spánt va,
en i sådan plötza vi
satt och spanna vid en sådan
kraft lyxande lampor

K. f. 71

Jörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spinnu v.

sp^zinnà, spant,

sp^zönned
(Wr 1941:) spönned

spinnu

FÄRS

M 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spiza, spant, spjäl

Pas inf. -as

de skole, spizas te
gärn / tövta ow, här, som
de sin spant lintotter, som
de sedan spunno

Lövestad

Nr 6738. Lövestad, Färs hd
H: Areskoug 1957-58.

spinna
v.

spiga, spant, spöyed
M. =

kar mör a jä vi spant
där hūma kv. f. 1910.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

spinna II
v.

nan ronebäsen fénor ta bys,
do' ska di spiza en tain trau

gammalt talesätt: När ronebäsen skiner
så att det syns fram till byn, då skall de
(kvinnorna) spinna så mycket tråd som går
på taren i spinnrocken.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

* spinne
s.

spinge, neut.

spånad.

de blev fint spinge, när de blev
gammalt.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

spinnrock;
spévarok, - en s.
- a, - na;

M 1587:1 Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spigerök - en. - a. - aua. spianrock.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spizerök, ʃ - ʃ an, ʃ - ʃ a,
- - - ana m.

formen med z yngre för y.
I-s.

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spjgerök m.

spinnrock

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spinnrock

spizarök, - - - en m.

N. f. 99.

Är. rok

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

x

spinter
adv.

spintor

i förb. spintor ny = spitt ny.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spintu
spintor, förkande partiker,
spriū.
spintor ny. Allm. Fs.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiz;
spiz, -'en s.

ta öw spiz⁻en!

B. O.

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spis lin ² a na spis s.

de har vel slois ¹
spisen

spis

N° 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis, lan
ugn

spis

du, sedor, ja, öpåd
spisen (upp till, bredvid)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

spis, -en, -a spis
spisel, kamin
två spisa

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spis

spis, -en

kamin, ngn

han, bå, tjänelna u

spisen o. hade kaffed

färd han både eldade i

spisen och hade kaffet färdigt

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958

spisa

spisa, =, -ad

Pres. -ar

äta

han här spröad -
mida han har ätit mid-
dag. "Finere" än äda

N. f. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spisa

spisa, =, -ad

Pres. sy. -ar

äta ("finere" än äda)

Jfr dock: so sad han

so spisa po. den (om en
rår, som såg ut åt på en höna)

Lövestad

Nr 6738. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

spisa
so. spisa. ve. mida
dar

M. g. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spis-ben

spisab^{en} -ed

begy en l^äse om spisab^{en}ed ---

1947

Nr 4802.

Brandst^{er}, F^äis h^ä

spiskam¹are, -en, spiskammare,
likt rum där maträtter förvaras.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskammare

spiskámara, - - - an

skafferi

(Åldre : madhués mat-
hus)

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spiskammare
s.

spiskåm^aare, -en

fönäb^orum för matvare.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

spiskammare

spiskåmarer, - 1 - en

skafferi

Äldre mathus

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spiskammare

spiskåmarer, - 1 - en

skafferier M. f. 78 (for. mäd)

de ränsa spiskåmarer
de (rensäde) skafferier på
mat. M. f. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

spisrikt

spisarikt

galler i botten av en
kamin

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spjuvort; pl. spjuver -a m.
l. spjuvor; pl. spjuvora

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spj¹uvar
spjuvve

spjuvve

Långaróds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

spju

spjut

en backe, som är vattensjuk.

i andra skånska mål: spjued,
och i små fjälaspjued 1-s.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjåla
spjålor pl.

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spjarna ~ 2 d^xspjarna ~.

~ 2 de saina som o
glo stunt

glo litta (se. ex. !)

№ 289. FARS

6
J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjærna emot

spjærna emód

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

spéntor splitter;
adv.

spéntor ny;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spolahäck

spolahäck - en, -a, -ana,

spolahäck, vägnshäck av spolar
(spjälor)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spölarvagn
spölarvagn, -en. -a. -ana.
= vagn med spölarhjul.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

spöle, -ek. -a. -ana. spole,
rund pinne, spjåla.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke, ^zvan, spö^zlana spole
spole

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

Le steggole

spole

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov - 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

späl/a, -an, -a, -ana
steg p inne

spole

Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

sp²ole, m., -n, pl. -la,
-na, spole, 1) vävspole;
2) smal, rund trä- l. järn-
spole, t. ex. i en stol, i en
vagnshäck.

Sum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

spåla -en -a -ana

H. a. om runt stegpinne.

nan kan koin ör på den
åwasta spålen, den bråga
spålen.

Nr 4439 Vollsjo, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

spole, s.

spöla, -au; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondezon 1944. Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spölahej² en   2a na spölaäle

sidsycke
til en hö²-
skrinde

№ 290.

Röd²dinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sp³ö³l³ah³ä³ka + sp³ö³l³h³ä³ck

spö³h³ä³ck; på h³ö³sta vagn

da va sp³ö³l³ah³ä³ka ga³u

da³n t³u

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

²
spölahaka pl. spöläck s.

häckar till en
höstragu

№ 289. FARS

Lövde H. Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spolstol
spolastöl, m., -en, pl. -a,
-na, stol med af träspo-
lar bestående ryggstöd.

Asum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spólta, -ar. -a. -ad. ^x spolta,

spola (garn)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spöta

spö²ta (- ar, - a, - ad, - ad,
- a) tr., spola, göra spolar
till väpning, linda garn om
väp²spolar.

Ta o spö²ta hid gr²önt ti
me!

rust e dar spö²ttad.

Färs hd

Fränninge. Fs.

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Spöttepija

spöttepija, f. - n. pl.
- bor, - na, liten trä- eller
pappers-cylinder, på hvilken
garn spolas, viras, då man
skall väfva, och som insättes
i väfskyteln. Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

* spöltepipa

spöltepipa - an. - or. - orna,

* spöltepipa, spolpipa, litet rör,

hoprullat av papper. varpå man
spolar (spöltar) garn.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

* spöltapian

spöltapian pl. -a

pinnen varpå spöltapian
trädes upp.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

²
spoltejuva m

^x spoltjuva s.

'spoljuva'
(vara garnet nyttades)

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spöltepipa

spöltepipa

pipa virad av papper varpå garn
spolades.

äla ble spöltepiporna för störa

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spölnock

spölnock - en

spölnock, för spölning av garn.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

* Spolrock

spöllerök, m. - ken,
pl. - ka, - na, spolrock.
Spinnrock l. särskild
för ändamålet konstruerad
rock, som användes, då garn
spolas, lindas på vävspolar.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

spälta räk, - m

^x spolbrock

spolbrock

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spölavon en 2 a na spolvagn s.

hökrimda

Lofde

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporra

spörpa, =

sporra häst

du kona, spöra, döm
de kunde sporra dem

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sporra

spörfa, =

han spörfa hästen, o
di so blod flög omkring
han sporrade hästen, att
det så att blodet flög
omkring

Nr 4768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

sporre
spörk, -ana pl.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spott

sp^ot n.

han, hade, mögen
full av sp^ot Han
hade munnen full av
sp^ot.

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spott ed

spott s.

spott, saliv

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spot, -led

saliv

spot

N. y. 71

Lor²de

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spot, n., spō¹led, utan pl.,
spōū. spotū

lor spō¹led av brig²an.

Asum. Is.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöta

spö²ta (-ar, -a, -ad, -ad,
blou i n. , -a) tr. och intr.,
spöta.

h¹un spö²tar glö²tana i
syn¹en l²jasöm k²ären, hon
vårdar sig ej om sina barn.

i fan¹ ur²te l²aw o spö²ta jo
g¹uled. Årum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
spöta

²
~ p

~

²
~ d

spotta v.

han snöd se o ~
ps göled

spotta

N° 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

spöta

spöta, =

H. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spökka
u

sq. pres. spöklar

s. 92

" pret. spökka

95-

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
spotta
²
~N

~

²d

spotta v.

spotta

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöta

spöta, =

K. f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spotta
spötta, =, -ad

spotar ör snördälka
(snorklumpar)

Nr 6768. Lövesad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spotta ut

spota ¹ (sp¹o¹t¹a) (- ar, - a, - ad,
sp¹o¹t¹ad, - a) tr., utspotta,
spotta ut.

Nu möte ja spota ¹lobaken
¹sp¹o¹t¹a. Isum. Is.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spölning ² ^x spottning B.

~ pot ² vna
-

spolning av
linzarn

N 289. FARS

⁰
J. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Språkan

språkan

förfrågan, intresse

--- språkan eton de ---

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

språka, = sprache
ob.

språka, ätor sli° sig
ut för (en kvinna) för att
fö° gifta sig med henne.

der, va, möja, som
språka ätor, māj Det
var många, som vill gifta
sig med mig, som slog sig ut
för mig Lorde N. J. 71.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*spräckande

spräckana n. sb.

åstundan är vinna en
kvinna som hustru, "lätlig
efterfrågan" på en kvinna
der - e - spräckana
ator, där Det är
manga, som vill gifta
sig med henne. N. J. 72.
Tolingo.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*spräckare

sb.
spräckare pl.

män som de sig ut för
en kvinna, "friare".

Jag fick inte vara i
fred för spräckare
Jag fick inte vara i fred
för friare. N. L. 71.

Nr 290. Färs hd

Hugo Medberg 1858-59.

språks
språga² (- ar, - a, - ad) intr.
oh impers. , spraka.

de språga² som ålh tron
skule² jäled. Åsum. Fy.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Alv¹eda

spraka

språga, =, -ad

Pres. sg. -ar

han va. t^or, so. de

språga

1) tour

Nr 6768. Löves ad, 13 hd

²~~sp~~ ² älä, - , - d sprattla de

sprattla

FÄRE

N 285.

H. Hallqvist 1924. *Vaustad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sprättla

språta -a -ad

språta i sagan

Nr 4413 Vansted, Färs hc

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåla - a - a - ad, spåla.

I. Ingers 1930.

Vomb

Nr. 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fän

Språta

sp^ära_{ta} -a -ad.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

språla²
~²h

~ ~²d

sprattla ok

sprattla

№ 290.

Sofde²

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
sprala
²
~ r

~

²
~ d sprattla v.

sprattla

N 289.

FARS

⁰
J. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spralla po !

spralla på

en uppmaning att raska på
bättre

Nr 8656 Västerstad Färs hd.

Gunnar Persson 1965

spättelgubbe

spätelgöbe . - en - a - ana ,

spättelgubbe (en lek sak). även =

roligt barn, som får hit och dit.

I. Ingers 1930.

Vomb

M 1006.

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicka

spriffa² (spriff¹or, sprak¹
pl. ak Konj. spröke², spröked²,
spräken², spriff¹) intr.,
spricka

nu spriff¹or panta¹florna, o
sa e di h²ara i²zi.

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spr²itza   sprak   spr²öked   spricka
spritzor

spricka

.N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. spricka
spritzpa, -an, -ör^{sb.}

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spricka;

sprizza, -or, sprak,

sprukad;

bojsorna sprizza

i län;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka;
spricka, -or, sprak,
språk;
tårnd hålt pu
o spricka;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

int.
spre

pret.
—

pret. part sprida
— v.

vi skola² ha² non
som ki²one spre² ad
ad

(ut)sprida (gödel)

Nr 287.

FARS

H. Areskoug 1924

Östraby

II

sprida

spre , sprida

Pres. sg. -r

rökorna¹⁾ de sprida se.

1) fräken (Equisetum)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug, 1957-58.

sprida, vb

spre, spr^{er}, spr^{eda}, sprat, -^d

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bonn^{ess}on 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spida

spre

spre mög. spida göt¹el.

nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

sprida

spre - id sprida ut

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

spre mödj

sprida gödsel

spida

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

x spring
spring, n., sprinzed, pl. =,
sprinzen, spräng.

Vi spörde i spring.

hästen tog et spring.

Åsum. Fs.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
springa² (springar¹, pl. springar²,
sprang¹, pl. och konj. sprang²,
sprängt², sprängt²) tr.,
betäcka, förrätta könsakten,
om handjur.

åla² hiza²orna stela² dam i
ra² o sa springor¹ jörten¹
en² hte² en an. Asum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa. -or. sprant, sprözed, springa

kälen sprant ögan.

Färs hd. I. Ingers 1930. m b
M 1006.

springa v.

sprant (pret.)

'sprang'

sa sprant där jormätaren..

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa

springa
vb.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Springa
v.

met. sprant

fjærzor, som sprant a plødra -

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

springa;

spréya, -or, sprant,

spruzad;

han spréyor sam han

va nêlad i lûn,

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1035

springa;
spräya, -or, sprant,

spränga;

dar sprant so
maga kätta;

Tolånga;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springa

sprⁱng^a, spr^ant, spr^öng^ed

spr^eng^a v^ej^al^ua = springa i kapp.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
vb.

Imperat. pl.

springen

K. f. 72

springen, so ni kan få
ert mäte! Spring, så att
ni kan få ert mäte! (ni
ni kan gå till matbordet och äta en
Täljens mäte) K. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

springa
v.

springa

de va te a springa ma
brängen på näken te byde-
-stionna.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

springa
v.

springa, sprant, pl. = ,
spröyed

kan di sprant, sa holde di
si värma.

Nr 4802, Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

springa II
v.

so blek han so han sprängt
från a te bāga

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

springa;
spréya, -'or, sprant,
sprunged;

han spréyor som
han va nélad i
länor

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Springa
v.

met. sprant, m.=

di sprant, de sprungo

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

²springa (¹sprinzor, sprant,
pl. spröze, konjunktivus
²spröz, ²sprözed, ²sprözen,
²sprinz, ²sprinzanes) intr.,
¹springa.

Ödzen sprant • Kären bliff
rent fordärwad.

M 281.

Kärrestorp. F.s.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.	pret.	pret. part.
² springa	sprant	språngh v.
-	pl. språngh ²	inf. <u>springa</u>
pres.		sprung ²
sprunger		-
pl. sprunga ²	ska v ²	sprung ²
-	varahlia? ²	-

Nr 287.

FARS

Springa

Fennings

springa
v.

sprⁱga, spr^ant, spr^öged

d^a spr^ant l^ans me en
l^agor vⁱdon r^ök a en
m^alarap^öta.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa, springor, sprant, springar ^{springa}

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
vb.

springa

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

Prät.
sprant

springa
Sup. v.
sprongad

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

springa

vb.

springa, sprant, sprözel
l. springa (y.)

Pres. sg. -or

springa, ma, knüdan
(se u. Knut)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

springa;
spränga, -or, sprant,
sprungat;
ja sprant eyed;

Röddinge

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

springa ²	sprant	spr ² ömlid	springa ²
(springa)		sprung!	ok
springor		(sprung!)	
(springor)	nul ₂ dan	jäljan	
	sprömlan		
		springa	

Ni 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
vb.Pret. part.
spröngen

nū e. dān pālzan
spröngen. Nu är den pols-
kan sprungen, dvs. nu är
K. v. 71 det l. Det avklarad.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

II

springa
vb

hum sprant, o fjörda
sláðor hon sprang och
körde skvaller

Pret. pl. spränge
sin sprängde - sedan
sprungo de -

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. A. Askou, 1957-58.

springa
vb.

Pres. pl.
spränge

M. J. 78

drövtahöna de spränge

äلتid med od ägrana
herrelösa hundar de sprungo
alltid ut äت aktrarna

M. J. 78
hövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

springare
s.

springare

mindre fluglarv.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springbåge

springbåge

på vagn

fästareordning för tistel.

stäng

Nyare ord, up- piv- form. 1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Springbåge
1
springbåge, m. - n. pl.
-ga, -na, springbåge
(på en vagn). Åsum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

N 281.

+ Springjörnad Tränninge. F.

Springjörnad, m., -kn,
pl. -or, -na, gosse som i
det forna byhemmet biträdde
fårherden vid fårens vaktande
på betesmarken. Det tillkom varje
åbo en dag i sänder lämna
herden i biträde. 3 medhjälpare
tjänstgjorde hvar dag, 2 Springjörnadar
melka, skötte det eg. vallandet och
1 böjörnad, som lammades från det gärd
där fårherden på dagen hade sin post.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springkräddare s.
SPRINGSKRÄDDARE

En lappskräddare som inte hade lärt yrket, utan gick omkring och lappade kläder, kunde möjligtvis sy ett par byxor.

Västerstad socken Färs härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad B 242 00

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springvatten,
spröyvan, - h d s.

dar va spröyvan
i hävnen;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xsprinter
adv.

sprinter

fösterkande adv. i nör.

son: sprintor nya split-
ter nya.

N. f. 71

Lorde

Jfr ^xspringer

o. ^xspinker

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spit
s.

spit, -an

spej. = utmärkning

han som stå för spiten han
böjda söl hūs.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sprit

sprit, -an

Met. ; betyd 'sprit-
doycker'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

spirit

ofta i betyd. 'brännvin'
han hade fullad köpen
ml. spirit han hade fyllt
koppen med brännvin

M. f. 87

gagna spirit nygja stark-
varor M. f. 87

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958, ,

spr^ut

spr^ut

Av spritdrycker

spr^ut da va han
inte n^oga p^a sprit-
drycker det var han inte
snal med

Nr 6837 Vomb; Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

spritkök

spritzög n.

Tillfällig form med y för
normalt k

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spitbolag

spitbolag. - ad

här i bet. utminutering.

äla. sa spitbolaged de vå
pa jagivaregären.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

spitt

sprit, ~~ada~~ förökande par-
tikel, sprit.

sprit ny, gäl²en.

Tränninge. Is.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ spritt

sprit, m., sprit¹en, pl.
sprit²ta, -na, 1/ julep på
mansbyxor; 2/ liten vid
nedre byxkanten befinnlig
öppning. Ja hade en sprit
på kned. Pölsjö. Fs.

N° 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprittank

sprittande ^{adw.}

kan ll ~ g²alan

sprittande

N° 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spenta
v.

Spända, pret. -a

de spända id av bäjad

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta

spr²ida (-ar, -a, -ad, -a) tr.
och intr., spruta.

Kom ¹ormen ¹id ¹av ¹guln¹äved,
så spr²ida han ¹il ¹po ¹g¹äran.
Sum. F.

Nr 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

1. spruta
sprūda, -an, -or sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. spruta
vb.

spr^uda, =

da. ta. jagon. hört so-
blöd spr^uda ^{krig} det tog
minsam hert, so an blodet
spoutade omkring

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språk

språk. Lad

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

sp^äka, -ar, -a, -ad, sp^äka,
tala

no^k ska vi va^ga a sp^äka
h^anom t^e. (om en gångare)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språjda m.

språte
sb.

väsvspannere

K. f. 72.

fr väspråte

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x spröte

spröda, -en

spännare i väv som är
under arbete.

4829

Västervik, Fais kv 1955

* spräte

spä^oda -en -a -ana

spännare under pågående
väring.

1953.

Vollsjö. Färs ht

sprüjde m.

spräte
sb.

väspännare

H. J. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spr²ä²ta

{ spr²ä²ta
spr²ä²ta

{ spr²ä²t spr²ä²cha
spr²ä²t

spr¹ä¹ta

spr²ä²cha

N° 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcka

Pret.

spräyta

han - spräyta böjorna
han spräckte bykorna.

K. f. 71.

Löde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

spräcka;
spräffa, - or, spräffa,
spräjt;

ombryan ble
spräjt;

2 Röddinge
- 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spräcka;
spräffa, -or, spräjta,
sprajt v.
boj sorna é spräjta,

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spr²äffa (spr¹äffor, pl. spr²äffa,
spr²äfte, spr²est, spr²est,
spr²äff, pl. spr²äffan) tr.,
1) spr²äcka. h²un välde o
spr²äfte tr²äskona;
2) spr²änga. någon häde
komed i kl²äme im²läm tu
spr²äfte st²äna. Åsum. F.

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spräckta

spräckta[†], spräckta
ä. spräckta

†) yngre, oförmjukt form. 1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sprägled² neutr. — pl. sprägleda²
den sprägleda² hinnan ^{adj.} spräcklig²
hinnan² e sprägled².

N° 287.

FARS

Freminge

spräcklig²

språ²led
M. ²a

språ²kelig

ja trö²dh ä²la fj²ul²ana
skö²le ble ²a

språ²kelig

M 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

spräcklig; = ; - a

spräcklig o. fövrad u
gröt o. vit spräcklig
och brokig i grön och
vit (om färgen på en
gås). N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

² spräcklig
spräckled, -a

spräcklig

FÄRE

M 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spr²äg²lad

nt. ² a

spr²äck²lig ad:

ja ve² n²te har dese
² a k²innan har
had¹ vä¹len.

spr²äck²lig

N° 289.

FARS

^o
J. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig
(* spräcklet)

spräckled, n. =, pl. spräckleda

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

spräckelid²
pl. ~²a

spräckelig

spräckelig²

Nr 290.

Lofde²

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) spräcklig
spräckled n. = , ' - a
2) l. spräckled etc.

1) östlig form
2) västlig "

1.1-5.

N. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

späcklig, a.

spragled

Även spräckled (vacklig form)

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

sprajled.
spräcklig.

spräcklig
a.

även spräckled, som är östlig form.
1-5.

Nr 8656 Västerstad' Färs hd
Gunnar Persson 1965

spränga (spräng¹or, spräng²de,
sprängt, sprängd, sprängt) tr.,
spränga sönder.

di sprängde tr²e o sa säte²
di it po g²arken.

Kousjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga sig
spränga ²si l. se (sprängor,
pl. spränga, sprängde,
sprängt, sprang, pl. sprängen)
refl. , föräta sig

han hade sprängt se jo far-
basina. Asum. Es.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898

*spännefitta

spännefitta

apparat med vilken linan
på flaggstång spännes

(Meddelat av H. Pihl 17/8 1950).

Eved

sprätta

sprätta² (sprätta¹or, pl. sprätta²,
sprätta², sprätt, sprätt, blöu i n.,
sprätt, pl. sprätta²intr., sprätta^c,
om bäglar.

När hynan ha sprätt, så titar²
han ti klöwen, ordspr. Fränninge.Fs.

Nr 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spre²ta
spre¹tor

spre²ta

spre¹t sprätta
vb

hu¹nsen² fa² n²ta ga²
o spr²ta i² san

kra²psa, sprätta

N° 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

sprätta
sprätta, sprätta, sprät

Pres. -or

1. sprätta (upp) tyg.
2. krafsa (t. ex. om höns).
de sprätta hul o. ad.
bedor 2. stäcken. De
krafsade hul och ät
betör i (betstacken)
(om rådjur).

K. J. 71.

Törde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

språttök

språttögz m.

(språk, snobb), sktig
person.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sprätthök

sprätödz m.

spraa; viktig person

Jfr sprätökare

K. J. 71

Lövd

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

*språthökare
sb.

språthögzare m.

språk; iaktig person

K. f. 71
Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Spöjta

diarré

* spöjta. v. 14

Nr 8656 Västerstad ^{Färs} ~~Hälsö~~ hd

Gunnar Persson 1966

spru²ide -

spröte s.

spröt

N° 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spr²äidh -

sp²ijda ?

spröte s.

sp²röt (i en väv)

N° 289.

FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se språte

språte

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spröte

Se spröte

Löde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Spöte
s.

best. f. spröden

Spec. anv. om spännare av järn
varmet räcker under pågående vävning
håller utspänd.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

+ sprötting

sprödny, -en -a-ana

ynpling (2/), parvel

1006 Vomb, Färs hd.

1941. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund